

alella

Núm. 398
Agost-octubre 2025
any 65

4,50 €

Els Diables encenen el debat sobre l'habitatge a Alella

Entrevista amb la regidora d'Educació i Infància, i Adolescència i Joventut, Gemma Grau

Recullen signatures per validar una consulta popular sobre el pla de la Miralda

L'ajuntament preveu una ampliació del cementiri municipal a un espai verd de pins i garrofers

RENTAT ALELLA

**TREN DE RENTAT SUAU,
AMB RASPALLS TÈXTILS.**

**11 BOXES DE RENTAT A PRESSIÓ
AMB AIGUA CALENTA, CERA
ESPECIAL AMB TEFLÓ I ESBANDIT
AMB AIGUA OSMOTITZADA.**

**PAGAMENT AMB TARGETA DE CRÈDIT
AL TÚNEL DE RENTAT, ALS BOXES
I ALS ASPIRADORS.**

**NOUS PROGRAMES DE RENTAT AMB ESCUMA
XXL CHRIST BUBBLE GUN FOAM.**

22 ASPIRADORS I D'ALTRES COMPLEMENTS.

**NOVA MÀQUINA DE NETEJA ESTORES. PRÀCTICA
I RÀPIDA, PER NOMÉS 1 EURO.**

Carretera d'Alella, km. 1
08328 Alella
(Al costat de la gasolinera BP)

Christ
WASH SYSTEMS

CAR WASH

01 Coberta

La foto que il·lustra la coberta, obra de Marc Ciruela, mostra un moment de l'inici del correfoc dels Diablers del Vi d'Alella a la Festa Major d'enguany.

05 Cartes al director

07 Del poble

11 Actualitat

- Conversem amb Gemma Grau, regidora d'Educació i Infància i també d'Adolescència i Joventut.
- Es recullen signatures per validar una consulta popular sobre la Miralda.
- Un grup d'amics fa una crida a Instagram per demanar una piscina descoberta pública a Alella.
- Nil Baró, professor de l'INS Alella, reivindica el valor cultural del vi a l'educació.
- Alella canvia de rector i reorganitza la vida parroquial.
- L'ajuntament preveu ampliar el cementiri.
- Anàlisi de l'origen i la tipologia dels residus a la riera d'Alella.

27 Què fa...

- Montse Galbany.

29 Cultura

- Justícia per Ferrer! En marxa la campanya per anul·lar la sentència de Francesc Ferrer i Guàrdia.
- El fons documental de Salvador Artés s'incorpora a l'Arxiu Municipal d'Alella a Mataró.
- Recull d'imatges de la Festa Major.
- Recull d'imatges de la Festa de la Verema.
- Els Diablers encenen el debat sobre l'habitatge a Alella.
- Exposició de Can Manyé: El paisatge d'Alella, fràgil entre la memòria i l'especulació.
- Entitats d'Alella: ADA - Associació de Dones d'Alella Montserrat Roig celebra 30 anys.

43 Personatge

- Maria Teresa Giralt Alonso, advoda.

46 La DO Alella avui

- Caves i Vins Blancher, el celler del Penedès que no s'oblida de les seves arrels a Teià.

48 Vitivinícoles

- Entrevista amb Toni, Roger i Enric Cerdà, la nova generació del celler Bouquet d'Alella.

50 Solidaritat

- El principi d'igualtat.

54 Magazín

60 Esports

- Els Fernández Gil, una família apassionada per l'automobilisme.
- Breus.

EDITORIAL

Salvador Artés i una generació irrepètible

A principi d'agost, l'Arxiu de Salvador Artés va ser traslladat a l'Arxiu Comarcal del Maresme, a Mataró. Es tracta d'un fons documental d'un valor excepcional, que recull dècades de recerca i treball sobre la història i el patrimoni d'Alella i que a partir d'ara estarà preservat i accessible a tothom. L'inventari previ que va fer possible aquesta incorporació va ser finançat per l'Ajuntament d'Alella i va anar a càrrec de Jordi Albadalejo, membre del col·lectiu de recerca històrica Cerquem les Arrels, que en aquest número signa un article on explica amb detall quin era el contingut d'aquest arxiu.

Aquest pas ens porta inevitablement a recordar Salvador Artés i Llovet, una de les figures més actives i determinants en la vida cultural i cívica d'Alella durant la segona meitat del segle XX. Després de la Guerra Civil, en un context de restriccions polítiques i culturals, ell i uns altres veïns de la seva generació van contribuir de manera altruista a refer el teixit associatiu i a establir les bases d'una vida comunitària viva i cohesionada.

Des del començament de la revista *Alella* i durant les primeres dècades de la publicació, en la fundació del Casal o en la celebració del mil·lenari del nom del poble, hi retrobem una generació que va saber recuperar el catalanisme cívic i cultural com a motor de cohesió, i en tots aquests projectes es destaca la presència activa de Salvador Artés. Amb una recerca metòdica i positivista, va ser un pioner dels estudis locals, que més endavant historiadors professionals han pogut continuar i aprofundir. El buidatge de l'arxiu parroquial i els seus treballs sobre les cases d'Alella són els fonaments de la web lescasedalella.cat, avui un fons de referència imprescindible sobre les famílies i el patrimoni del poble.

Sovint, quan volem recordar la dimensió de l'aportació de Salvador Artés, recorrem a la cronologia que li va fer el seu amic Francesc Reverter i que resumeix les principals fites de la seva actuació cívica:

1946-1952. Adequació i ordenació de l'arxiu parroquial. / **1948.** Ajuntament d'Alella. Recull i arxiu de la documentació municipal existent fins a l'any 1936. / **1949.** Creació de l'Agrupació fotogràfica d'Alella / **1950.** Direcció de l'obra teatral dels Pastorets de Folch i Torres, representada per primera vegada després de la guerra. / **1959.** Junt amb Lluís Galera, publicació del llibre *Notes històriques de la parròquia de Sant Feliu d'Alella*, amb motiu de la col·locació de la primera pedra de l'església parroquial. / **1960.** Col·laboració en el butlletí de l'Associació Cristiana d'Antics Alumnes i Amics de l'Escola Pia, embrió de la revista *Alella*. / **1965.** Homenatge d'Alella a Antoni Gaudí amb la inauguració del monòlit. / **1973.** Impulsor i coordinador de les Festes del Mil·lenari del nom d'Alella, amb la creació de l'Aplec de l'Arròs i de la Festa de la Verema, on la senyera va tornar a onejar al balcó de l'ajuntament. / **1976-1981.** Secretari del Casal d'Alella. Impulsor de la primera Diada de l'11 de setembre amb el consentiment del darrer alcalde franquista, Jesús Barnadas. Col·locació de la placa en memòria dels Germans Lleonart. S'estableix un pal amb la senyera presidint l'entrada al poble. / **1980-1987.** Delegat d'imatge i patrimoni en el nou ajuntament democràtic. Adequació del nomenclàtor de carrers en substitució dels noms franquistes. Restauració del campanar romànic. Repicat de les parets de l'església. / **1980.** Propulsor, juntament amb Bartomeu Llinàs, de la Masia Museu Can Magarola. / **1995-1999.** Primer tinent d'alcalde i regidor d'Urbanisme a l'Ajuntament d'Alella. / **1997-2007.** President del Consell Regulador de la DO Alella. / **1999-2003.** Alcalde d'Alella. Soterrament de les rieres i arranament del barri antic. / **1999-2003.** Vicepresident del patronat de la Fundació Aymar i Puig, de la qual Artés va ser membre durant molts anys. **2003-2006.** Regidor a l'oposició. / **2006-2009.** Impulsor de l'espai de les golfes de l'església parroquial d'Alella.

Més enllà de les diferències o rivalitats que el temps relativitza, creiem que ha arribat l'hora que aquesta trajectòria exemplar sigui reconeguda públicament. Fer-ho seria un acte de justícia i de reconeixement pel que va aportar al poble, i preservar la seva memòria de manera visible –amb algun espai, denominació o element permanent– seria una forma justa i necessària d'agrair-li el llegat i d'oferir a les generacions futures un referent de compromís, cultura i estimació pel poble.

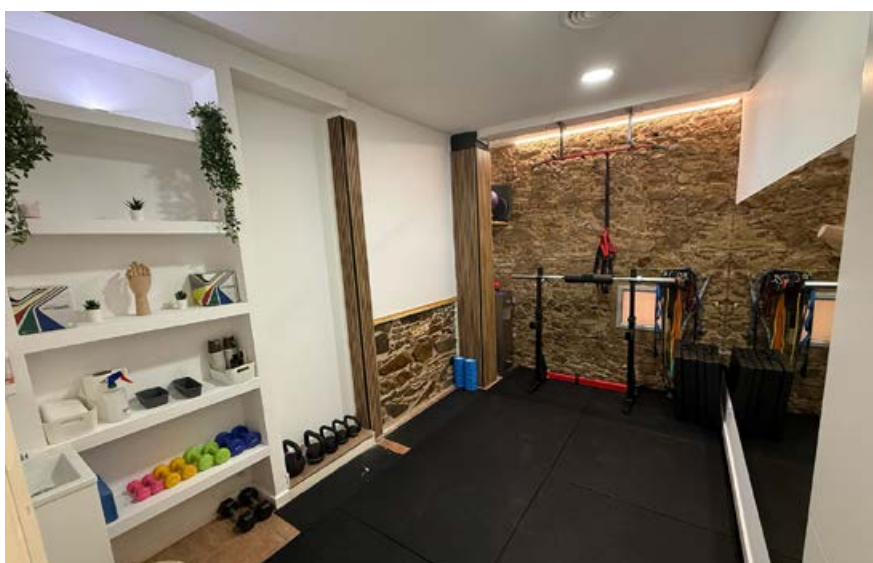
Ramon Ruiz Bruy

MYO Salut

Fisioteràpia per al teu benestar i la teva salut

L'Endika Lozano va néixer a Irun (País Basc) el 1987. Fa tretze anys que viu a Catalunya (va venir-hi per estudiar fisioteràpia) i parla un català magnífic. És ben bé allò que coneixem com a cul inquiet. Era piragüista a Irun, però com que aquí no n'hi ha tradició es fa aficionar al paddle surf i n'ha escrit un llibre i tot! S'ha format també en quiromassatge, punció seca, exercici terapèutic i ha cursat el Màster en Teràpia Manual Ortopèdica, un mètode d'origen nòrdic que és el referent actualment. Després d'haver fet feina en uns quants hospitals, el 2019 va venir a viure a Alella i compaginava les classes com a professor a la Universitat Internacional de Catalunya (UIC) amb la feina a l'UCI de l'Hospital del Mar. Passada la pandèmia, va decidir obrir MYO Salut a Alella.

Anselm Clavé 5
635 756 774
www.myosalut.com
@ myosalut_alella

MYO? Què vol dir?

La miofibril·la és la unitat bàsica d'un múscul, d'aquí ve MYO. El nom del centre ve a dir que mirem d'anar a l'arrel dels problemes per poder-los solucionar; des d'aquí, anar més enllà per aconseguir millorar la salut.

Des de fa un parell d'anys t'acompanya en Sergi en aquesta aventura... Parla'ns de tu, Sergi.

Soc un allelenc de 33 anys que de ben jove vaig decidir estudiar per ser massatgista. Un cop format aquí, vaig estar uns quants mesos a Tailàndia formant-me en massatge tailandès. Quan en vaig tornar, vaig obrir centre a Badalona que vaig mantenir funcionant durant dos anys, però em vaig adonar que necessitava estudiar fisioteràpia. Just acabar la carrera, vaig posar-me a treballar amb l'Endika fins avui.

Vas sentir que necessitaves aquesta formació universitària?

El massatge és una part fonamental. És meravellós, està molt bé, però és només una part. La fisioteràpia és una formació molt més àmplia que et dona coneixements d'anatomia, d'exercici, d'hàbits, etcètera.

Com és una sessió a MYO Salut?

Depèn una mica de cada pacient i del seu estat. Ens basem en la teràpia manual (massatge, mobilitzacions, traccions...). Ens apassiona i és la base de la nostra feina, però per poder oferir els millors resultats la combinem amb radiofreqüència, exercici i més tècniques. Per nosaltres és important que el nostre pacient tingui clara la diferència entre la fisioteràpia i el massatge relaxant. Aquí no només fem feina a la llitera, sinó que també en fem al gimnàs.

És a dir, que poseu deures als pacients...

Ho intentem! [Riu] L'exercici terapèutic és important a totes les edats, és la medicina més saludable, econòmica i divertida. Està científicament demostrat que els beneficis a llarg termini s'aconsegueixen amb l'exercici terapèutic. Hem posat en marxa programes terapèutics en grups molt reduïts (2 persones), enfocats a patologies i pacients de totes les edats, que no es troben còmodes o no saben quins exercicis fer en un gimnàs per tenir cura i optimitzar la salut. Per exemple, estem portant a terme un programa molt reeixit d'exercici per a dones que volen prevenir i millorar l'osteoporosi. Hi apliquem protocols clínics que han demostrat ser eficaços. És un mètode innovador que ara per ara, en aquesta zona, només oferim nosaltres.

Quin tipus de persones ateneu?

De tota mena. Des de nadons a nens i joves amb edat de fer esport, adults que es lesionen practicant esport, persones amb patologies típiques derivades de treballar tot el dia davant d'un ordinador, gent amb lumbàlgies o cervicàlgies, intervencions hospitalàries, mal de cap per l'estrès...

L'estrès és un gran enemic, oi?

Enorme! Nosaltres, més enllà de posar remei a l'afecció concreta que tingui un pacient en aquell moment, mirem de facilitar consells sobre hàbits que ajudin a reduir aquest estrès causat per la feina, pel dia a dia, per la gestió dels fills, etcètera. Sovint, l'estrès no permet o no ajuda que una lesió s'acabi de guarir com cal.

Haurem de venir que ens ajudeu a canviar aquests hàbits...

Estarem encantats d'ajudar-vos!

Voleu afegir alguna cosa?

Després de tres anys a Alella ens sentim part del poble i volem continuar ajudant els nostres veïns. Ens agradaria animar-vos a aprofitar l'impuls del nou curs per millorar la vostra salut. Amb la nostra ajuda i la seva voluntat ho aconseguirem.

alella

Revista independent d'informació local

Edita
ASSOCIACIÓ CULTURAL REVISTA ALELLA
Eduard Serra i Güell, 2
08328 Alella
revista.alella@gmail.com
www.revistaalella.cat

Director: Ramon Ruiz Bruy
Sots-director: Eudald Serra
Redactor en cap: Òscar Pallarès

Redactors:
Albert Alabau, Ramon Anglada, Judit Bertran,
Jordi Bes, Laia de Bobes, Agnès Céspedes,
Cristina Gaggioli, Joan Rosselló, Laura Ruiz
i Pep Vidal

Col·laboradors:
Marc Ciruela, Comissió de Cooperació d'Alella,
Enzo Cortez, Quico Lluch, Idoia Perich,
Roger Petra, Jordi Prat i Jordi Prats

Publicitat: Òscar Pallarès (Tel. 654 40 40 43)

Subscripcions: Carme Vilaseca
www.revistaalella.cat/subscripcio

Comptabilitat: JAraceli Carbó i Carme Vilaseca

Correcció: Martí Crespo

Disseny gràfic i maquetació: Josep Puig

Producció: RRB

Impressió: Rotimpress

Dipòsit legal: B-24.950-62

Col·laboració: 4,50 euros

Amb el suport de:

AJUNTAMENT D'ALELLA

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

La gestió fiscal i comptable de l'Associació
Cultural Revista Alella compta amb el suport de:

arisval

Premi Tasis-Torrent 1989 de premsa comarcal.
Fundada l'any 1960 per Eduard Serra i Güell.
Dirigida per Esteve Rimbau i Sauri de 1989 a 1994.

La revista Alella no es responsabilitza necessàriament
de les opinions que continguin els articles signats.

REVISTA ALELLA
En català
des de 1960

ACPC
Associació Catalana
de la Premsa Comarcal

Cartes al director

REFLEXIONS EN VEU ALTA - CASAL D'ALELLA

Fa uns quants mesos, llegint l'article d'actualitat de la revista *Alella* dedicada a la nova junta del Casal, em va fer reflexionar sobre algunes de les preguntes i respostes que hi apareixien. No entenc què vol dir Xavi Prats quan afirma que hi havia ganes de renovar. Qui o què hi havia ganes de renovar? Quan diu que no hi va haver eleccions per elegir nova junta, li vull recordar que en el moment de la pèrdua sobtada del president jo n'era la vicepresidenta i, com diuen els estatuts, vaig assumir la presidència en funcions fins a elegir nova junta a partir de l'assemblea de socis convocada per al 27 de març de 2022. Tots els socis poden presentar-se per ser elegits, només cal presentar una candidatura: en aquella convocatòria només se'n va presentar una i va ser votada per majoria. Encara puc sentir l'emoció i la tristesa d'aquell dia, i puc assegurar que n'era molta. Agraïment sincer a tots els socis i sòcies pel seu suport i confiança a la nova junta i a la meua persona com a presidenta.

La junta va continuar treballant desinteressadament pel projecte de Casal amb la responsabilitat i el compromís adquirits inicialment. No ho vam fer només "amb bona voluntat", com es diu. I sí, amb dificultats, doncs, el Casal començava una nova etapa al nou local, després d'una pandèmia, amb la mort sobtada del president i amb una junta molt novella en la gestió de l'entitat.

Des de la reflexió que m'ha fet fer aquest article, voldria agrair l'acompanyament de totes les persones que van formar part de la junta que vaig presidir, puix que, amb tots els encerts i equivocacions, vàrem aconseguir fer visible el Casal en el nou espai i amb les noves condicions. A alguns socis els va costar acceptar que l'antic local havia desaparegut i el nou no acceptava poder fer les mateixes dinàmiques. Els canvis sempre són difícils d'acceptar.

Ens vam engrescar molt pensant en l'herència rebuda d'aquell projecte de Casal que un dia, fa més de cinquanta anys, un grup de persones d'Alella varen fer possible. La gestió durant aquests anys no ha estat un camí planer, al nou espai. Calia donar-hi forma, establir prioritats, buscar finançament, conèixer normatives, aspectes legals... Les associacions del segle XXI s'han de gestionar segons les lleis i normatives vigents.

Vull fer dos aclariments respecte a la meua etapa com a presidenta i atès que alguns socis actualment encara m'ho pregunten. El desaparegut grup de teatre Pàmpol del Casal d'Alella va deixar d'existir pel fet que la directora, Marta Vendrell, mai va tenir clar que la secció de teatre depenia del Casal, que ella només n'era la directora i que qualsevol dificultat, l'havia de transmetre a la junta per arribar a consensuar acords, cosa que mai va fer. Ans al contrari, la seva actitud no va ser l'apropiada per al càrrec que se li va confiar. Va ser ella mateixa qui va decidir eliminar-lo i crear el seu propi grup de teatre.

També cal explicar que l'activitat de Cor de Rock, iniciat al Casal d'Alella, no va continuar fent ús de l'espai per diverses situacions d'entesa i de legalitat. Celebrem que continuï fent aquesta tasca en espais cedits per l'ajuntament i que el Casal en gaudeixi sentint-los cantar les nits del karaoke.

Crec que s'ha fet una bona gestió durant els anys que hi hem estat al capdavant: la col·laboració voluntària i desinteressada de persones que ens han ofert els seus coneixements, la participació dels ciutadans del poble amb la seva presència en les activitats, l'increment de socis i la gestió de tresoreria, considero que en són una mostra més que suficient. Vull fer palès que, al llarg de tot aquest temps, hem dedicat tot l'esforç a fer un casal actiu, amb una programació variada i constant. Al nou local s'havia de compartir espai i temps per dur a terme un projecte engrescador. El nostre objectiu sempre ha estat un Casal integrador, plural, coeducador, intergeneracional i amb un relleu de joves compromesos amb el poble, que facin possible la continuïtat d'aquesta herència. Tinc plena confiança amb la bona feina que la nova junta continuarà fent. Endavant i llarga vida al Casal.

Antònia de Gràcia i Figueras
Expresidenta del Casal d'Alella

TALLS DE LLUM DIARIS A IBARS MEIA I L'EIXAMPLE

"Se n'ha anat la llum" podria ser una metàfora encertada dels temps que vivim: a les fosques. El començament d'un bon poema. Però no, us parlaré d'una altra foscuria. Soc una veïna d'Ibars Meia i durant gairebé dos mesos i mig (des de juliol fins a mitjan setembre) hem patit a tot el barri talls constants de llum. De curta durada, no més d'uns pocs minuts i, a vegades, fins i tot segons. Ha estat gairebé cada dia, també a l'enllumenat públic del carrer. I no només a Ibars Meia, sinó que des de casa estant també veïem com la part baixa d'Alella quedava en part a les fosques (de més o menys l'Eixample cap avall). El dilluns, 15 de setembre al vespre, en vam patir quatre, tots seguits.

Vaig trucar a Endesa, que em van remetre a e-distribució, però no en vaig treure l'entrellat. Sí, però, que els constaven els continus talls de llum.

Trobo inadmissible que en ple segle XXI puguin passar aquestes coses. No en culpo en absolut l'ajuntament, però sí que li demano (i exhorto tots els veïns que ho feu) que en casos com aquest actui per nosaltres davant la companyia elèctrica, que faci la força que nosaltres no podem fer. I més tenint en compte que era també l'enllumenat públic que es quedava sense corrent, i quan això passa a qui demanem normalment una resposta és a l'ajuntament.

I celebro que aquesta hagi arribat, amb prou diligència. El dia 16 de setembre vaig presentar-hi una instància i també vaig parlar, via telefònica, amb els serveis municipals. Sembla que més veïns de diferents llocs d'Alella també ho van fer. Ja no hi ha hagut més talls. El dia 19 de setembre, l'ajuntament publicava a la web que el problema havia estat resolt. Dies després m'arribava també per escrit la resposta a la meua instància.

De cap manera crec que hem de normalitzar o habitar-nos a una situació que ho és tot, menys normal. Deixem aquest "Se n'ha anat la llum" per als bons poetes.

Josefina Maymó i Puig

LA PANSA NEGRA Roger Petra

Ceci Home Cooking Tots els serveis de la Ceci, però ara al centre del poble

Nascuda a l'Argentina, Cecilia Coutsiuers va venir a Catalunya fa vint-i-un anys i viu a Alella des d'en fa divuit. Arran de la pandèmia va crear Ceci Home Cooking i s'ha convertit en una persona ben popular al poble. Ara acaba d'obrir el seu obrador al centre d'Alella.

Per si algú encara no et coneix, Ceci, explica'ns qui ets.

Vaig venir a Catalunya des de l'Argentina per viatjar, conèixer, treballar en el sector de l'hostaleria. Com que m'interessava el vi, em vaig formar com a sommelier a l'ESHOB i vaig treballar de comercial en un celler del Montsant i el Priorat. Soc mare de dues nenes, nascudes a Alella, i sempre havia desitjat posar en marxa un projecte personal. Amb la pandèmia, tot va sortir sol.

Com va anar?

Sempre m'ha agradat molt cuinar. Amb la covid, com molta gent, em vaig posar a cuinar plats i a penjar-los a Instagram a un perfil que es va dir Ceci Home Cooking (la cuina de casa de la Ceci). Sense més pretensions. Però, de seguida, veïns i amics em van començar a demanar si els podia cuinar un plat, preparar-los un càtering per a una festa o una reunió familiar. Tot va anar sorgint, vaig deixar que les coses fluïssin i, a poc a poc, vaig anar tenint cada vegada més feina.

I ara surts de casa per cuinar des de l'obrador...

Sí, però tenia molt clar des del primer moment que volia continuar fent cuina casolana. Aquest espai és semblant a una casa, amb el seu menjador. I tot continua essent casolà perquè m'entesto a fer-ho tot jo. Sí, ara estic formant un equip de persones que m'ajuden i tinc la sort de comptar amb el suport incondicional d'en Borja, el meu marit, el meu soci i la persona que s'ha ocupat del disseny del local, però jo continuo ocupant-me de tots els processos.

La transformació que has fet del teu local és espectacular!

Sí, la gent que el va conèixer com a fusteria se sorprèn quan hi entra. S'hi pot accedir per la porta original, des del carrer Sant Isidre (al costat del LES, l'escola d'anglès) o per la nova porta de Santa Teresa, ben bé al davant del Casal.

La porta manté el cartell de fusteria...

Sí! És una qüestió de respecte a aquest espai, a Alella i a les persones que hi han viscut i treballat. El cartell és preciós, fet a mà, de fusta. Sí, avui és un obrador per cuinar-hi, però estic encantada de reconèixer l'ús que va tenir aquest espai durant dècades.

I quins són els serveis que oferiu, tu i el teu equip?

En són un munt! Te'ls comento:

- El menú setmanal. Cada dijous l'envio a través d'una llista de difusió de WhatsApp. Ofereixo un menú variat que cuinem amb la meua mà dreta, la Mònica, l'envasem al buit i els clients poden venir-lo a buscar quan vulguin i endur-se menjar a casa, si volen, per a tota la setmana.
- Càterings. Per a casa, festes, sopars d'empresa, reunions, trobades en cellers o en espais llogats. Ens ocupem de tot, des de cuinar fins a la decoració, a càrrec de la Mireia, d'Art Floral, que sempre fa amb flors, fruites, fulles, plantes aromàtiques...
- Servei de menjador (esmorzar, dinar i sopar, si cal) per a grups que fan reunions d'empresa, *team buildings* o el que sigui.
- Esdeveniments privats aquí al local per a grups de fins a vint-i-cinc persones. Tallers de cuina, tallers de preparació de taules, presentacions de productes, tast de vi, cursos monogràfics (de cuina italiana, argentina, de cuines del món!), concursos de tapes... hi ha mil opcions!

CECI
HOME COOKING
EL OBRADOR

St Isidre, 6
@ceci_homecooking
669219700
www.cecihomecooking.com

La revista 'Alella' participa en l'ofrena floral de la Diada

Amb un lleuger endarreriment a causa de la pluja, Alella va celebrar la tradicional ofrena floral de la Diada de l'Onze de Setembre a la plaça dels Germans Lleonart. Hi van participar més d'una vintena d'entitats i partits polítics del poble, entre ells l'Associació Cultural Revista Alella, que edita aquesta publicació i també *Papers de vi*. La seva comptable Carme Vilaseca i el seu director Ramon Ruiz Bruy van ser els encarregats de dipositar el ram de flors. Com ja és tradició, la Coral Polifònica va interpretar *Els segadors* acompanyada per les veus del públic assistent. ●

Quico Lluch organitza una xerrada sobre trasplantaments

El 26 de setembre, el nostre estimat veí Quico Lluch va organitzar una xerrada a l'Espai d'Arts Escèniques Casal d'Alella per conscienciar sobre els trasplantaments de fetge i la necessitat de donar: "La donació és vida." Lluch va ser trasplantat de fetge al febrer i a la jornada va convidar alguns dels metges que el van tractar, tots ells primers espases i membres de l'equip de la Vall d'Hebron, així com un altre alellenc recentment trasplantat, Josep Royo. Tot i que pateix certs efectes secundaris i ara està en fase de control, en Quico continua mantenint l'empenta per tot allò relacionat amb la seva estimada Alella.

MARC CIRUELA

Un moment de l'acte celebrat a l'Espai d'Arts Escèniques.

Mor l'escultor Mariano Andrés Vilella

El 14 de juliol ens va deixar, a 95 anys, el reconegut escultor saragossà Mariano Andrés Vilella, estretament vinculat a la vida cultural del poble durant molts anys. Des que es va instaurar el premi de poesia Alella a Maria Oleart, Vilella hi va col·laborar cedint cada any una de les seves escultures com a guardó als guanyadors. Al 2011 Can Manyé va acollir una exposició de la seva obra, que va permetre als alellencs endinsar-se en el seu univers artístic. Vilella havia venut escultures a tot el món, fins i tot a estrelles de cinema, però la seva trajectòria i generositat han deixat marca també al nostre poble. ●

Alella organitza una nova edició de les Jornades de Salut Mental

Del 5 al 9 de novembre, l'Ajuntament oferirà les Cinquenes Jornades de Salut Mental, centrades aquest any en els efectes de l'ús de les pantalles, sobretot en els adolescents i joves. Les jornades estaran obertes a tots els ciutadans interessats, comptaran amb especialistes de primer nivell i inclouran activitats com una conferència de Jaume Funes, prestigiós especialista en adolescents i joves; tallers per a famílies sobre l'ús de pantalles a diferents edats; i una tertúlia amb consells de salut mental dins el nucli familiar. ●

Alella mostra suport a la causa palestina en diferents actes populars

Durant la festa major, cartells de color groc llampant van aparèixer fixats a diferents indrets del poble demanant aturar el genocidi a Gaza amb frases com ara "Comença la festa major i a Gaza el genocidi continua" o "Mentre Israel mata, Europa calla". Ja al setembre el Col·lectiu pels Drets Humans a Palestina d'Alella va desplegar una pancarta a la Porxada, ben visible des de la Mostra Gastronòmica de la de la Verema que se celebrava a l'Hort de la Rectoria, i va rebre l'aplaudiment dels presents. El col·lectiu assegurava que "el silenci és còmplice i això s'ha de parar entre tots". A mitjan mes, en resposta a la crida feta per la Global Sumud Flotilla a favor de Palestina, el mateix col·lectiu va reunir un centenar de persones que van participar en una cassolada a la plaça de l'Ajuntament. En acabar, ja al Casal, van visionar curtmetratges de directors palestins. El dia 27 del mateix mes, l'entitat va organitzar l'acte solidari *Famílies per Palestina* per obrir el tema als més petits i ajudar-los a entendre què hi passa. L'anunci de la notícia a través del compte d'Instagram de la revista *Alella* va ser un fòrum de discussió quan un parell d'usuaris van protestar: "La plaça és de tots i no ens sembla bé que s'utilitzi per parlar de guerra als nens." Però l'acte va transcórrer sense cap mena de problema. Durant el matí, la plaça de l'Ajuntament va acollir unes tres-centes persones vingudes no només d'Alella, sinó també de pobles veïns, que van poder realitzar activitats proposades per entitats de la zona, com un taller per fer vaixells de paper, un contacontes i la lectura d'una carta de Sara Awad, una estudiant de filologia anglesa de 21 anys que viu a Gaza i que l'enviava directament als nens que assistien a l'acte. Paral·lelament es van recaptar 700 € que aniran al Palestinià Center for Human Rights. Ja a l'octubre, l'endemà que Israel detingués els membres de la Flotilla, es va organitzar una cassolada a les vuit del matí davant de Can Lleonart. ●

CEDIDA

Endesa repara l'avaría que tallava constantment la llum

Són molts els veïns que darrerament es queixaven dels talls de llum constants a Alella. Josefina Maymó, per exemple, veïna d'Ibars Meia, enviava recentment una carta a la revista en què assegurava: "Des de fa unes quantes setmanes patim talls continuats de llum. Són de curta durada i gairebé cada dia. Trobo inadmissible que en ple segle XXI puguin passar aquestes coses. No en culpo l'ajuntament, però sí que li demano que actui per nosaltres davant la companyia elèctrica." El consistori ha contactat amb Endesa, que atribueix els talls a uns aïlladors elèctrics en mal estat i que ja han estat substituïts. La companyia dona per resolt el problema, però l'ajuntament demana als veïns que, si tornen a patir-ne, n'informin. ●

Alella estrena un passeig que connecta el centre amb Alella Parc

El 20 de setembre, l'Ajuntament d'Alella va organitzar una passejada per inaugurar la connexió per a vianants que ha obert des del Camp Municipal d'Esports fins al barri d'Alella Parc, l'últim gran barri que quedava pendent d'unir a peu amb la resta del municipi. Una cinquantena de persones van presenciar com la veïna més veterana del barri, Manoli Arroyo, tallava la cinta inaugural i donava el senyal per començar la caminada pel nou tram, en què s'han instal·lat enllumenat, papereres i bancs. La passejada va acabar amb un esmorzar popular. ●

La policia fa una crida als veïns perquè estiguin alerta

La Policia Municipal d'Alella ha llançat un missatge a través de la web i les xarxes socials de l'ajuntament demanant als veïns que es mostrin atents per evitar ser víctimes de robatoris. Destaquen especialment dues modalitats de delictes. D'una banda, el mètode "sembla", furtos que es realitzen als aparcaments d'establiments comercials o benzineres quan un desconegut ens avisa que tenim una suposada avaria al cotxe o que ens ha caigut un objecte per despistar-nos i aleshores robar-nos el que tenim a l'interior del vehicle. De l'altra, el mètode "mimosa" o "l'abraçada del teletubbie", un sistema pel qual una persona s'acosta a la víctima i hi manté contacte físic per distreure-la i furta-li la cartera, joies o el que trobi. Des del gener, la policia ha registrat sis robatoris al municipi amb el primer mètode, a més de dues temptatives, i tres amb el segon. La majoria de casos, entre juliol i setembre. ●

Alella recupera les Jornades Ferrer i Guàrdia

Després d'un parèntesi de quatre anys, un dels esdeveniments destacats del poble ha tornat a celebrar-se. Del 15 al 18 d'octubre, les tretzenes Jornades Ferrer i Guàrdia d'Innovació Educativa

han proposat un debat sobre educació i intel·ligència artificial, a través de diferents activitats, com una conferència del biòleg i expert en neurociència David Bueno, tallers per explorar la IA aplicada a l'aprenentatge o l'itinerari teatralitzat *Ferrer i Guàrdia a Alella*. La trobada ha servit per reflexionar, debatre i intercanviar experiències amb membres de la comunitat educativa, professionals i també famílies. ●

Nova tanca publicitària a la promoció de la Crison

Des de fa algunes setmanes la promoció urbanística de l'antiga Crison, autoanomenada el Portal d'Alella, compta amb un nou cartell publicitari davant la parcel·la. Crida l'atenció que, respecte a l'anterior publicitat, s'hi han eliminat dades com el nombre d'habitacles, tant públics com privats, els metres quadrats d'espais lliures i l'àrea destinada a equipament. En canvi, ara s'hi presenta un *render* –imatge digital– de com se suposa que serà aquesta promoció amb un text que destaca la paraula *Avancem*. Mentrestant, l'empresa comercialitzadora, Think Big Capital, ja està informant les persones interessades que les obres començaran abans d'acabar l'any, però l'ajuntament explica que encara falten molts mesos. "Estem acabant de treballar el projecte d'urbanització i preveiem fer-ne l'aprovació inicial abans d'acabar l'any. Després falta la revisió de la Generalitat i l'aprovació definitiva, per la qual cosa passaran entre sis i vuit mesos més", explica l'alcalde Marc Almendro: "En paral·lel, podríem anar avançant el projecte de reparcel·lació, però no veig que sigui factible iniciar obres fins a l'estiu que ve." I afegeix: "Finalment es treballarà el projecte d'edificació, que serà on quedarà tot concretat." L'alcalde ha explicat també a la revista *Alella* que el projecte preveu una reserva d'espai per a equipaments a tocar del Complex Esportiu que encara s'ha de definir. Aquest espai, el podria ocupar l'anhelada piscina municipal descoberta.

El canvi de publicitat de la Crison coincideix amb la retirada de la gran lona que anunciava que l'edifici de la Vinícola estava en venda o lloguer. El fet que, com ja vam informar, la promotora del Portal d'Alella, Think Big Capital, i la propietària de la Vinícola, Think Big Winery, pertanyin a una mateixa família d'empresaris porta a suposar que les dues operacions urbanístiques podrien estar vinculades. ●

La veïna d'Alella Eli Abad rep el Premi Inspiració Women Approved 2025

Èlia Abad, sòcia cofundadora de Between Tchnology, ha estat guardonada amb el Premi Inspiració a la Mentoria i Apoderament per actuar com a mentora en diferents projectes i obrir camí a unes altres dones al sector tecnològic. Darrere els premis hi ha l'Instituto Más Mujeres, que promou la igualtat i l'empoderament femení dins el sector de les tecnologies de la informació i la comunicació. El lliurament del premi a Abad, juntament a nou dones referents més, va tenir lloc el 10 de setembre a l'Edifici MediaTIC de Barcelona. ●

DEL PLE

S'amplia el projecte de millora de l'enllumenat

Als plens del 24 de juliol i del 25 de setembre es van aprovar per unanimitat sengles propostes del projecte municipal per a la millora de l'eficiència energètica de l'enllumenat públic, pel qual s'actualitzaran fins a 303 punts de llum amb lluminàries led, més eficients i sostenibles, als barris d'Alella Parc i la Riera Coma Clara. És el tercer projecte relacionat amb l'enllumenat i té un pressupost de licitació de 161.628 €, un 75% dels quals seran finançats per la Diputació de Barcelona. Quan s'executi, s'arribarà a comptar amb el 90% de l'enllumenat d'Alella amb tecnologia led. ●

Reestructuració de la junta de govern

Al ple del 25 de setembre es va donar compte també de la modificació de la composició de la junta de govern local, de la qual s'ha cessat el regidor Òscar Zabia, que deixa també de ser tinent d'alcalde, i s'hi ha nomenat en el seu lloc la regidora Elisabet Vilaró, que esdevé quarta tinenta d'alcalde. Per la seva banda, Roser Ollé passa a ocupar la cinquena tinència d'alcaldia. ●

Llum verda per rehabilitar l'últim pis de les Cases dels Mestres

Finalment es podrà dur a terme la rehabilitació del darrer dels pisos de les anomenades Cases dels Mestres, situades a l'avinguda de Ferran Fabra, 3, que no va poder ser reformat al 2023, quan es va actuar sobre la resta de

l'edifici, perquè aleshores encara estava habitat. Ara, ja buit, el ple del 25 de setembre va aprovar inicialment el projecte pel qual es podrà rehabilitar i destinar-lo, com ja es va fer amb els altres tres pisos reformats prèviament, a habitatge social. El projecte, que preveu un cost de 105.732 €, va ser aprovat amb els vots a favor d'ERC, PSC, Junts, PP, Primàries i l'abstenció del regidor no adscrit. ●

L'exercici 2024 es tanca amb un compte general positiu

El compte general de la corporació corresponent a l'exercici 2024 es va aprovar al ple del 25 de setembre amb els vots a favor d'ERC i PSC i les abstencions de Junts, PP, Primàries i el regidor no adscrit. Aquest compte s'ha tancat amb un informe d'intervenció en el qual es destaca que l'ajuntament presenta un estalvi econòmic patrimonial i de fons de maniobra positiu. S'hi remarca el 97,4% de percentatge d'execució dels ingressos i el 82,14% d'execució de les despeses, amb un deute viu del 3,7%, així com un equilibri financer amb un romanent de tresoreria per despeses de 3 milions d'euros i un estalvi net de 2,8 milions d'euros. ●

Modificació del pressupost per arranjar carrers a Ibars-Meia

El ple del 25 de setembre va aprovar una modificació del pressupost municipal, mitjançant transferència de crèdit, pel qual es traspassen 300.000 € del fons de contingència a la partida de pavimentació de carrers. Aquesta dotació servirà per fer millores als carrers Bellavista i Bellaterra del nucli d'Ibars-Meia, consistents

en l'ampliació de voreres i ordenació d'espais. El punt es va aprovar amb els vots a favor d'ERC, PSC, PP i Primàries, i les abstencions de Junts –que va reclamar que es busquessin subvencions– i del regidor no adscrit. ●

Canvis en la dedicació i retribucions d'alguns regidors

La jubilació de la regidora de Cultura i Turisme, Elisabet Vilaró, va comportar que al ple del 25 de setembre es revocés la seva dedicació parcial i passés ara a percebre només les assistències als òrgans dels quals forma part. Per la seva banda, s'ha reconegut al regidor de Medi Ambient i Sostenibilitat, Òscar Zabia, una dedicació parcial del 59% per la qual serà retribuit amb 20.000 euros anuals. I, finalment, a la regidora d'Esports, Sandra Serrahima, se li ha incrementat la dedicació del 48% actual al 68%, amb una retribució de 23.000 euros anuals, per l'augment de la feina. Aquests canvis es van aprovar amb els vots a favor de l'equip de govern, ERC i PSC, i les abstencions dels grups de l'oposició, Junts, PP, Primàries i el regidor no adscrit. ●

Nova Síndica Municipal de Greuges

Ester Laderas fou escollida per unanimitat nova Síndica Municipal de Greuges al ple del 24 de juliol, en substitució de Carlos Romeu, que ja al ple d'abril havia comunicat la renúncia al càrrec. Laderas va ser l'única candidata que es va presentar per assumir aquesta responsabilitat, de manera desinteressada, fet pel qual va rebre l'agraïment manifest de diversos membres del consistori. ●

BAR - RESTAURANT
VIÑALLONGA Rambla d'Àngel Guimerà, 28 - 08328 Alella - Tel. 93 540 01 26

www.florsjoan.com

comandes@florsjoan.com

Tel 615860822

Flors i plantes a domicili online

TALLER GRANÉ SC

més de 40 anys al servei de l'automòbil

Reparació d'automòbil Benzina i Dièsel
Manteniment i Revisions

- Canvi d'oli
- Bateries
- Frens
- Autodiagnosi
- Filtres
- Amortidors
- Revisió Pre ITV
- Corretja distribució

HORARI:
De dilluns a divendres
de 8.30 a 13.30h
i de 15 a 19h

C/Comas, 12 Tel. 93 540 31 41 tallergrane@gmail.com

RESTAURANT
1789

www.restaurant1789.com

Rbla. Àngel Guimerà, 1
08328 - ALELLA (Barcelona)
Tel. 93 555 34 55
1789@restaurant1789.com

Horari

Dilluns - Divendres
9:30h a 20:00h
Dissabtes
10:00h a 14:00h

935 403 376

Urgències: 619 790 804

info.alella@unavets.com

www.unavets.com/alella/ca

Torrent de Vallbona, 10
08328 Alella, Barcelona

TA
TALLERS ALELLA

Miquel Alcalde i fills, s.c.p.
Treballs de manyeria en general
Serralleria i de Forja

Carrer del Mig, 17
08328 Alella
(BARCELONA)

Mòbil (Elias): 627 575 018
Mòbil: 661 727 119
tallersalella@hotmail.com

Xarel·lo

VINS · CAVES · LICORS
I UNA MICA DE TOT
VINS D'ALELLA

Àngel Guimerà · 30
08328 ALELLA · Barcelona

Tel. i fax 93 555 21 41
ferranaymar@ferranaymar.net

Ò ÒPTICA ALELLA

Rambla Àngel Guimerà, 42

93 169 51 96 opticaalella@outlook.com

Optica Alella [@opticaalella](https://www.instagram.com/opticaalella)

**POLLASTRES A L'AST
I MENJAR CASOLA
DE QUALITAT
PER EMPORTAR**

Riera Principal 58/60 - 08328 Alella

Tel. 93 555 23 18

[restaurantlanau](https://www.facebook.com/restaurantlanau)
[@lanaudalella](https://www.instagram.com/lanaudalella)

Instal·la

ELECTRICITAT

PISCINES

POUS

FONTANERIA

CLIMATITZACIÓ

C/ÀFRICA, 18 ALELLA

TLF: 93 540 40 36

GEMMA GRAU:
“És coneixent
que estimes
les coses i des
de les escoles cal
fer comunitat,
redescobrir
el poble per
sentir-lo i fer-lo
nostre”

Gemma Grau davant
el mural de colors
de l'escola Fabra.

Gemma Grau és la regidora d'Educació i Infància i també d'Adolescència i Joventut, responsabilitats que assumeix en la seva estrena al consistori com a número 3 d'ERC. Amb ella inaugurarem el nou curs escolar fent un repàs dels projectes que impulsa des de les seves àrees i els reptes que se li presenten amb el col·lectiu més jove del poble.

AGNÈS CÉSPEDES

Ja tenim el curs 2025-26 en marxa. Ha començat bé als centres educatius d'Alella?

Molt bé! Amb una nova línia a la Serreta i més de 1.200 alumnes als centres públics, que van des de l'Escola Bressol els Pinyons, les escoles Fabra i Serreta i l'institut de secundària. I suma-hi 400 alumnes més escolaritzats en centres privats.

Com es treballa amb tots ells?

Tenim una coordinació de direccions dels centres públics que funciona molt bé. Un cop al trimestre ens trobem tots els directors i fem xarxa, compartim com es fan les coses a un lloc o a l'altre, intentant així enfortir la comunitat educativa. També ho fem amb les associacions de famílies, les AFA. A nivell de consell escolar municipal hi ha una bona participació de tothom. S'hi comparteix l'experiència de cadascú. Els últims tres o quatre, cada centre explica alguna cosa i de manera rotativa ens reben a casa seva i així ens anem coneixent. La Serreta ens han explicat el seu projecte de biblioteca i el Fabra el projecte Pati. S'hi estan generant sinergies xules.

Algun nou projecte entre mans?

Doncs estem creant un full de ruta de foment de la lectura. No és un pla lector com a tal, però hi intervenim les direccions, la Regidoria de Cultura, la Biblioteca Ferrer i Guàrdia, les AFA... És una preocupació grossa sobre la qual teníem clar que calia assumir accions d'iniciativa municipal. A les dues escoles i l'institut, de primer de primària i fins a quart d'ESO, s'han organitzat uns determinats cicles, en els quals es tracta el lligam amb la lectura d'una manera concreta: a través de les arts, a través del còmic, a través del cinema, la música... Hi hem implicat Can Manyé, que exposarà part del treball que es faci.

Els centres privats participen també en aquestes iniciatives?

Hi ha bona entesa amb ells, des de la llar d'infants el Campanar fins al Pino i la Chiaravella. Se les convida a participar en el

Consell Escolar Municipal, però hi venen quan poden. Treballem conjuntament el Dia de la Pau i les jornades esportives interescolars de jocs cooperatius.

Són suficients els equipaments actuals? Hi ha inversions previstes?

Sí, estem molt bé. L'any passat vam ampliar la cuina de l'Escola Fabra i vam reestructurar-hi la biblioteca, i ara estem immersos en el projecte Pati per redefinir els espais exteriors amb la participació de tota la comunitat. Hi estan posant nous jocs i elements... finançats a poc a poc. La Serreta també ha actuat sobre el seu pati, amb unes casetes de fusta i naturalitzant-lo amb nous arbres. Això també ho ha fet l'institut, que ha muntat una pèrgola i ha plantat arbres per tenir més ombra.

"ESTIC MOLT ENFOCADA A FER COMUNITAT, A FER QUE TOTES LES ESCOLES VAGIN A UNA, QUE ES CONEQUIN TOTS ELS EQUIPAMENTS QUE TENIM, ETC."

Amb el creixement que es preveu al poble els anys vinents, caldran nous centres educatius?

No. La Serreta està pensada per acollir dues línies i de moment no està ocupada al 100%, li queda marge de creixement. I a l'institut, al marxar-ne els alumnes que venien de Teià, que ara ja tenen el seu propi centre, es disposa de moltes places. Potser en el futur podria fer falta una segona llar d'infants, però en termes d'equipaments educatius crec que anem bé.

Quins programes desenvolupa l'ajuntament directament amb les famílies en relació amb l'escolarització?

Tenim les beques de menjador, les ajudes que es vehiculen des de Serveis a les Persones, el servei psicopedagògic... A l'escola bressol fem *Els cafès de les 3*, amb una psi-

copedagoga, que són un espai de trobada, per xerrar i compartir neguits i dubtes de la criança.

Els joves del poble són una altra de les teves regidories...

Sí, i ara precisament hem començat a treballar el nou Pla Local de Joventut, perquè l'anterior estava molt marcat per la pandèmia, amb un enfocament dirigit a la salut mental. Aquesta qüestió continua sent important, però com que ja hi ha una altra regidoria que se n'ocupa, cal veure cap a on l'enfoquem aquesta vegada. Hem començat a caminar i ara hi ha una enquesta oberta per als joves perquè ens manifestin què els interessa més.

Quan veurem aquest pla?

Si tot va bé, al principi de l'any que ve l'hauríem de tenir. Esperem fer una bona feina i ara que s'ha creat oficialment el grup de joves de la Fil·loxera comptem amb la seva participació. Tot i això, haig de dir que trobo a faltar implicació ciutadana en general. Sempre acaben sent els mateixos, els que s'hi impliquen. Als joves, és complicat arribar-hi.

L'Àgora continua sent punt de trobada?

La idea que els joves vagin a un lloc concret costa, ja no és com abans. Però haig de dir que a l'Àgora, a les antigues Escoles Fabra, sempre hi ha un grupet fent ús de l'espai. I n'estic prou contenta. Ara els hauríem d'escollir i conèixer què volen ells. Allà tenen sales d'estudi i des de l'any passat també dies d'assistència a l'estudi amb els dinamitzadors. El punt d'informació és a baix i a dalt hi ha dues sales: una de més lúdica, amb el futbolí, la videoconsola, el billar i els dards, i una altra més de calma, pensada també per fer una xerrada puntual. L'obrim a partir de les 15 h i els que baixen de l'institut hi poden dinar, si cal.

Quin perfil d'usuari té aquest espai?

Sobretot seria el d'adolescent, primera joventut. I per a ells volem fer activitats dirigides el dilluns, el dimecres i el divendres, com ara tallers i trobades, amb la idea que coneguïn l'espai, que hi entrin i el facin seu,

perquè molts no saben que existeix. Ara hi farem una nit d'ànimes, com un túnel del terror, que han muntat ells mateixos.

La manca de treball i l'accés a l'habitatge són temes clau en el futur dels joves...

Crec que en aquest nou Pla Local de Joventut que hem començat, hi sortiran línies d'intervenció tant relacionades amb l'habitatge com amb el treball. És un tema que preocupa: els joves no sé en quin grau hi participaran, però és obvi que sortirà. Treballo i treballaré perquè de les borses d'habitatge públic, n'hi hagi d'especialment destinades als joves. Es fa molta feina amb la gent gran i vull que se'n faci d'igual amb els joves. Amb la borsa d'habitatge actual tenim poc marge de maniobra. És un problema general, Alella no n'és l'excepció. I quant a treball, des de l'àmbit municipal treballem des de l'institut i la psicopedagoga en un programa de currículum obert

"SERIA IDEAL FER UNA GRAN ESCOLA DE MÚSICA, DANSA I TEATRE MUSICAL. COM A OBJECTIU A LLARG TERMINI VOLDRIEM FER UNA ESCOLA D'ARTS ESCÈNIQUES"

(PCO) amb què aquells adolescents a qui costa una mica acabar els estudis obligatoris puguin provar el món laboral mitjançant convenis amb empreses per fer-hi unes hores, i això ho traslladen després a un treball que fan a classe.

Canviant de tema: enguany s'han recuperat les Jornades d'Innovació Educativa Francesc Ferrer i Guàrdia, que han arribat a la 13a edició. És una aposta ferma?

Sí! Les hem recuperat i n'estic supercontenta! La intenció és que tinguin una periodicitat fixa i veient l'èxit d'aquest any, en què hem exhaurit entrades a totes les xerrades i activitats, volem reprendre-les anualment. A més, aquest any també hem volgut reivindicar la figura de Ferrer i Guàrdia, no només amb les jornades com a tals, sinó també amb l'itinerari sobre la seva persona amb Cerquem les Arrels. I, arran d'aquests actes, hem establert una sinergia amb la Fundació Ferrer i Guàrdia.

Exactament què feu amb la fundació?

Hi ha molts fronts oberts amb ells. Es vol aconseguir que es revisi i s'anul·li la sentència que va condemnar a mort Francesc Ferrer i Guàrdia l'any 1909 i se'n restitueixi la figura. I també ens estan ajudant en la redacció del nou Pla Local de Joventut.

Reforçarem el vincle amb Ferrer i Guàrdia, doncs...

Crec important recuperar el coneixement sobre ell. És un alellenc il·lustre i a l'escola no saben qui és. I això em dol molt. Cal treballar-ne la figura a les escoles. Ho farem amb les jornades, arribant als mestres i fent que el vulguin incorporar. Hi ha una comissió amb la qual es treballa molt bé per fer tot això.

Es tractaria de posar en valor la història i els personatges d'Alella?

Estem fent un treball transversal molt xulo amb la Regidoria de Cultura. Anem molt de bracet per fer coses sobre identitat, història local... M'agradaria tenir un llibre d'història d'Alella per a les escoles, per exemple. Que els nens i les nenes sàpiguen on viuen.

Fer poble...

És coneixent que estimes les coses. Estic molt obsessionada perquè es redescobreixi més el poble. La identitat, la cultura, pertànyer a un lloc... Si l'estimes, el respectes. Estic molt enfocada a fer comunitat, a fer que totes les escoles vagin a una, que es coneguin tots els equipaments que tenim... Es tracta de conèixer el poble. I això és fer poble, sí. Així, Alella pot tenir cinc, sis, set, vuit, nou, deu mil habitants, però si el sentim i el fem nostre.

Un altre projecte educatiu que s'ha posat en marxa és Alella Viu la Música, el primer pas per a una escola municipal de música?

Fins ara hi havia com una espècie de col·laboració amb l'Escola Ressò, amb la qual es desenvolupaven conjuntament alguns projectes d'educació musical. Però alhora vaig veure que hi havia la coral, que no acabava d'arrencar, i la dansa, que estava molt ben estructurada i creixia tant en bàsic com en contemporani. I vaig pensar que calia endreçar-ho tot una mica. Tot plegat són arts escèniques enfocades des de l'àmbit de l'educació. Seria ideal fer una gran escola de música, dansa i teatre musical, però hem d'anar a poc a poc. Al Pla de Cultura tenim com a objectiu a llarg termini poder fer una escola d'arts escèniques.

Com s'estructura aquest programa?

El que hem fet ara és: mantenim la dansa com fins ara, perquè funciona molt bé, i la coral i la música ho muntem de manera equiparable, amb uns grups d'infants més petits, uns infants mitjans, etc. I això continuem fent-ho amb l'Escola Ressò, però ja no com una col·laboració, sinó molt més estructurat, muntat per l'ajuntament, però amb el seu professorat.

Hi ha molts cursos?

Música i moviment, que és per als més pe-

tits, perquè els estimuli la música, perquè els agradi, perquè s'ho passin bé... Seria una preintroducció. Si algú vol aprendre a tocar el piano o fer solfeig, ja hi ha l'Escola Ressò com a tal. Tenim un grup format i un altre que estem organitzant. I després hi ha *Teatre musical*, del qual s'han format dos grups, un de més petits i un de més grans, però l'obra final la faran plegats.

A banda les teves àrees de responsabilitat directa, ets també adjunta a la Regidoria d'Obres Públiques. Quina tasca hi fas?

Professionalment soc arquitecta i, aprofitant aquest perfil, se'm va demanar que aportés un suport tècnic al regidor. És donar-hi un cop de mà i prou.

Es critica l'estat del manteniment del poble. Hi estaries d'acord?

Falta fer coses, és clar, però és impossible arribar a tot arreu alhora. Vas fent i prioritjant, però, és clar, tothom veu el que li falta davant de casa. La via pública es desgasta i sempre hi ha arranjaments a fer. Però en general penso que es fa bona feina. Ara mateix, relacionat amb educació, farem front aviat a una reforma de fins a cinc parcs infantils. ●

PERFIL PERSONAL

Gemma Grau Huelves (1983) és arquitecta i sempre ha estat molt participativa en els diferents àmbits en què s'ha mogut. Casada i mare de dos fills, era membre activa de l'AFA de l'Escola Fabra i manté relació també amb l'escola de dansa. Quan a la porta de l'escola l'actual alcalde Marc Almendro li va proposar formar part de la llista d'ERC, hi va posar dues condicions: poder ser independent i, donat el cas, no responsabilitzar-se de qüestions urbanístiques. Volia separar la feina i la política. Filla d'Alella, com a alumna va passar per la majoria de les seves escoles: Fabra, Pino, les Monges, Hamelin... i també va estar a l'Esplai Guaita'l. L'educació és una qüestió que sempre li ha interessat i el teatre i les arts escèniques són una de les seves grans aficions. "Soc farandulera."

APUNTS

UN LLIBRE: *El poema de Gilgamesh*

UNA PEL·LÍCULA: *La gran bellesa*, de Paolo Sorrentino

UNA AFICIÓ: el teatre

UNA CANÇÓ: "Qualsevol nit pot sortir el sol", de Jaume Sisa

UN VI: Can Matons Pansa Blanca

UN MENJAR: unes bones gambes a la brasa

"CASA CENTENÀRIA" CANSALADERIA

Elaboració pròpia
Productes de proximitat

Telèfon i WhatsApp: 93 555 23 42
info@casalibrada.com - www.casalibrada.com
Empedrat del Marxant 5 - Alella

@casalibrada

Properes guàrdies:

NOVEMBRE: Dies 8, 9, 29 i 30
DESEMBRE: Dies 6, 20, 21, 26

Tel./Fax: 93 540 23 42 · Farigola, 12 ALELLA · farmacia@martinezsole.com

HORARI: Matins: 9 a 14h · Tardes: 16.30 a 20.30h · Dissabtes: 9 a 14h

SAFETYKIDS

seguretat infantil per a piscines

C/ Doctor Faus, 28 - 08328 Alella
640 305 182 - info@safetykids.es www.safetykids.es

ANNA PONS ABELLA
Osteòpata D.O.
Diplomada en fisioteràpia
Col. Núm. 4001

OSTEOPATIA
ALELLA

Carrer de les Heures, 15 · 08328 Alella · Tel. 608 129 832

excavacions ALELLA S.L.

- excavacions per a la construcció
- moviments de terres
- servei de contenidors i sacs

Av. Charles Rivel, 10 · 08328 Alella

tel. 93 540 30 09

portes i
automatismes
enric s.l.

NO TOTES LES PORTES SÓN IGUALS

C/ Indústria, 14 - Pl. Buvisa 08329 Teià - Barcelona
Tel: +34 93 555 93 88 - info@automatismesenric.com

C/Àfrica, 3 · Alella · 93 540 57 41
info@alellapiscines.com

Cuidant la teva piscina...
t'estem cuidant a tu!

Galeries Alella, cl Santa Madrona, 8

Tel. 93 540 27 74

PERRUQUERIA
LIÒTRIC

HOME I DONA

Horari: de 9 a 13 i de 15 a 19h
Dilluns tancat. Dissabte de 9 a 17h

Chiaravalle School
Maresme

Escola trilingüe Montessori per a nens
de 0 a 6 anys · Niu de 4 a 20 mesos
Comunitat infantil de 20 a 36 mesos ·
Casa de nens de 3 a 6 anys

Carrer Verdaguer 6 · Tel- 615 316 892

maresme@chiaravalleschool.es

Es recullen signatures per validar una consulta popular sobre la Miralda

La Generalitat ha obligat l'ajuntament a atendre la sol·licitud d'una comissió que demana poder votar si s'està d'acord o no amb el pla parcial que afecta aquest sector

AGNÈS CÉSPEDES

El futur desenvolupament urbanístic del sector de la Miralda continua mobilitzant col·lectius del poble que s'hi manifesten en contra. És el cas d'un grup de veïns que s'ha denominat Comissió Promotora de la consulta popular sobre el Pla Parcial del sector SUDT01-La Miralda, que el 10 de març va presentar una sol·licitud a l'ajuntament per organitzar una consulta popular no referendària. Sota la pregunta "Dones suport al Pla Parcial del sector SUDT01-La Miralda aprovat per la junta de govern local el dia 27 de desembre de 2024?", aquest grup vol tornar a obrir el debat ciutadà sobre l'abast i les implicacions de la urbanització proposada per a aquest sector.

L'ajuntament va respondre just un mes després declinant l'opció de fer la consulta perquè considera que, amb aquesta pregunta, es pretendria aturar el Pla Parcial aprovat i que els promotors tindrien llavors com a referència el que recull el POUM del 2014, que permet una intervenció urbanística superior a la proposada actualment.

La resposta, tot i estar dins de termini, no estava feta amb els fons i la forma legal requerida segons la Llei de Consultes Populars i el grup promotor va presentar un recurs a la Comissió de Control de les Consultes Populars no Referendàries de la Generalitat de Catalunya. Aquesta va resoldre el 14 de juliol que l'ajuntament no hi havia respost adequadament i per tant la sol·licitud havia de ser admesa per silenci administratiu. Per aquest motiu, l'ajuntament quedava obligat a admetre a tràmit la sol·licitud de la consulta.

Primer, el 10% del cens de determinats nuclis

Així, el 26 de setembre s'iniciaven els passos per intentar dur a terme aquesta consulta popular, el primer dels quals és la validació de la sol·licitud. La Comissió Pro-

les dades municipals del cens d'aquests nuclis en concret.

Si es fa la consulta no serà vinculant

En el cas que la promotora aconseguixi recollir les signatures requerides i siguin validades, l'ajuntament es veurà llavors obligat a convocar la consulta demandada, amb la pregunta estipulada per la comissió impulsora.

El portaveu d'aquesta entitat, Eduard Girona, es mostrava positiu després dels primers quinze dies: "La recollida de signatures va molt bé. Hi ha interès per què passarà amb la Miralda i molta gent se'ns acosta per informar-se i donar-nos suport."

Per la seva banda, l'alcalde Marc Almendro està en desacord amb la consulta perquè "es tracta d'un tema urbanístic molt complex, amb una sèrie de qüestions que no es poden plantejar amb un simple estar-hi o no d'acord. Faria falta una proposta alternativa. Si no votar en contra del Pla Parcial és tornar enrere al que ja teníem al 2014". "Si la Generalitat ens hagués informat, hauria pogut denegar la sol·licitud en el fet que la consulta parcial que discrimina alguns barris d'aquesta manera està falsejant la normativa", afirma. També constata que "la pregunta que es planteja és errònia i la fitxa de recollida de signatures està plena d'incorreccions".

En el supòsit que s'acabi fent la consulta i que resulti que els veïns estan en contra del Pla Parcial de la Miralda, Girona entén que llavors "han de ser els grups municipals de l'oposició els que facin la feina": "Són ells qui haurien d'aprofitar el resultat." No obstant això, Almendro ja ha recordat que "aquesta consulta no és vinculant" i ha afegit que "tampoc hi donarem legitimitat perquè ho sigui encara que un 50% o 55% voti en contra del Pla Parcial". Per Girona, "aquesta consulta potser no té validesa legal o jurídica, però té tota la validesa moral". ●

motora té, d'acord amb la llei, un termini de 60 dies naturals –a comptar des del 25 de setembre– per recollir signatures a raó del 10% del cens de població cridada a votar-hi. Aquestes persones són els veïns dels que el grup promotor ha considerat que són els nuclis més afectats pel Pla Parcial de la Miralda, és a dir, el centre, el Rost, el Sot del Marquès, Can Vera, Cal Baró, Nova Alella, la Serota, Verge de la Mercè, Gaggioli, Eixample, Mar i Muntanya, la Soleia, la Solàia, la Serreta, Canonge, Can Sors, Gaietana, Montals i Ibars Meia, i en queden exclosos els barris de muntanya i Can Teixidor, perquè la consulta no podria tenir un caràcter universal i calia delimitar-la. Al moment de tancar aquesta edició no se sabia quantes persones en total hi poden participar, perquè els promotors encara no disposaven de

Un grup d'amics fa una crida a Instagram per demanar una piscina descoberta pública a Alella

ISTOCK

Entrevistem una de les persones que hi ha rere el perfil anònim d'Instagram que des d'aquest estiu reclama una piscina descoberta municipal

CRISTINA GAGGIOLI

El 22 de juliol, a alguns alellencs els va aparèixer a Instagram un nou perfil. Es deia @piscinaalellaja i en dos mesos i escaig ha aconseguit cinc-cents seixanta seguidors. Durant aquest temps ens han mostrat imatges d'altres pobles que, tot i tenir molts menys habitants que el nostre, gaudeixen de bones piscines públiques per aguantar millor la calor. Davant d'aquesta situació, han engegat també una recollida de signatures digital per presentar a l'ajuntament.

Molta gent es pregunta qui hi ha darrere d'aquesta petició. Podem revelar qui sou?

No tenim cap inconvenient a dir qui som i segur que molta gent ja ho sap, però volem mantenir l'anonimat per no personalitzar la iniciativa i perquè creiem que és una crida més aviat col·lectiva i popular i a la qual la gent es pot sumar. De fet, durant tot l'estiu a través d'Instagram moltes persones ens han anat enviant fotografies de piscines d'on anaven a passar les vacances i, per tant, també han alimentat la xarxa i el perfil ells mateixos. Ells han anat enviant i nosaltres publicant.

Ho respectem, però podem saber alguna cosa de vosaltres?

Som un grup de sis o set amics d'Alella, dels quals tres estem executant la idea: alimentant l'Instagram i dissenyant-lo.

Com ha anat tot plegat? Què us ha portat a obrir el perfil?

Després de queixar-nos cada estiu entre nosaltres, escoltant com altra gent del poble també es queixa d'aquest tema i reclama una piscina, vam decidir passar a l'acció. Se'ns va acudir obrir un perfil d'Instagram per prendre el pols i quantificar la població interessada en aquest tema.

Sempre es diu que a Alella la majoria de veïns tenen piscina pròpia i que per això no ens en cal una de municipal...

Sempre he sentit aquesta frase! Volem argumentar tant als usuaris com als mateixos polítics que una piscina municipal descoberta va més enllà de poder-te refrescar. Per això al nostre perfil hem posat set motius pels quals és tan urgent i necessari construir-ne una. Ja no per salut i benestar i com a refugi climàtic, sinó també com un espai

inclusiu, social, sostenible, on es puguin fer activitats que promoguin la mobilitat, que generi ocupació local... Va més enllà d'un lloc de reunió social, perquè tu a casa teva et pots banyar, però no fas xarxa. Si vas a una piscina pública i comences a estar amb el del costat, doncs potser hi ha *feeling* i us feu amics. Tot plegat és un tema social.

En quin moment us adoneu que més veïns poden unir-se a la demanda d'una piscina municipal descoberta i decidiu obrir aquest perfil a Instagram?

Estiu a estiu ho comentàvem entre nosaltres, però aquest any, amb tantes onades de calor i tan fortes, tothom ho deia. Aleshores ha estat quan hem dit prou, fem-ho. També sabem que a un perfil d'Instagram no tots els interessats reals s'hi afegiran, perquè hi ha gent gran que no en té, gent molt jove que tampoc... per tant, el nombre de seguidors no és molt fidedigne del nombre real d'interessats. És a dir, que potser encara n'hi ha més.

Vau preveure més opcions?

Sí, però ja era liar-la una mica. Volíem mun-

tar paradetes i anar amb banyador i amb flotadors per demanar signatures. Vam pensar que a la festa major o a la de la Verema hi hauria molta gent i podríem aconseguir-ne moltes. Però aleshores també hi havia la recollida digital a través de la plataforma change.org i no sabíem com compatibilitzar les firmes físiques amb les digitals: potser es duplicaven i no sabíem com filtrar-ho. També vam pensar que si ens posàvem nosaltres a la paradeta estaríem personalitzant i ens feia por agafar massa protagonisme. Finalment vam descartar la presencialitat i vam decidir recollir les signatures només a través d'internet, sabent que perdríem molta gent pel camí.

Al final de juliol escrivíeu: "Alella ha habilitat cinc espais com a refugis climàtics: la Biblioteca Ferrer i Guàrdia, Can Lleonart, l'Oficina de Turisme, les oficines de Serveis a les Persones i el pati de les Antiques Escoles Fabra. Avui dilluns, al matí, almenys tres estaven tancats. Una vergonya!"

És que ens va semblar... A més, al *Full* d'Alella també van sortir com a contraportada, crec, els cinc espais! N'hi havia per riure! Són espais molt petits! Hi havia moments del dia en què l'únic que estava obert era l'Oficina de Turisme. Tu creus que allà hi caben gaires persones? I, a més, amb la gent que ve a demanar informació turística! Ho vaig trobar molt minso i una presa de pèl. I Serveis Socials! Si tens calor, te n'has d'anar a Ser-

"VOLEM MANTENIR L'ANONIMAT PER NO PERSONALITZAR LA INICIATIVA I PERQUÈ LA GENT S'HI PUGUI SUMAR"

"UNA PISCINA MUNICIPAL DESCOBERTA VA MÉS ENLLÀ DE PODER-TE REFRESCAR: ÉS UN TEMA SOCIAL"

veis Socials? Vam mencionar l'ajuntament per demanar si ens podien dir quanta gent tenien previst que pogués anar a refugiar-se a aquests espais, però res, cap resposta.

A Instagram heu anat penjant exemples de pobles del nostre entorn que no ens superen en nombre de ciutadans, però que sí que tenen piscines descobertes públiques i ben maques!

Sobretot ens hem basat més en els pobles de dalt, perquè els de baix podem entendre que tenen el mar i potser no necessiten una piscina descoberta: Teià, Vilassar de Dalt, Cabrera, Premià de Dalt, Vallromanes... Hi

ha exemples molt evidents de piscines públiques interessants, com la de Sant Vicenç de Montalt, que és un altre poble que, com Alella, també té moltes piscines, o Tiana, que també és un poble ric.

I on heu tingut molt èxit ha estat demanant als vostres seguidors que us enviessin fotografies de les piscines que veien als altres pobles...

La gent se n'anava de vacances, anava a poblacions de menys de cent persones i s'hi

trobava una piscina, o dues o tres, i encara s'indignava més. Aquesta crida ha tingut molt bona resposta i ens han arribat moltíssims exemples. I no hi ha cap població de la qual ens han enviat fotografia que superi en nombre de veïns Alella. Ens han enviat molts exemples també de fora de Catalunya, de poblacions molt petites amb bones piscines públiques. Crida molt l'atenció!

De totes les piscines que us han enviat, n'hi ha alguna que us hagi robat el cor?

De la que tothom ens parlava i ens deia que era una meravella, la de Sant Vicenç de Montalt. Només la vam publicar un cop, però moltíssima gent ens en va enviar la fotografia.

Després de recopilar tants exemples, com us imagineu una hipotètica piscina descoberta municipal d'Alella?

M'imagino una piscina grossa, amb una zona per als petits, zona de gespa o per estirar-se i si hi hagués un bar, millor. Crec que el lloc ideal és la zona esportiva, perquè seria propera al centre del poble i s'hi podria anar caminant. Deien que potser es faria a la zona de la Crison, però no la veig al cartell del solar on anuncien els pisos. A més, si es fes allà crec que seria petita.

Heu arribat a contactar en algun moment amb l'ajuntament?

No sabíem com fer-ho, però ara ja ens han dit que ens hem d'adreçar a la Regidoria de Participació i Associacionisme i allà explicar les dades que tenim per organitzar una reunió amb ells o alcaldia. Volem ser transparents i anar explicant a Instagram tots els passos que fem i les respostes que obtenim, i per tant tenim esperances que es posin les piles. Sé de gent que ha fet instàncies demanant la piscina i mai n'han rebut resposta. No anem a atacar ni partits ni persones, sinó a lluitar perquè es prioritzi aquesta acció.

Sabeu si algú de l'ajuntament us segueix al perfil públic?

Un regidor, l'Esteve García-Ossorio.

Què pot fer algú que estigui llegint aquesta entrevista i vulgui unir-se a la petició?

Mostrar el seu suport seguint-nos a Instagram i signant a change.org, perquè nosaltres presentarem les dues dades a l'ajuntament: la de seguidors a la xarxa i la de signants a la petició.

I ara que s'acaba la calor, què teniu previst?

Hem previst presentar-nos a algun ple i, si veiem que no hi ha resposta, l'any que ve continuarem. Ara el perfil quedarà un pèl aturat perquè a l'hivern la gent no es posarà les piles, però potser obrim un altre perfil per a la biblioteca... ●

Nil Baró reivindica el valor cultural del vi a l'educació: “S’ha de mantenir aquest tret tan característic d’Alella”

El professor de l’INS Alella explica la seva experiència com a docent del cicle formatiu de màrqueting i publicitat amb menció d’enologia

JUDIT BERTRAN

Nil Baró, el dia de l’entrevista, a la Companyia d’Alella de la plaça d’Antoni Pujadas.

JUDIT BERTRAN

Nil Baró, professor interí de l'Institut d'Alella, va assumir el curs passat el mòdul de difusió i cultura del territori dins el cicle formatiu FP Superior de Màrqueting i Publicitat. Tot i no tenir experiència prèvia en el món del vi, va descobrir al costat dels seus alumnes la riquesa de la DO Alella i el valor cultural que hi ha darrere de cada celler, tast i masia. Amb entusiasme i curiositat, va convertir aquell repte inicial en un procés d'aprenentatge compartit. Aquest any, amb tot, el mòdul s'ha eliminat del pla d'estudis. Parlem amb ell perquè ens expliqui com va viure l'experiència i quin record té de l'assignatura que, malgrat les dificultats i la desaparició, va deixar marca tant a la dotzena d'alumnes com al mateix professor.

Era la primera vegada que imparties aquest mòdul?

Sí. El curs 2024-25, el Departament d'Educació em va assignar a l'Institut d'Alella, a cicles formatius, i difusió i cultura del territori era un dels mòduls que havia d'impartir. Pràcticament tots els temes estaven vinculats amb el vi i amb la DO Alella, un camp que vaig haver d'estudiar molt prèviament i pel qual amb el temps vaig agafar molta estima. Va ser una immersió intensa, perquè tot i venir del món de la docència aquest àmbit em resultava completament nou i fascinant.

Coneixies el món del vi abans d'entrar a impartir classes de difusió i cultura del territori?

No gaire. Soc de Castelldefels i quan vaig arribar a Alella en sabia ben poc, de la zona i del que s'hi feia. Per tant, abans que comencés vaig fer un treball d'investigació previ que va continuar al llarg del curs. Va ser un any molt intens: vaig haver de contactar amb molta gent, fer visites a cellers i convidar especialistes al centre. Va resultar una experiència molt gratificant. De fet, vaig descobrir tot un univers cultural i econòmic que desconeixia i em va sorprendre la passió amb què la gent del sector parla del seu producte i del territori.

Els alumnes estaven interessats en aquest àmbit?

No, desconeixien del tot el món del vi. Cap dels onze o dotze alumnes de la promoció sabia que hi hauria aquest mòdul. I també va coincidir que cap d'ells era d'Alella. Malgrat això, els va acabar agradant, sobretot perquè implicava sortir de les quatre parets de l'aula, conèixer el territori i fer tasts. Fins i tot alguns, que al principi rebutjaven l'alcohol, van perdre-hi la por i van valorar el vi d'una altra manera.

Quina mena d'activitats fèieu?

El programa incloïa diversos resultats d'aprenentatge, la majoria dels quals centrats en tasts que vam fer durant el curs. L'institut també té una sala preparada on vam poder portar especialistes, periodistes i personalitats relacionades amb l'enoturisme; vam visitar cellers com Bouquet d'Alella, Alta Alella, Vallmora, Quim Batlle i me'n deixo alguns... També hi vam incloure activitats més culturals, com ara visites a masies o fins i tot un *escape room*. Tot absolutament gratuït, menys aquesta última activitat, perquè no volia que l'alumnat hagués de pagar. Aquestes sortides van ser molt enriquidores, perquè permetien posar en pràctica conceptes teòrics i establir vincles reals amb el sector.

“LA DO ALELLA APORTA VALOR AL TERRITORI I A LA CULTURA LOCAL I COMARCAL A TOT ARREU ON PUGUI DONAR-SE A CONÈIXER”

“JO VAIG ENSENYAR, PERÒ TAMBÉ VAIG APRENDRE MOLT DELS MEUS ALUMNES, DE LA SEVA MIRADA CURIOSA”

I com va ser l'acollida del sector?

Boníssima. Tant l'ajuntament com la biblioteca i els cellers, tothom ens va obrir les portes. Ens van posar facilitats, van oferir tasts i fins i tot l'institut va col·laborar perquè vinguessin experts a fer algunes classes. El tracte va ser excel·lent. Hi va haver una sensació de comunitat molt bonica, com si tots forméssim part d'un mateix projecte per transmetre la cultura del vi a les noves generacions.

Creus que el mòdul aportava un valor afegit al grau?

La DO Alella aporta valor al territori i a la cultura local i comarcal a tot arreu on pugui donar-se a conèixer.

Per què creus que actualment ja no s'imparteix aquest mòdul?

No ho sé. No sé si la decisió la va prendre el Departament d'Educació, el Consell Comarcal, l'ajuntament, l'institut, el Departament de Cicles Formatius de l'institut... No ho sé. Sé que continuo treballant a l'institut impartint-hi uns altres mòduls. Caldria replantejar el cicle fora del cicle formatiu amb cursos específics oberts a qui realment hi tingui interès o a un altre

públic més específic. Potser així sí que funcionaria.

A gent més adulta?

Potser sí. Perquè posar aquest mòdul a joves de 18-20 anys ho veig difícil, perquè una cosa és posar-ho com a obligació, per dir-ho d'alguna manera, i una altra ben diferent seria fer un curs específic on vingués gent interessada i a qui li agradés el tema. No sé si amb un grau específic a l'institut o traslladar-lo al Casal o organitzat per l'ajuntament. Però és clar que s'hauria de mantenir aquest tret tan característic del poble. El vi forma part del patrimoni d'Alella i perdre aquest vincle seria perdre una part del seu ADN cultural.

Què en penses, personalment?

Va ser una oportunitat d'aprendre i de conèixer millor el poble i en tinc molt bon record. Per això crec fermament que l'educació ha de servir també per connectar amb el lloc on vius, per entendre'l i estimar-lo. Potser algun altre professor no s'hi hauria implicat tant, però jo sempre he estat interessat per les iniciatives culturals dels pobles i del país. Tinc un elevat sentiment de pertinença per tot allò que comporti cultura catalana.

Creus que hauria estat interessant mantenir-lo a l'institut, però amb un enfocament diferent?

Potser sí, però em fa la sensació que realment hi ha menys interès ciutadà per la DO Alella del que realment sembla.

I per tu, com a docent, què va representar el curs?

Un repte i una oportunitat d'aprendre moltíssim. Vaig haver de posar-me al dia en un àmbit que desconeixia i això em va obligar a innovar, a buscar contactes i a sortir de la meua zona de confort. També em va fer conèixer Alella d'una manera molt més profunda i va fer que m'enamorés una mica més del poble, que té aquest sector potent tant com a representació com a l'hora d'extrapolar-lo a uns altres sectors com el de l'enoturisme. Va ser un aprenentatge compartit: jo vaig ensenyar, però també vaig aprendre molt dels meus alumnes, de la seva mirada curiosa.

I personalment?

Aquest arrelament que he tingut a Alella, no l'he tingut enlloc. Perquè soc de Castelldefels, però anava a estudiar a Barcelona, he jugat a rugbi a Sant Boi... Mai he arrelat al meu poble i a Alella en un any i mig sí. Recorrent terres del meu voltant, sento que em pertany una mica aquest lloc i el meu imaginari creix exponencialment! ●

Alella canvia de rector i reorganitza la vida parroquial

La marxa de mossèn Josep Fàbregas per temes de salut desencadena una reestructuració a la parròquia que la mancomuna al Masnou i Teià

Foto de família de la festa de comiat de mossèn Josep Fàbregas.

MARC CIRUELA

CRISTINA GAGGIOLI

“Com diu la cançó, no és un adeu per sempre, és un adeu per un instant.” Amb aquestes paraules s’acomiadava el 28 de setembre qui ha estat rector del poble els darrers divuit anys, mossèn Josep Fàbregas. Una setmana abans, la comunitat de la parròquia li havia organitzat un comiat amb un centenar de persones aplegades, entre les quals hi havia col·laboradors, membres dels grups parroquials, membres de la Coral Joia, l’alcalde i tot de veïns que van voler ser presents per agrair-li el seu treball al servei espiritual del poble. La missa de diumenge va donar pas a un vermut als locals parroquials, en què el rector va poder compartir una estona amb tots ells. “Marxo per motius de salut”, explicava a la revista *Alella*. “Tinc una insuficiència visual progressiva, un glaucoma, i

això m’està limitant molt la feina. El bisbe ja ho sabia i, abans de demanar-li jo la jubilació, es va avançar i me la va oferir. Ara tinc seixanta-nou anys i oficialment me’n falten sis per jubilar-me, perquè els capellans ens retirem als setanta-cinc. Per tant, si no hagués tingut aquesta insuficiència visual podria haver continuat fins a la jubilació, perquè de salut em trobo bé.”

Si mossèn Josep parla d’un adeu per un instant és perquè de fet no se’n va gaire lluny. “El senyor bisbe em va donar tres possibilitats. La primera era anar a la residència que tenim els capellans grans a les Corts, a Barcelona. La segona, quedar-me a la rectoria d’Alella. I la darrera, anar amb la família. He optat per aquesta última i he anat amb la meva germana, al Masnou, perquè des dels quatre anys hi he viscut i hi tinc

moltes amistats.” La missa oficiada el 21 de setembre, doncs, podria no ser l’última del nostre antic rector. “Donaré un cop de mà i ajudaré la parròquia de Sant Pere del Masnou... i potser algun dia també em diran que vagi a Alella a fer la missa!”

Després de passar per Santa Maria de Mataró, Sant Cristòfol de Premià de Mar i Sant Pere del Masnou, mossèn Josep recorda quan van destinar-lo a la parròquia de Sant Feliu d’Alella. “Era i és una parròquia molt activa. Els primers anys encara ho era més perquè hi havia més gent i s’omplien les misses. Hi havia un grup de visitadors de malalts que portava la Rita Marsal, un grup de cantaires amb en Jordi Roqueta...” M’hi he sentit molt ben acollit i molt estimat. No he fet coses originals o grans, simplement he intentat ser fidel a la meva tasca d’evangelització.”

Nou rector

La jubilació de mossèn Josep ha portat un nou rector a Alella. El diumenge, 5 d'octubre, es va celebrar la missa d'entrada i presa de possessió de mossèn Yago Gallo, a qui es van lliurar les claus de l'església i del sagrari. Mossèn Yago és un interlocutor ja conegut per molts feligresos, perquè és rector de les parròquies de Sant Pere del Masnou i de Sant Martí de Teià. I així continuarà sent. La novetat és que ara Alella no tindrà un rector exclusiu per al poble, sinó que serà rector de tres parròquies alhora.

El mateix mossèn Yago n'explica els motius. "El papa Francesc deia que no és una època de canvi, sinó un canvi d'època. I això a l'Església ho veiem: el món ha canviat, els paradigmes mentals, els criteris d'interpretació de la vida, el valor de les coses... i també les comunitats parroquials, que ara són més petites i estan interconnectades." I continua. "Per respondre-hi, després de tot un llarg procés de diàleg amb els mossens de tota la diòcesi i amb els grups de laics, el senyor cardenal ha repensat l'estructura eclesial. Nosaltres formem part de la diòcesi de Barcelona. El nivell següent eren les vicaries, després l'arxiprestat i finalment la parròquia. Ara ha desaparegut un dels nivells, el de la vicaria, i per tant som diòcesi, arxiprestat i finalment parròquia. Moltes parròquies, alhora, estan quedant agrupades en comunitats parroquials per respondre a aquesta interconnexió que ja existeix, però també perquè ja no tenim tants mossens com abans."

Reestructuració de la diòcesi

L'arxipreste del Maresme i delegat de la pastoral social i caritativa, mossèn Joan Costa, explica a la revista *Alella* que "amb aquesta nova reestructuració de la diòcesi, el que abans eren parròquies ara estan unint-se en grups de tres o quatre per passar a dir-se unitats pastorals": "La nostra està formada per dues parròquies del Masnou i la parròquia de Teià, i ara a més s'hi afegeix la parròquia d'Alella." I afegeix. "Totes les unitats pastorals de la nostra zona, que són la unitat pastoral de Premià; la de Vilassar de Mar, Vilassar de Dalt, Cabrils i Cabrera; les dues de Mataró; i la de Llavaneres, Sant Vicenç de Montalt i Caldetes, estan regides ara per un únic arxipreste, que les uneix i alhora té funcions de vicari episcopal."

I això és exactament el que passa al nostre poble: deixa de ser parròquia amb entitat individual per passar a ser una parròquia integrada dins la comunitat pastoral del Masnou i Teià. I deixa de tenir un rector que viu a la rectoria d'Alella per passar a tenir un rector que viu a Sant Pere del Masnou, juntament amb els dos altres mossens de la comunitat. "La típica figura del mossèn que

Mossèn Josep.

Yago Gallo, nou rector d'Alella.

L'arxipreste del Maresme, Josep Costa.

està tot sol a la seva parròquia avui no fa bé a ningú –explica mossèn Yago– i per això als mossens ens estan agrupant per viure junts. A la rectoria de Sant Pere som tres sacerdots junts des de fa anys. En comptes de tenir un mossèn a Alella, un mossèn a Teià i un mossèn al Masnou, ens teniu tots tres junts i encarregant-nos dels tres pobles." "Som un equip: jo soc el rector de la parròquia d'Alella, mossèn Alfons Alarcon és el vicari parroquial i mossèn Pedro és adscrit, que arriba de Bolívia i està estudiant a Barcelona. Com a sacerdots som iguals, però la responsabilitat parroquial és diferent."

L'arxipreste és conscient del canvi que això suposarà per als feligresos. "Abans te-

niéu un rector que vivia i s'ocupava de la parròquia. El coneixíeu, el veïeu pel carrer i podíeu trucar a la seva porta en qualsevol moment. Ara el rector és rector del Masnou, de Teià i d'Alella i viu al Masnou. Per tant, si truqueu a la porta no l'hi trobareu. Anirà venint." Mossèn Yago admet que el fet que el rector del poble ja no hi visqui és una pèrdua. "També és diferent per a nosaltres i ho trobem a faltar. Tot i això, a Teià hi som des de fa només un any i ja hi tenim amics, perquè el contingut de la relació que tenim amb les persones és la fe, la cosa més alta i més gran del món." Precisament aquest motor és el que els aporta optimisme: "Segurament hi guanyarem perquè farem més coses. En primer lloc, perquè som tres sacerdots i, en segon lloc, perquè hi ha molts laics que ens estan proposant iniciatives noves."

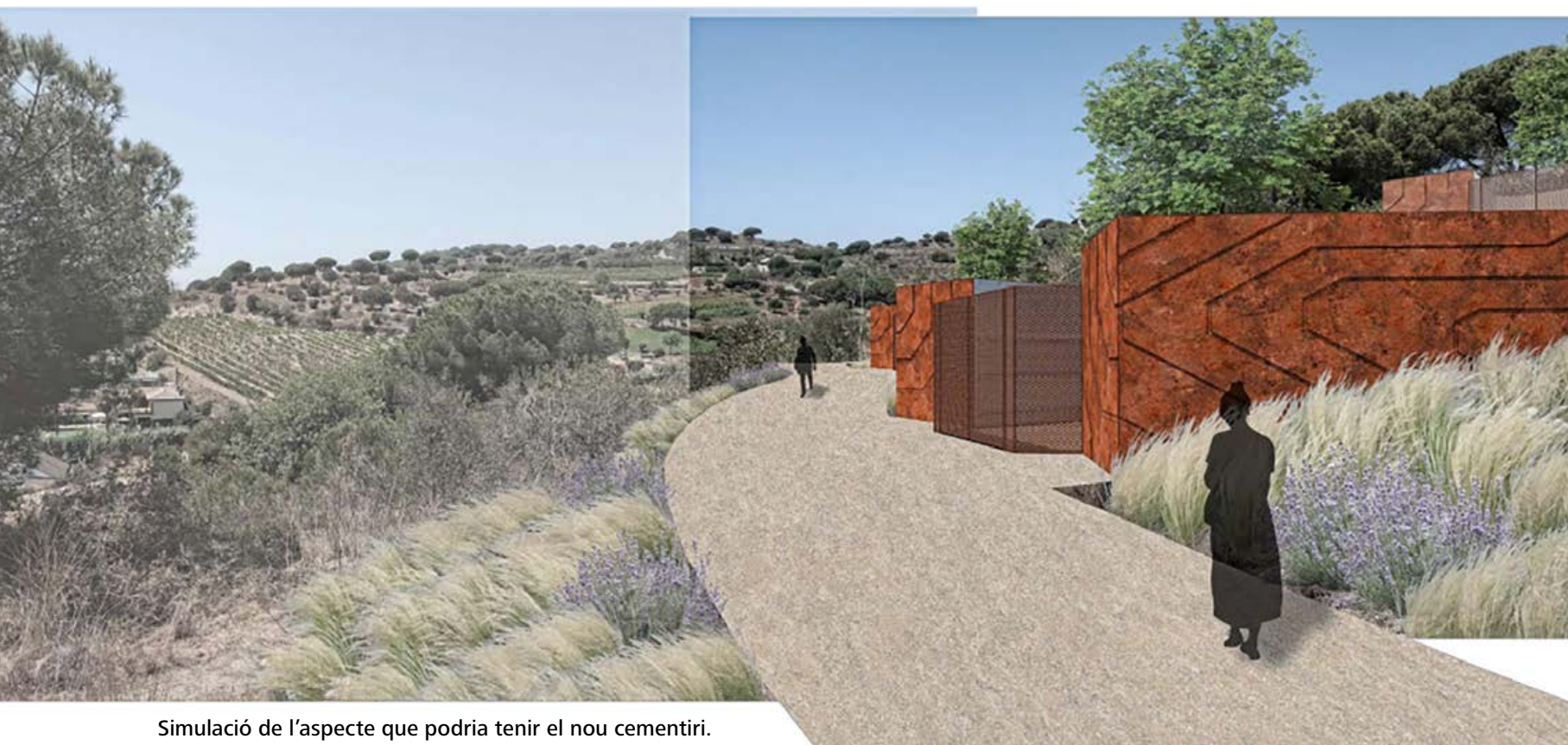
L'arxipreste, a la rectoria d'Alella

Si un dia, passejant pel poble, aneu a parar a la plaça de l'Ajuntament i truqueu a la porta de la rectoria, heu de saber que sí que hi trobareu una persona. "En el meu cas, com a arxipresta –explica mossèn Joan– no tinc parròquia, però havia de viure en algun lloc del Maresme i el bisbe em va aconsellar que vingués aquí a Alella. D'una banda, perquè la rectoria està molt ben cuidada i, de l'altra, perquè a Alella sempre hi havia hagut un capellà vivint-hi. Des de l'1 d'octubre, doncs, visc al poble, però no en soc el rector." I com que forma part dels capellans d'aquesta unitat pastoral, molts dies hi celebrarà la missa: "El que veureu els feligresos és que qui celebra missa cada dia pot ser diferent: un dia mossèn Yago, un altre dia mossèn Alfons, un altre dia jo... Deixareu de tenir un únic capellà de referència per tenir un rector de referència, que és mossèn Yago, i capellans que li donem un cop de mà."

Si en aquell precís moment en què truqueu a la porta no hi ha ningú, no heu de patir. Mossèn Joan té un as a la màniga. "La tecnologia pot fer que tu toquis el botó de la porta de la rectoria d'Alella i que soni el mòbil de mossèn Yago allà on sigui." I s'explica: "Abans de ser capellà, vaig ser enginyer de telecomunicacions i aquestes coses no em costa gaire de fer-les. Els dos últims anys de carrera vaig treballar de becari al Departament de Tecnologia de Computadors a la Facultat d'Informàtica. Ara encara em dedico a fer moltes coses relacionades amb l'àmbit de la robòtica i l'edició artificial I, de fet, les parròquies on he viscut les he domotitzades totes: connecto tots els telèfons amb els intèrfons, obro els llums i les portes des del meu mòbil... És la meva diversió i molts capellans i bisbes m'han demanat consell en aquest àmbit. A la d'Alella encara no hi he fet res perquè hi acabo d'entrar i per fer tot això calen diners i temps." ●

L'ajuntament preveu ampliar el cementiri

L'opacitat amb què el consistori fa avançar el projecte i la sensació que no és necessari posa en alerta alguns veïns

Simulació de l'aspecte que podria tenir el nou cementiri.

CARLOS MARTÍNEZ / ÒSCAR PALLARÈS

Malgrat disposar d'un equip i eines de comunicació força important, passa sovint que l'Ajuntament d'Alella informa gens o ben poc d'alguns dels projectes que pretén tirar endavant. És el cas de l'ampliació del cementiri. Els veïns van poder-se'n assabentar a partir d'una petita exposició de projectes que va estar penjada uns quants dies a la plaça de l'Ajuntament i que ara és a la paret exterior del camp de futbol. Es tracta d'una obra important, que convertiria en cementiri el que avui és una zona de bosc. Una acció més que canviarà verd per ciment i que, a més, fa la sensació que no és del tot necessària. Només cal que pensem en les experiències viscudes cadascú de nosaltres: cada vegada més, la gent no enterra els morts i opta per la incineració; i és cada cop més freqüent que les famílies

no reclamin les cendres de les persones finades.

Fem memòria

Abans que es construís l'actual cementiri, els enterraments d'Alella se situaven al fossar del pati de l'església. No va ser fins al final del segle XIX que, per motius higiènics i legals, es traslladà a l'emplaçament actual, a la Sarota, un turó allunyat del nucli urbà. Des d'aleshores, l'espai s'ha anat ampliant i adaptant a les necessitats de cada època: la incorporació d'un petit tanatori l'any 1996, la construcció de nous nínxols i columbaris, i la reforma del tanatori municipal el 2010, que va permetre oferir unes sales de vetlla modernes i acollidores. El document que justifica el projecte d'ampliació assegura: "La pandèmia de la covid, l'any 2020, va posar de manifest la limitació de

la seva capacitat, i es van afegir 26 nínxols i 16 columbaris més. Tot i això, les previsions actuals indiquen que l'espai disponible només cobrirà necessitats per als pròxims cinc anys."

El POUM del 2014 ja va preveure la futura ampliació del cementiri i reservava la parcel·la situada just davant de l'actual recinte, uns terrenys on trobem un bosc de pins i garrofers. Es tracta d'una superfície de més de 30.000 m² que hauria d'acollir l'ampliació. El projecte aprovat per l'ajuntament assegura que "la dimensió del projecte s'ha calculat tenint en compte l'evolució demogràfica, el creixement previst i els canvis culturals en els ritus funeraris, com l'increment progressiu de les incineracions, que podrien arribar al 60% de les defuncions en els pròxims anys". No hem pogut trobar dades específiques d'Alella,

però una simple cerca a Google mostra que aquest 60% ja està superat de llarg avui a les comunitats no rurals i culturalment més avançades de Catalunya.

Un cementiri paisatgístic i integrat

El nou projecte, redactat pel despatx VS Arquitectura, aposta per un model de petits mòduls de nínxols i columbaris disposats de manera paisatgística, com si fossin escultures integrades a la muntanya amb l'objectiu de preservar el caràcter d'espai natural, amb presència de verd i espais oberts, de manera que el conjunt tingui l'aparença d'un parc discret i harmònic. Està previst habilitar-hi un aparcament per a vehicles i un edifici principal, que acolliria l'oratori, la sala de vetlla i la sala de cerimònies. Aquesta façana posterior s'obriria a una placeta amb grades que permetrien celebrar cerimònies a l'exterior. Un camí principal, que resseguiria suauement el pendent, conduiria als nínxols, distribuïts en agrupacions de 57 unitats. El dimensionament inicial preveu 114 unitats d'enterrament i una capacitat total de 399 nínxols. Cada mòdul incorporaria també columbaris per dipositar-hi urnes amb cendres.

L'alcalde el defensa

El pla especial urbanístic per a la concreció d'usos i l'ordenació volumètrica de l'ampliació del cementiri es va aprovar provisionalment al ple del 24 d'abril d'enguany i ara està pendent de l'aprovació definitiva de la comissió d'urbanisme de l'Arc Metropolità. Paral·lelament s'està acabant d'executar l'expedient d'expropiació dels terrenys, que pot durar entre sis i vuit mesos, segons que ha explicat a la revista l'alcalde Marc Almendro: "Quan els terrenys siguin de l'ajuntament, estarem en disposició de fer el projecte i licitar-lo o fer una concessió a una empresa que directament construeixi el cementiri i en porti la gestió. Es planteja la construcció d'aquest equipament en dues fases. Una d'inicial preveu la construcció del tanatori i dos dels agrupaments de nínxols, dimensionat a les necessitats d'enterrament dels primers deu anys. La construcció de la resta del cementiri es farà en una fase següent o en unes quantes fases perquè s'ajustarà

"ÉS REALMENT NECESSARI AMPLIAR EL CEMENTIRI? CAL FER AQUESTA DESPESA? ÉS NECESSARI TRINXAR UNA MICA MÉS EL TERRITORI?"

a las necessitats de disposar de les unitats d'enterrament en cada moment. A més, la urbanització del nou cementiri comportarà la millora del tram del carrer Camí Baix de Tiana, cosa que facilitarà l'accés i la connexió amb l'entorn."

La inversió prevista per a la primera fase, que s'executaria en quatre anys, és de prop d'1,85 milions d'euros. Aquesta fase inclou-

rà la construcció dels dos primers mòduls, el tanatori, la sala de cerimònies, l'aparcament i l'enjardinament de l'espai. Segons Almendro, "els diners sortiran de recursos propis, subvencions o endeutament; o, si ho fa una concessió, els posaria l'empresa concessionària. Encara s'ha de decidir". Els diners per a l'expropiació provenen de recursos propis de l'ajuntament i ja estan reservats per fer aquesta actuació.

Tot sembla estar dat i beneït, però des de la revista no podem deixar de preguntar-nos: és realment necessari ampliar el cementiri? Cal fer aquesta despesa? És necessari trinxar una mica més el territori? I no és prou important, aquesta actuació, perquè l'ajuntament ja n'hagués parlat àmpliament als ciutadans a través del Full, les xarxes socials o les trobades amb els veïns? ●

L'actual cementiri, a la part baixa de la foto, i el projecte d'ampliació, a la part superior de la imatge.

Vols estar al dia de tot el que passa a Alella?

Subscriu-te al butlletí de revistaalella.cat i segueix-nos a:

revistaalella
Revista independent d'informació local

Anàlisi de l'origen i la tipologia dels residus a la riera d'Alella

L'alellenca Clàudia de Marfà ens presenta el seu treball de recerca de batxillerat

Clàudia de Marfà recollint deixalles a Alella Parc.

CLÀUDIA DE MARFÀ ALVERO

Soc una antiga estudiant de l'Escola Santa Maria del Pino i actualment curso 2n de batxillerat a l'Escola Pérez Iborra. Quan em van demanar que havia d'escollir un tema per al treball de recerca de batxillerat vaig tenir clar que havia d'estar relacionat amb el meu poble i que havia de ser interessant i, sobretot, útil. També havia de seguir el mètode científic, perquè em vull dedicar a la ciència. Amb tot això, com que visc a Alella Parc i sovint veig brutícia escampada per la Riera Alta, vaig decidir analitzar l'origen i la tipologia dels residus que es troben a la Riera d'Alella, amb l'objectiu de conèixer quins

són, d'on provenen i com es poden reduir per preservar el medi ambient.

Les hipòtesis que vaig pensar inicialment van ser que hi ha ciutadans que fan un mal ús dels contenidors, que existeix fauna que escampa les deixalles, que hi ha manca de contenidors i que probablement no existeixen sistemes de recollida de microplàstics als camps de futbol.

La metodologia que he seguit ha inclòs recerca d'informació teòrica, entrevistes a professionals (escombriaires, personal de la Regidoria d'Esports, de la Planta de Tractament de Residus de Mataró i de la Planta Depuradora del Maresme Sud), una enques-

ta a 129 habitants d'Alella, observacions diàries als contenidors durant dos mesos, un treball de laboratori per quantificar tipus de residus i un mostreig de microplàstics en un camp de futbol. Finalment, he representat totes les dades en taules i gràfics per poder-ne treure conclusions.

Massa residus

Les entrevistes confirmen que a Alella encara es generen massa residus, tot i que la recollida selectiva ha millorat, que els escombriaires no sempre disposen de temps

“LA MAJORIA DE PARTICIPANTS A L'ENQUESTA DEMANEN MÉS CONTENIDORS, MÉS RECOLLIDES I MÉS NETEJA”

per recollir la brossa escampada per terra i que altres models de recollida com el porta a porta podrien millorar molt els resultats. També es confirma que les aigües del camp de futbol no passen per cap filtre i que les depuradores no estan preparades per retenir microplàstics.

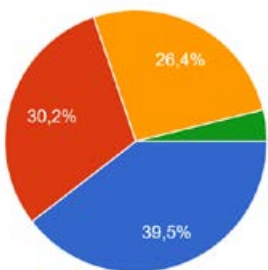
En l'enquesta es reflecteix que gran part dels habitants d'Alella fan recollida selectiva, sobretot de paper, plàstics i vidre, però que sovint es troben contenidors desbordats i residus escampats per terra. El grau de satisfacció dels ciutadans respecte al sistema de recollida de residus i neteja al centre del poble és força satisfactori, però és més baix a les urbanitzacions. La majoria de participants demanen més contenidors, més recollides i més neteja.

Estudi dels contenidors

L'estudi dels contenidors indica que els que es troben més sovint desbordats són el blau, el gris i el groc, amb una freqüència mitjana de tres dies la setmana. Quant a les deixalles escampades fora dels contenidors, n'he trobat gairebé cada dia, sobretot paper, cartró, plàstics, envasos i voluminosos. Quan plou disminueix la quantitat de restes, perquè es transporten riera avall.

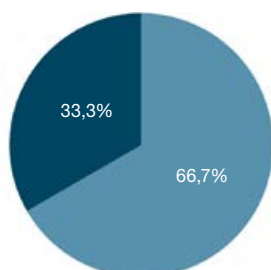
Troba brutícia escampada fora dels contenidors (pel terra)?

129 respostes

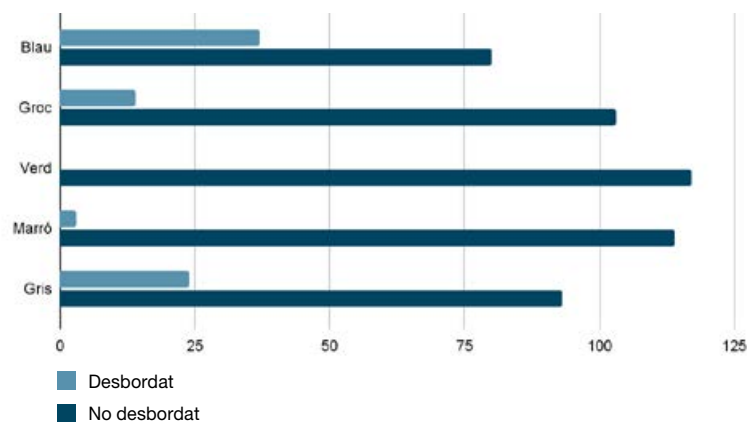
- Sovint (més de 3 dies a la setmana)
- Alguns dies a la setmana (1 - 3)
- Molt poques vegades (< 1)
- Gairebé mai

Casos setmanals de contenidors desbordats

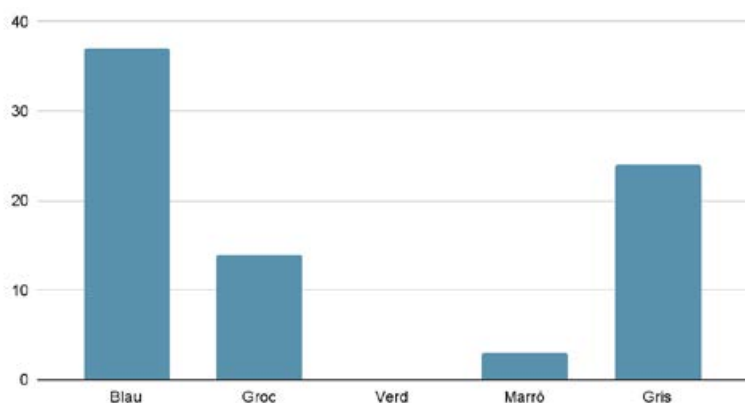

- 1-3 dies a la setmana
- Més de 3 dies a la setmana

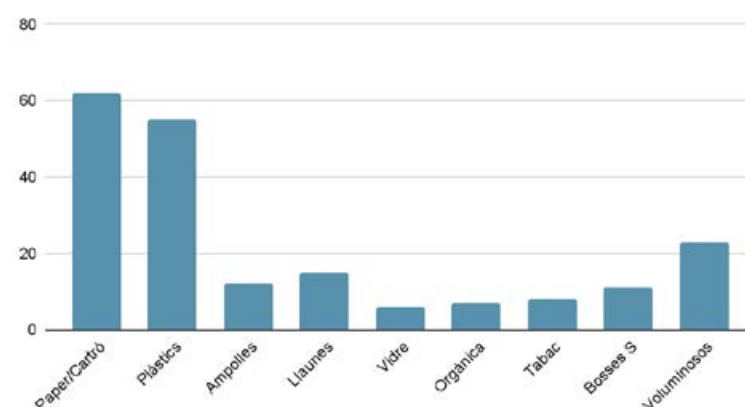
Nombre d'observacions

Nombre d'observacions de contenidors desbordats

Nombre de restes observades fora dels contenidors

També he pogut comprovar que aquests residus poden romandre dies o setmanes sense que ningú netegi la zona i que a la Riera Alta la majoria de deixalles escampades als marges del carrer coincideixen amb la tipologia registrada pel terra dels contenidors, cosa que indica que provenen d'allà. Tanmateix, hi ha més bosses de plàstic i moltes més llaunes.

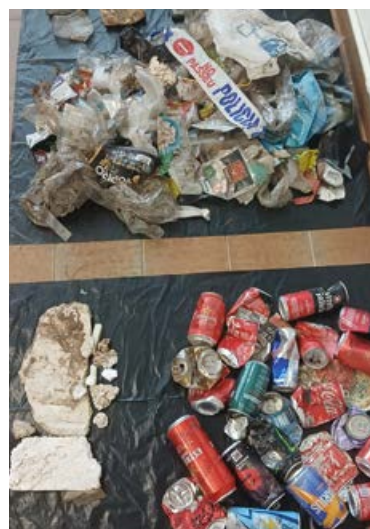
L'estudi de microplàstics de cautxú al camp de futbol (en aquest cas, de Teià) ha estat impactant: he calculat que hi ha uns 30 kg de cautxú a la canalització que envolta el terreny de joc, cosa que correspon a l'existència de més de 6 milions de partícules que poden acabar al medi ambient.

Després d'aquest estudi, com a conclusió, considero que per tenir un poble més

net i respectuós amb el medi es podrien posar més contenidors o augmentar la freqüència de recollida, implementar el model porta a porta i realitzar més campanyes educatives. També proposo instal·lar filtres o sistemes de recollida al camp de futbol i a la depuradora, a més de xarxes a la riera per evitar que la brossa acabi al mar. Petits canvis per un poble millor. ●

Contenidors desbordats.

Residus diversos i cautxú de la gespa artificial del camp de futbol.

Som part del teu negoci
c/ Santa Eulàlia, 4 i 6 - Alella (Barcelona)
93 540 36 36 info@arisval.com

arisval

*Els impostos
La comptabilitat
Les nòmines
Els contractes
El pla de negoci
La comunitat de veïns
El contracte de lloguer
La venda de la casa
El canvi de nom del vehicle
Les assegurances*

Des de 1983
sempre amb tu

ESPAI DE PSICOLOGIA

INFANT · ADOLESCENT
PARELLA · FAMÍLIA

T. 606 42 52 22
www.espaialella.com · info@espaialella.com

makana

Regals, roba i complements

Carrer Comas, 2 - 08328 Alella - Tel. 931 963 296

@makana_maresme

Alella
ORGANIC SPA
slow wellness masia

Carrer de la Riera Fosca, 41D
08328 Alella
Tel. 640 97 49 95
alellaorganicspa.com

CAFÈ DE BAIX DES DE 1780

CAN DURAN

ALELLA

Àngel Guimerà, 18 - 08328 ALELLA
Tel. 93 555 10 45
www.restaurantcanduran.com
Instagram: @canduran_alella

Què fa... Montse Galbany?

ALBERT ALABAU

La Montse Galbany, al·lencna de soca-rel, viu a Tarazona des de fa anys, on treballa com a comercial. Allà hi ha format una família nombrosa, perquè és mare de cinc fills. Però sempre que pot s'escapa a Alella a passar-hi alguns dies. Fins aquí, podríem dir que a banda de la mida de la seva família, no hi ha res d'extraordinari. Però res més lluny de la realitat: la seva història comença a ser –molt– especial quan decideix escriure un llibre que parla des de la veu del seu fill petit, en Diego, que té síndrome de Down. El resultat és *Diego. Versión 21.3*, una obra senzilla i profunda que ha arribat molt més lluny del que mai s'hauria imaginat: famílies, mestres, professionals i lectors que li escriuen emocionats per agrair-li haver-los obert els ulls a una realitat que encara costa mirar sense filtres.

“No soc escriptora”, diu amb aquella naturalitat al·lencoaragonesa que la defineix. “L'única cosa que he tingut clar a la vida era que volia ser mare, que volia cuidar de la meva família i dels altres, i gaudir-ne molt. I així sento que ho he fet i ho continuo fent.” Però amb en Diego, la vida li ha fet viure una sèrie de vivències que l'han marcat especialment, des de la tendresa i l'empatia fins a haver-se de buscar la vida com mai abans per donar resposta a una nova sèrie de reptes. “És per això que un bon dia vaig començar a escriure un diari per recordar tot el que vivíem –i com ho vivíem– amb la criança d'en Diego, el petit de cinc germans, perquè a pesar de tenir 6 anys, actualment encara no parla. I al cap d'un temps, parlant-ne a casa amb la família, em van animar a repensar això de fer-ne un llibre. Després d'un procés de reflexió, vaig pensar que potser allò podia ajudar unes altres famílies, com a mínim a sentir-se compreses.” Així, aquell diari íntim es va transformar en un llibre que

ja ha exhaurit la primera edició i acaba de rebre el Premi Círculo Rojo 2025 en la categoria Vida. No està malament per a algú que només volia deixar constància del que vivia i sentia, no?

CEDIDA

Escriu amb una sensibilitat directa, sense retòrica, però amb una força que trenca esquemes. “Quan em diuen que el llibre els ha fet canviar la mirada, penso que ja ha valgut la pena”, explica amb emoció.

Abans d'això, la Montse havia estudiat disseny gràfic i treball social, dues disciplines aparentment distants, però que avui convergeixen en la seva vida. Del disseny, li queda el gust per la forma, l'estètica de la coberta, el detall de la maquetació. Del treball social, la capacitat d'entendre i acompanyar. “Quan vaig saber el diagnòstic d'en Diego, aquella formació em va ajudar a encarar-ho amb serenitat. Vaig pensar: m'ha tocat a mi i tirarem endavant.”

A la feina, ningú no sabia que escrivia. “Quan el llibre va sortir, els companys van al·lucinar. Em van dir que no sabien que tenia aquesta altra vida.” Ella riu, perquè mai s'ha vist com una autora. Només com una mare que vol compartir experiències per fer el món una mica més empàtic.

Tot i viure lluny, manté el vincle amb Alella, on té la família i molts records. Aquest estiu hi va presentar el llibre i el Casal es va omplir. “Hi va venir tothom, amics i veïns de tota la vida. No perquè sigui escriptora, sinó perquè ens coneixem.”

I això diu molt de com entén la vida: des de la proximitat, la senzillesa i el valor de la comunitat.

Ara prepara la segona edició del llibre i participa en presentacions per donar visibilitat a la síndrome de Down a través del llibre. No sap si hi haurà una continuació –“Ja he explicat el que havia d'explicar”–, però sí que té clar que vol continuar fent soroll de la manera més poderosa que sap: escrivint des del cor i amb veritat.

La Montse Galbany fa el que sent que ha fet sempre: cuidar, escoltar i donar veu. Però ara, a més, arribant a molta més gent.

Gràcies i enhorabona, Montse!! ●

El relat s'explica com si fos en Diego qui parla: “Ell encara no pot expressar-se amb paraules i m'agradava imaginar què devia pensar.” Amb aquesta mirada, la Montse aconsegueix una cosa que va més enllà de la literatura: donar veu al silenci.

L'ALLELLENCA HA ESCRIT UN LLIBRE ON IMAGINA COM PENSA I QUÈ DIRIA EL SEU FILL PETIT, QUE TÉ SÍNDROME DE DOWN

dilluns
10.11.25
19 h

Parlem de La Vinícola

Audiència pública per presentar la
proposta del futur de La Vinícola.

Dilluns 10 de novembre de 2025

A les 19 h

A l'Espai d'Arts Escèniques

Justícia per Ferrer!

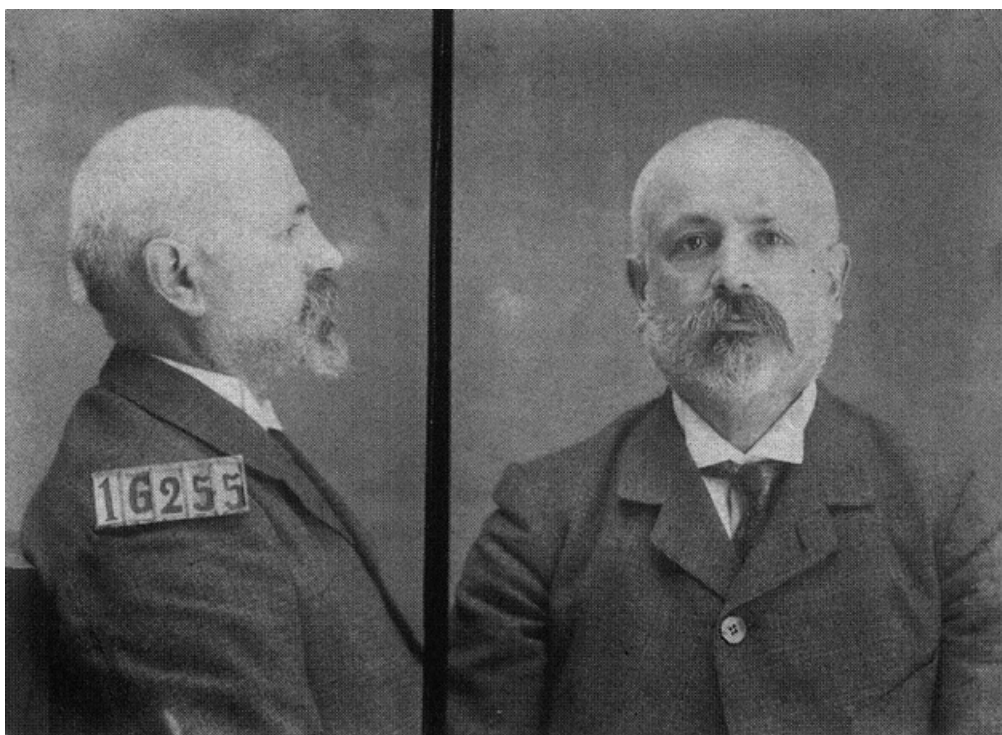
En marxa la campanya per anul·lar la sentència de Francesc Ferrer i Guàrdia amb l'Ajuntament d'Alella com un dels impulsors

RAMON ANGLADA

L'estiu del 1909, en el context de la Setmana Tràgica, el lliurepensador i pedagog alellenc fou acusat sense proves de ser-ne un dels responsables. En un judici carregat de tota mena d'irregularitats i sense possibilitat efectiva de defensa fou condemnat a mort i executat al fossar de Santa Eulàlia del castell de Montjuïc el 13 d'octubre del mateix 1909. La seva execució aixecaria una onada de protestes a tot el món, amb vagues generals incloses, i la caiguda del president del consell de ministres d'Espanya, Antoni Maura i Montaner.

Més de cent anys després comença la campanya per anul·lar una sentència injusta que en paraules dels seus impulsors "no és només un gest de justícia històrica, sinó també una afirmació de principis democràtics". Tot i que poc després del seu assassinat es va intentar portar a debat al Congrés dels Diputats la revisió del procés judicial, aquesta possibilitat va ser rebutjada amb els vots del partit conservador, el liberal i la Lliga Regionalista. Des d'aleshores no hi ha hagut cap voluntat institucional real d'anul·lar el procés. Per posar fi a aquesta situació neix la campanya Justícia per Ferrer amb unes peticions ben clares: la nul·litat de la condemna a mort; el reconeixement públic i institucional del seu llegat pedagògic, humanista i llibertari; l'assumpció de responsabilitats de les institucions, d'acord amb els principis de veritat, justícia i reparació que han de guiar tota política de memòria democràtica; l'impuls de mesures de reparació simbòlica, educativa i memorialística, incloent-hi actes institucionals, espais de memòria i materials pedagògics, i finalment la integració del cas Ferrer i Guàrdia en les polítiques públiques de memòria històrica.

Aquesta iniciativa institucional i ciutadana és impulsada per l'Ajuntament d'Alella, la Fundació Ferrer i Guàrdia i unes altres institucions com ara la Federació de Moviments de Renovació Pedagògica de Catalunya (FMRPC) i la Societat d'Història de l'Educació dels Països de Llengua

Fotografia de la fitxa policial de Francesc Ferrer i Guàrdia

Catalana. I en termes personals sobresurten les figures de Marina Subirats, sociòloga i pedagoga, i Pere Solà, historiador de l'educació i un dels màxims coneixedors de la figura de Ferrer. Una campanya que es gestaria a partir d'una primera petició del mateix Solà a l'Ajuntament d'Alella perquè se sumés al seu impuls i diverses reunions al nostre poble per oficialitzar aquesta participació amb visita inclosa a Cal Boter, o les Hortènsies, la casa natal d'en Quico de Cal Boter.

Des de la web de la campanya (<https://www.justiciaperferrer.org>) podreu consultar-ne el perquè, obtenir materials de difusió per compartir-los a les xarxes i especialment signar el manifest a títol individual o com a entitat, organització i institució. Al començament d'octubre la campanya ja havia rebut més de 800 suports, incloses 88 entitats. Un cop acabada la campanya per obtenir suports s'iniciaran unes altres accions, que encara no s'han concretat públicament, per aconseguir l'objectiu final: l'anul·lació de la sentència de Ferrer.

Més iniciatives sobre Ferrer a Alella

Després d'anys d'absència, aquest mateix octubre s'ha portat a terme l'itinerari històric Ferrer i Guàrdia a Alella creat i conduït per Cerquem les Arrels, Centre de Recerca Històrica d'Alella. Un itinerari amb nous continguts, com per exemple la vida personal de Ferrer i la seva relació amb les dones, noves imatges de suport i noves parades. Integrat aquesta vegada dins les XIII Jornades Francesc Ferrer i Guàrdia d'Innovació Educativa, l'itinerari va exhaurir les places disponibles i va gaudir de molt bona recepció.

La preparació d'una futura obra teatral sobre la figura del pedagog alellenc, amb possible residència a l'Espai d'Arts Escèniques Casal d'Alella, torna a vincular la seva figura amb el nostre poble. L'obra *Ferrers* està en fase de creació amb trobades virtuals entre experts sobre la seva vida i obra i hi participa també un dels historiadors de Cerquem les Arrels.

Des d'aquestes línies us animem a signar el manifest i a cridar ben fort: Justícia per Ferrer! ●

El fons documental de Salvador Artés s'incorpora a l'Arxiu Municipal d'Alella a Mataró

L'Arxiu Comarcal del Maresme acull l'Arxiu Municipal d'Alella, on s'integra el fons Artés

Detall del despatx de Salvador Artés, ple de llibres i arxius amb documents de tota mena.

JORDI ALBALADEJO BLANCO

La sociabilitat és un element que defineix la condició humana. En aquest sentit, a Alella l'activitat cívica i cultural de Salvador Artés i Llovet (1929-2016) és molt destacada. Va formar part d'una generació d'alellencs que reactivaren el pols de la vila després d'una postguerra amb moltes penúries, en

el context del franquisme, i que formaren part del retorn de la democràcia, amb l'assumpció de responsabilitats municipals. Un perfil que ha estat comú en unes altres viles i ciutats del país.

Artés va ser una persona molt activa, estretament lligada a la vida alellenca en els àmbits cultural i també institucional a

l'Ajuntament d'Alella, i, en l'aspecte religiós, a la parròquia de Sant Feliu. Estimava Alella i les seves tradicions: volia que tinguessin futur. Fruit d'aquest dinamisme, el seu fons personal és molt ric en documentació sobretot de caràcter local i al voltant dels seus interessos personals.

Així, a banda de l'activitat professional, amb entusiasme i precisió va investigar la història d'Alella basant-se en fets i documents i va revisar els relats més romàntics o llegendaris per donar-los solidesa. Va fer recerca de primera mà i una tasca ingent de difusió d'esdeveniments històrics, contes, llegendes i anècdotes en llibres i des de les pàgines de la revista *Alella*. També procurà deixar la seva empremta per aportar millores a l'esdevenir local i estimular el progrés. Un gran nombre d'iniciatives cíviques alellenques van prendre forma a partir de l'impuls d'acord amb els seus postulats socials i confessionals.

Un fet consubstancial és que la història d'Alella té en la figura de Salvador Artés i Llovet una personalitat de referència. Per aquest motiu el seu fons personal, un conjunt documental que inclou centenars de documents històrics, fotografies, manuscrits, publicacions, objectes i apunts en forma de documents de treball per preparar articles i textos, és un patrimoni d'interès en la memòria col·lectiva i la identitat d'Alella.

Per preservar aquest fons de manera adequada i permetre que es pugui consultar públicament, amb la voluntat de la família Artés, l'Ajuntament d'Alella i Ramon Ruiz Bruy, director de revista *Alella*, es van emprendre de comú acord tot un conjunt d'actuacions que feliçment van portar a l'agost a incorporar en dipòsit el fons Artés inventariat a l'Arxiu Municipal d'Alella instal·lat a l'Arxiu Comarcal del Maresme, a Mataró, amb el compromís de tornar a Alella quan es disposi d'un equipament arxivístic adequat.

L'inventari del fons Artés (2025)

Fins al moment, l'Arxiu Artés Alella (AAA), un conjunt de documentació aplegada i endreçada per ell més que no pas produïda, havia estat custodiat en l'àmbit familiar d'ençà de la defunció d'Artés, el febrer del 2016. D'acord amb la seva variada tipologia i suports variadíssims, i la valoració de la importància del fons per a la memòria col·lectiva, se n'encarregà un inventari.

En aquest sentit, vaig ser la persona designada per l'Ajuntament d'Alella per realitzar-lo en tant que historiador i integrant de Cerquem les Arrels, Centre de Recerca Històrica d'Alella. Ha estat una experiència d'allò més engrescadora i la feina resultant després d'uns quants mesos s'ha concretat en un extens inventari de 163 pàgines. Per la seva banda, la família ha facilitat d'allò més tot el procés i en especial Rosa Artés, per l'estreta col·laboració en les visites a l'arxiu. És just agrair-li l'esforç.

Salvador Artés va ser present en la gènesi o el rovell de l'ou de moltíssimes activitats alellenques dels anys quaranta del segle XX fins a la primera dècada del segle XXI. Conservava documentació que permet en algun cas seguir tot el procés d'elaboració d'articles, publicacions d'història i representacions teatrals locals, preparació de textos i discursos institucionals, l'organització d'actes i activitats d'entitats. Es pot seguir partint d'anotacions manuscrites inicials, fotocòpies i bibliografia de referència, actes de reunions, activitats d'intendència, comptabilitat...

Les carpetes inventariades recullen informació diversa sobre les activitats de la celebració del Mil·lenari del nom d'Alella (1975); de diferents edicions de la festa major, com també de la Festa de la Verema i de l'Aplec de l'Arròs; d'obres de teatre.

Hi trobem documentació sobre diferents etapes viscudes en la trajectòria de la DO Alella; els treballs previs, l'obertura i primeres passes de la Masia-Museu de Can Magarola; sobre l'adequació i ordenació de l'arxiu parroquial, i de l'espai expositiu Golfes; sobre història i reformes arquitectòniques de l'església de Sant Feliu; de la Diada Nacional a Alella, la Festa de la Vellella...

Hi ha també fons d'associacions alellenques on tenia responsabilitats, com ara l'Agrupació fotogràfica d'Alella, l'Associació d'Antics Alumnes i Amics de l'Escola Pia d'Alella; del Centro Moral, del Casal d'Alella i, sobretot, de revista *Alella*.

PER INICIATIVA DE RAMON RUIZ, DIRECTOR DE LA REVISTA ALELLA, AMB LA COL·LABORACIÓ DE L'AJUNTAMENT D'ALELLA I LA FAMÍLIA ARTÉS, TOTA LA DOCUMENTACIÓ S'HA INCORPORAT A L'ARXIU MUNICIPAL

A través d'uns quants documents podem establir la col·laboració directa amb unes altres personalitats actives en el pla cultural com ara Eduard Serra i Güell i Lluís Galera.

i sobre la Guerra Civil i la repressió franquista en la postguerra a Alella.

També hi ha esborranys de publicacions, notes preparatòries d'articles d'història i d'arqueologia d'Alella i, sobretot, una gran quantitat d'informació sobre les cases d'Alella, una obra magna de llinatges, propietaris, esdeveniments històrics i característiques arquitectòniques de les masies alellenques. Un projecte que va donar peu a exposicions i que finalment es va transformar en la web "Les Cases d'Alella" amb la col·laboració de Cerquem les Arrels.

L'arxiu també disposa de gran quantitat de fotografies, postals i estampes religioses, plànols del municipi, fulls de cadastre i emmirallaments d'Alella de diferents èpoques. Hi ha documentació municipal relacionada amb algunes actuacions a la via pública com ara la cobertura de la riera; l'agermanament amb Carquefou; la Fira d'Alella, Mercat d'Ocasí de l'Espectacle (MOE). Hi ha informació sobre la campanya en contra de l'aparcament a la plaça de l'Ajuntament; de la Fundació Germans Aymar i Puig...

Cal esmentar un volum important de fulls volants, cartells, adhesius i retalls de premsa de partits i sindicats de l'època de la Transició (sobretot dels anys 1975, 1976 i 1977); cartells de gran format i revistes franquistes de la postguerra; documentació i objectes de Falange d'Alella; documentació històrica sobre el carlisme a escala catalana i comarcal; correspondència i fulls volants sobre la defensa de la llengua catalana els anys seixanta, setanta i vuitanta del segle XX.

D'altra banda, s'hi aplega una àmplia bibliografia temàtica sobre Alella, sobre la Guerra Civil d'autors catòlics, teatre popular català, llibres religiosos, poesia; revistes i tebeos, premsa; col·leccions de goigs religiosos, de paper timbrat, de segells...

Salvador Artés ha estat un testimoni d'excepció i protagonista actiu de la història d'Alella entre la segona meitat del segle XX i la primera dècada del XXI, com el seu arxiu particular en dona fe. Cal posar en valor la seva figura i trajectòria. ●

Joana Zinno Artés (en representació de la família), Elisabet Vilaró (regidora de Cultura) i Ramon Ruiz Bruy (director de la revista Alella), que ha actuat com a mediador al llarg del procés, acomiadant l'expedició en destinació a l'arxiu comarcal.

Es pot resseguir tot un conjunt d'informació sobre la relació entre Antoni Gaudí i Alella, en especial del projecte de la Capella del Santíssim de Gaudí (1883). Hi ha dades recopilades sobre Ferrer i Guàrdia

Cercavila de festa major.

TimbAlella.

Tobogan gegant al carrer la Vinya.

Concert de la Hits Melody Band.

Sardanes a la plaça d'Antoni Pujadas.

Concert i ball de l'Orquestra Maravella.

Concurs de peres farcides.

FESTA DE LA VEREMA

IMATGES DE MARC CIRUELA

Trepitjada del raïm a l'acte d'inauguració.

Les dames d'honor, hereus i pubilla a la tallada de raïm.

Despertada dels Trabucaires.

Rom cremat d'en Quico Lluch i Xavier Prats per acompanyar les havaneres.

Recuperació de la benedicció del primer most.

Mostra del Vi i la Gastronomia.

Premis Verema 2025 a JM Jordana i JM Gispert.

Correfocs de la Verema.

Havaneres amb el grup Barcarola.

Tancament de la Verema amb la Trobada de Gegants.

Els Diablers encenen el debat sobre l'habitatge a Alella

La colla va aprofitar el cartell informatiu i el versot postcorrefoc de la Festa Major per protestar contra la dificultat de l'accés a l'habitatge, la venda de patrimoni i l'arribada cada vegada més freqüent de veïns rics que no s'integren al poble

MARC CIRUELA

Imatge dels primers compassos del correfoc de la Festa Major d'enguany.

REDACCIÓ

Del 31 de juliol al 4 d'agost Alella es va omplir d'activitats, cultura popular i concerts, entre molts més actes, per celebrar la festa major de Sant Feliu. Enguany moltíssims alellencs i alellenques van participar en aquests quatre dies en què, a banda de festa, també hi va haver espai per a reivindicacions socials i polítiques. En concret, cal destacar la dels Diablers del Vi d'Alella,

que amb creativitat i ironia van plantejar alguns dels temes que més preocupen el jovent i la població alellenca actualment.

Anem a pams. Setmanes abans de la festa major va aparèixer a l'Empedrat del Marxant un cartell d'una immobiliària aparentment anglesa on s'anunciava una Open House a Can Gaza el 2 d'agost cap a les 22.30 h. Una Open House és una mena de portes obertes de l'edifici en qüestió per

atraure possibles compradors. Els d'Alella ja s'ho podien ensumar veient la data i l'hora, que "casualment" coincidia amb el correfoc, però no obstant això algun despistat hi va caure de quatre potes.

Com us podeu imaginar, Can Gaza no estava ni està en venda, de moment. Tot era part d'una estratègia comunicativa per fer ballar el cap a alellencs i inversors estrangers amb l'ull posat al nostre poble.

Satanàs Management

Alguns hi van caure: ens consta que alguns interessats van anar a preguntar a Can Gaza si estava en venda i si podien assistir a l'Open House. Clarament, el cartell escrit en anglès interpel·lava sorneguerament la població estrangera que no té gaire contacte amb la vida del poble i segurament no situa ni Can Gaza ni que és la seu de moltes entitats del poble. De fet, si es parava atenció a l'anunci, hi havia una frase petita on posava: "Actualment, la propietat figura a nom de Satanàs Management." En català, és clar.

L'any passat els Diables ja van posar el toc a la Festa de la Verema amb un cartell enginyós que denunciava el turisme de masses i l'expulsió de la cultura popular. Aquest any s'han centrat en el problema de l'habitatge. Parlem amb Núria Iglesias, presidenta de l'entitat i diablessa. Primer de tot, Núria, per situar-nos, què és un versot?"

El versot

"El versot és un acte tradicional de les colles de diables inclòs en una part de l'espectacle de foc que, a través de la ironia i la sàtira, reivindica i parla de l'actualitat política i socioeconòmica, amb un to crític respecte a la realitat del poble o del lloc on es trobi", explica.

I aquest any teníeu clara la temàtica? "Sí, vam decidir dedicar-lo a una situació molt concreta: la problemàtica d'habitatge que tenim a escala de país i de poble. A Alella cada vegada és més difícil trobar un habitatge digne i això s'ha accentuat els últims anys. Veiem com cada vegada arriben persones amb més poder econòmic al nostre poble, en cerca d'un estil de vida mediterrani, còmode i agradable (com el que ofereix Alella)."

I continua: "El tema és que ells es poden permetre l'habitatge als preus d'aquí i nosaltres no i acaben expulsant la gent arrelada al territori, perquè no podem

compra. La generació actual de diables es troba entre els 25 i 35 anys majoritàriament, una franja especialment afectada per aquesta problemàtica."

"La gent associada fa que un poble tingui vida, que un poble com Alella tingui espurna, un dia a dia, amb participació i sentiment de pertinença al territori. I d'aquí va sorgir la idea de fer un anunci fictici de venda de Can Gaza, la masia on tenim actualment el local de diables. Es va fer la publicitat i part de l'espectacle en anglès, per denunciar que el tema de l'habitatge comporta conseqüències en termes de llengua i cultura. Al final, sembla que ens hàgim d'adaptar a un col·lectiu de gent que, en general, lluny de voler arrelar-se a la nostra cultura o llengua, són mers espectadors del poble, perquè no hi participen activament."

"Catalunya es un país molt ric associativament, però cada vegada anem cap a una societat molt més individualista i consumista. Això fa que el relleu sigui cada vegada més difícil i ens trobem que, per mantenir la cultura popular, cada vegada costi més. L'administració tampoc ho posa fàcil, cada vegada hi ha més burocràcia i alhora intenta suplir aquesta manca de participació amb activitats organitzades directament per ella. Nosaltres lluitarem per mantenir la cultura del foc a Alella i que s'aposti per la participació com hem fet des del 1982. Ara, és difícil mantenir la participació en un poble on no pots viure-hi", constata.

Esperem tenir cultura popular i diables durant molts anys pels carrers del nostre poble. Mentrestant,

us reproduïm íntegrament el versot d'enguany que vam recitar els Diables del Vi d'Alella un cop acabat el correfoc de festa major. ●

"Benvinguts i benvingudes, alellencs, allellesques, un any més ens trobem aquí i no, no recitarem en anglès si pel versot teniu interès apreneu català o canvieu de destí.

No penseu que és una qüestió de racisme sinó dels cafès a 5 € per culpa del turisme. Matxes i begudes que et deixen frizzzzzzat mentre feu rutes de ciclisme i nosaltres som el decorat.

Podem seguir visitant la Casa del Marquès? Ho diem perquè s'està venent i tots fem com si res. Podríem parlar sobre altres masies com Can Sans, o ho podem amagar com els abusos de la nostra església als infants.

I si teniu uns quants milions podeu comprar Cal Baró o si no el projecte de la Miralda és una bona inversió. Què voleu, que els joves alellencs no tinguin elecció? Viure al poble, ja no és una opció!

Ple de projectes gastant diners de tots i totes, voleu gastar-los bé? Doncs menys semàfors i mes rotondes! Molt de refugi climàtic, però la piscina al teu àtic. Alella d'espais públics n'és ple, que no ens deixen fer-hi pas res.

A Can Gaza no ens deixen fer ni un sopar això sí, els avis cada dissabte van a ballar. Els agrada molt posar-se medalles, en canvi, els timbals al *container* com si fossin deixalles. Timbalers no tenim ni barracons, però la policia reforçant els drons.

Si plou es mullen els timbals, és que sempre ens pixen des de dalt. Si no canvia alguna cosa urgentment timbalers i diables ens plantem a l'ajuntament.

Volem cuidar les tradicions i la festa, però després la cultura popular molesta. amb tanta burocràcia, qualsevol cosa perd la gràcia. Ho vestiu de món adult, però tota aquesta parafernàlia us la podeu fotre pel cul.

Sabeu que a Catalunya Alella és del top 10? En aquest cas és de riquesa, però quin és el preu?

Veremes massificades mentre entitats moren sense relleu. A diables, timbalers, esplai, gegants i els altres, o ens cuideu o ens perdreu!

pagar-nos-ho. A Alella això impacta tot-hom, però de manera més forta la població jove, que no té la possibilitat d'accedir a un habitatge propi, ni de lloguer ni de

VISITA'NS!
Enoturisme personalitzat

+34 628 624 182

visita@altaalella.wine

www.altaalella.wine @altaalella

Camí baix de Tiana s/n · 08328 Alella, Barcelona

CAN MATONS
VINS FINS D'ALELLA

WINEinMODERATION
ELEGIR | COMPARTIR | CUIDAR
EL VINÓMÉS ES GANJA amb POCOLUCCIÓ

Compra **CAN MATONS**
directe del celler a 15bodegas.com

BODEGAS

JORDANA

VENDA I DEGUSTACIÓ
D'EMBOTITS,
FORMATGES, VINS
I CAVES

Rambla Àngel Guimerà, 60
ALELLA · 08328
cellerjordana@hotmail.com
Tel. 93 180 66 78

Obert de 9 a 14 h, de dilluns a divendres
de 9 a 15 h, dissabte i diumenge
De 17 a 20:30 h, de dilluns a dissabte
Dimarts tancat

M Tarrés
assegurances

Occident

Galeries Alella · Santa Madrona, 8 · Tels. 671244488 - 646513950
info@assegurancemtarres.com
montserrat.tarres@occident.com

Alella Motors
93 555 14 93

Cascos, guants, accessoris ...
VENDA I REPARACIÓ DE MOTOS I BICICLETES
Sant Josep de Calassanç, 12 · Telf. 93 555 14 93 · 08328 Alella · www.alellamotors.cat

OBRES i REFORMES
ALELLA S.L.

REHABILITACIÓ INTEGRAL DE L'HABITATGE
PROJECTES I INSTAL·LACIONS

Sant Josep de Calassanç 37 - 08328 Alella
Tel. 93 540 50 56 - alella@obresireformes.com

Companyia d'Alella
VINATERIA I TAVERNA

Riera Coma Fosca, 28-30 / Telèfon 93 540 03 41
Riera Principal, 20 / 93 404 69 46
www.varietalis.com

El paisatge d'Alella, fràgil entre la memòria i l'especulació

Cristina Calderón presenta a Can Manyé un projecte que explora el territori a partir de la poesia de Maria Oleart i de les transformacions urbanístiques

JUDIT BERTRAN

L'exposició *M'empasso pols quan beso la terra*, de l'artista barcelonina Cristina Calderón, conquereix Can Manyé com un exercici d'acostament al territori, amb una exploració exhaustiva de la terra i dels imaginaris futurs que habiten aquests espais apartats. La mostra, vinculada a l'època de la verema, dialoga directament amb la poesia de Maria Oleart, amb les derives pel territori d'Alella i la fragilitat d'una terra que ha estat vinya, bosc i, alhora, camp de batalla contra la pressió urbanística. La inauguració, que va comptar amb la presència de l'alcalde d'Alella, Marc Almendro, i de Xavier Fina, director general de Promoció Cultural i Biblioteques, va reforçar aquest vincle entre art, patrimoni i institucions.

Calderón articula el projecte en dues línies principals: una sèrie de postals i un conjunt de maquetes. Les primeres, situades a l'entrada, combinen versos d'Oleart amb fotografies de les Creus i del paisatge

local. A les fosques, la tinta fosforescent revela un altre nivell de lectura, jugant amb una metàfora poètica sobre la vida encoberta que descobrim canviant únicament la perspectiva. Les segones, en canvi, parteixen de l'observació directa de la terra per mostrar com conviuen vinyes i roures amb uns altres elements com tanques i construccions amb una anàlisi d'un sol fràgil que passa de rural a residencial.

A partir d'aquest univers, Cristina Calderón se centra en la representació de camps i terres en desús. Els seus treballs se situen en aquells espais que han quedat a la perifèria del progrés, però que mantenen una energia soterrada i de resistència. La reflexió s'endinsa en la fragilitat del sauló, la memòria de les riuades i l'empremta de la fil-loxera. També en els signes patrimonials que marquen el territori, com ara les creus, que connecten de la mateixa manera amb el caràcter místicopoètic de la poetessa. Així doncs, a través de tècniques com per exemple la fotogra-

metria i el treball amb diapositives, l'artista transforma maquetes i ombres en paisatges desmaterialitzats que obren un debat amb una mirada crítica sobre la fragilitat d'un territori tan ric com vulnerable.

Però el projecte no s'ha quedat a les sales d'exposició, sinó que també ha implicat els infants de les escoles Fabra i la Serreta. A través de tallers, els alumnes de tercer i quart de primària han creat maquetes col·laboratives a partir de materials reciclats. "M'ha sorprès molt la seva consciència del territori. Eren conscients de la fil-loxera i de les riuades que hi ha hagut amb anterioritat", comenta l'artista.

L'exposició es va poder visitar fins al 19 d'octubre, dia en què es va fer una visita guiada de cloenda. Més enllà de les peces, la mostra deixa obertes preguntes sobre el futur del paisatge d'Alella, entre la protecció del patrimoni i la pressió urbanística, perquè "l'art planteja més preguntes que respostes", com bé explica l'artista. ●

ENTITATS D'ALELLA: ADA - Associació de Dones d'Alella Montserrat Roig celebra 30 anys

L'entitat celebra enguany el seu trentè aniversari

Les membres de la junta de l'ADA a la porta del seu local

JOAN ROSSELLÓ

Ens trobem al local de l'ADA. En entrar ens situem en una sala polivalent. En un costat, un petit despatx que s'entreveu a través d'unes vidrieres; i a la paret del davant del despatx, una gran pantalla de televisor a sobre d'un gran mirall. Als altres dos laterals de la sala tenim, en un costat una vidriera que dona a la plaça de l'Ajuntament, i en l'altre els elements varis que s'utilitzen depenent de l'activitat a desenvolupar. En una

de les parets, una fotografia amb el somriure d'una periodista, escriptora i directora de programes. És la Montserrat Roig que ens acompanya.

Asseguts al voltant d'una taula, la Lola Pitarch, la Nuria Vicente i jo ens disposem a parlar sobre l'ADA, que aquest 2025 celebra 30 anys de vida.

La Lola té 80 anys, viu a Alella, és vídua i té dues filles i un fill. Es va formar com a graduada social i ha estat empresària. Ha

participat, i participa, en el Gran Recapte, Radars i Càritas.

La Núria té 73 anys, viu a Alella, és casada i té tres fills (dues noies i un noi). Va estudiar comerç i idiomes (anglès i francès) i ha treballat com a secretària de direcció i com a mestressa de casa. Ha participat en l'AFA de l'escola i a Càritas.

En relació amb l'inici de l'associació, va ser la Teresa Formage qui –veient la necessitat que existís un lloc on les dones po-

guessin trobar-se, comunicar-se i sentir-se ajudades— va crear l'entitat. Va reunir vint-i-cinc dones, que era el mínim necessari per poder posar en marxa l'associació, i amb ella mateixa com a presidenta i la Montserrat Llopart com a vicepresidenta la van registrar a la Generalitat el 22 de novembre del 1995.

Integrar-se o relacionar-se

La Teresa, que venia de Barcelona, quan va arribar a la nostra població va viure la dificultat de conèixer noves persones i, per tant, d'integrar-se i relacionar-se. És per això que va voler crear l'associació. L'objectiu d'oferir un lloc on les dones poguessin acudir quan se sentien soles va portar —quan a l'associació no es feien tantes activitats com es fan ara i, per tant, hi havia dies que estava tancada— que les persones de la junta fessin tornos de guàrdia perquè la dona que ho necessités tingués un lloc per poder anar. Segons la Lola i la Nuria, tant abans com ara la funció de socialització, de contrapès en moments difícils i de poder trobar una mà amiga en els moments en què les dones ho necessiten ha estat una de les aportacions més importants de l'associació a la nostra població. Podríem dir que el còctel que ofereix l'ADA a les seves sòcies té els ingredients de convivència, diversió, amistat i comunicació.

A L'ASSOCIACIÓ DE DONES D'ALELLA MONTSERRAT ROIG TOTES LES DONES SÓN BENVINGUDES

Com es pot deduir del que heu llegit fins ara, l'ADA és una associació creada per dones i adreçada a les dones. Pels estatuts, els homes no en poden ser socis i no poden participar en les activitats que organitza l'entitat (canastra, country, cuina, Rummikub, ball en línia, ioga, taller de manualitats i disseny creatiu, gimnàstica i tallers diversos segons la demanda) i que es fan dins dels locals (local de la plaça i el poliesportiu), però sí que poden formar part de les activitats que es realitzen fora dels locals esmentats, com poden ser sortides, celebracions en restaurants, etc. Els homes que hi participen solen ser les parelles de les sòcies i els vidus d'antigues sòcies, els quals continuen rebent informació sobre les activitats de l'associació. L'exclusivitat femenina, en la majoria d'activitats, es va decidir en assemblea ja fa uns vint anys i s'ha anat mantenint per la voluntat de la majoria de les sòcies, perquè consideren que un entorn on només hi hagi dones aporta més llibertat

Celebració de l'aniversari a Can Cabús.

CEDIDA

de funcionament i d'acció. L'objectiu és disposar d'un espai i d'un temps exclusivament de dones.

Quant a l'emplaçament, al principi les trobades es feien en diferents llocs d'una manera itinerant. Va ser amb l'Artés com a alcalde i a conseqüència del fet que el Casal de Gent Gran es va traslladar a Can Gaza, que van poder ocupar el local que deixava el Casal i que tenia l'entrada per la rambla d'Àngel Guimerà. En aquell lloc van ser-hi uns quatre anys i posteriorment van passar a l'espai actual.

Gairebé 500 dones

La junta és formada per la Lola i la Nuria com a presidenta i vicepresidenta, juntament amb l'Emilia Casado com a tesorera i la Dolores Martínez com a secretària. A més, hi ha un grup de sis vocals que sempre estan disposades a col·laborar-hi. Actualment hi ha cent noranta sòcies. Al llarg dels trenta anys han passat més de quatre-centes vuitanta dones per l'associació. Avui el ventall d'edat que ens trobem va dels 55 als 95 anys, però cal dir que qualsevol edat és admesa. Entre les sòcies, a part de les que tenen residència a la nostra població, també en podem trobar del Masnou, Badalona, Barcelona, Montgat, Tiana, Teià, etc. Per fer-se'n sòcia només cal anar al centre i apuntar-s'hi. La quota és de tres euros mensuals (la mateixa que es va establir a l'inici de l'associació). Ser sòcia dona dret de participar en les activitats, postular-se per formar una junta, votar en les assemblees i també comporta el compromís d'ajudar a mantenir l'ordre i la conservació de les instal·lacions i preservar l'harmonia i la concòrdia entre les companyes. Totes les

persones registrades reben, mensualment i via WhatsApp, la llista d'activitats del mes en curs.

Si parlem de les activitats, val a dir que moltes de les que actualment es fan a Can Lleonart (anar al teatre a Barcelona amb bus, excursions a peu, etc.) tenen l'origen en l'ADA. Quan l'ajuntament les va assumir, es van deixar de fer a l'associació. A part de les activitats ja esmentades per a les sòcies, organitzen per la festa major un concurs de dibuix infantil obert a totes les famílies que hi vulguin participar, i el dia 8 de març (dia de la dona) paren la taula dolça al mig de la plaça, on ofereixen gratuïtament pastissos —fets per les sòcies— per a tothom que vulgui tastar-los.

També estan compromeses en la recollida de diners per a la Marató —i organitzen activitats per aconseguir-ho—, Càritas i el Gran Recapte.

Finalment, la celebració dels trenta anys d'existència es va fer el 18 de setembre en horari de vespre. El lloc escollit va ser Can Cabús. El temps va permetre posar les taules a l'exterior i l'horari, que els llumets aportessin un aspecte de gran celebració. El pàrquing estava a vessar i les sòcies i acompanyants, vestits de gala. La música i les cantants van amenitzar la vetllada. Una celebració especial per a un recorregut molt significatiu.

Trenta anys són trenta hiverns, però també són trenta estius. És la vida que a vegades ens fa tremolar i unes altres ens acarona amb la seva calidesa. Llarga vida a l'ADA, que durant aquests anys d'existència ha ajudat les seves sòcies a superar els moments freds que ens porta de tant en tant la vida. ●

PERSONATGE

Maria Teresa Giralt Alonso

Advocada progressista i d'idees clares

LAIA DE BOBES SOLER / FOTO: JORDI FARRÚS

Nascuda a Alella, al carrer de Dalt, el pare de la Teresa Giralt era en Pep de cal Pequenyo; i la seva mare, l'Agustina dels gelats. De qui primer ens parla la Teresa és d'ella: «Va morir amb 100 anys... Era d'un poblet de Burgos, però sempre deia que era catalana i d'Alella. Era una gran dona, que pensava que “el saber no ocupa lugar” i no entenia que la gent vinguda de fora no aprengué el català». Que vingués a parar aquí va ser una casualitat, ja que se n'havia d'anar a l'Argentina amb els seus avis, però va esclatar la guerra i es va quedar, així que «va venir a Catalunya sola, es van conèixer amb el fill de cal Pequenyo i van venir dues *pequenyes*», explica la Teresa. Els pares feien de masovers a les Quatre Torres i després van anar a viure a la Riera, al costat de la carnisseria Verdú, i va ser aleshores que van obrir la botiga de gelats de l'Agustina, que de seguida va ser molt popular. La Teresa hi ajudava sovint, sobretot per la festa major: «Sortíem abans de l'envelat i servíem coca-coles, orxates... les taules eren a l'altra banda de la riera, al costat de ca la Neus», explica.

La Teresa va estudiar a l'aleshores *colegio nacional* Fabra, però no li va anar gaire bé: «Era un desastre, i ma mare va decidir portar-nos en un col·legi on ens ensenyessin alguna cosa de profit», de manera que va acabar al Sagrada Família del Masnou. «En tinc molt bon record», diu. Després va entrar a treballar als laboratoris Cusi i quan plegava anava a cursar el batxillerat superior al Badalonès. En acabat, va estudiar turisme: «Tinc el títol de directora d'hotel», explica, però quan va exercir aquest càrrec, a Tossa, no li va entusiasmar, i va decidir anar més lluny: va estar mig any fent *d'au pair* a Anglaterra, va tornar, va anar a Irlanda, va tornar, i finalment se'n va anar una temporada a fer de guia turística a Eivissa, d'on va tornar embarassada. Tot això passava en la dècada dels seixanta. El naixement de la Mònica, la seva filla, l'any 1972, va canviar les coses per a la Teresa: «Vaig decidir que no podia fer de guia turística voltant pel món, i vaig fer Dret; que, per cert, m'agradava molt». Va començar la carrera el 73 i la va acabar el 78, però mentre estudiava va estar treballant a l'Hospital de Sant Pau, per tenir un sou, i la Mònica la cuidava l'Agustina. Tot això en un poble com l'Alella de l'època, petit i encara molt rural i de mentalitat tradicional, va causar força rebombori, però això no l'amoinava: «Jo soc mare soltera, però a mi m'era igual el que diguessin», diu.

Acabada la carrera, l'any 78, la Teresa Giralt va començar a exercir com a advocada, amb un despatx a Barcelona i un a Alella, primer sobre can Jana, després al carrer de Dalt i més endavant a les finques Cebrián, que els deixava un espai. Al principi feia una mica de tot, i a amb el temps es va anar especialitzant en dret laboral i en dret penal, que li esqueien pel seu caràcter i les seves conviccions: «La meva mare em va ensenyar uns valors

que, sumats amb els de l'escola Sagrada Família, ho vaig entendre tot molt bé», diu en referència a la seva manera de veure el món i com haurien de ser les coses. Va treballar al torn d'ofici, però no va trobar-hi cap distinció respecte a fer d'advocada per als clients propis: «Jo no vaig fer res més que la meva feina», afirma; i la devia fer ben feta, perquè té una distinció honorífica que li ho reconeix, i perquè hi ha qui encara ara, anys després de jubilar-se, l'hi agraeix, com l'home que fa poc la va veure en un bar i li va dir: «Tú me salvaste la vida. Si necesitas un jardinero, te vengo a arreglar el jardín». De totes maneres, precisament perquè la coneix bé des de dins, la Teresa Giralt creu que no en tenim, de justícia, i pensa que «els jutges són els pitjors opositors que té el govern d'aquest país». Quan va jubilar-se, un lletrat que la coneixia li va demanar per què plegava. «Porque estoy hasta los cojones de los jueces y de la policía», li va dir; era el mateix que anys enrere li havia demanat si no voldria ser jutgesa i al qual ella va contestar: «Yo no quiero ser juez por la misma

razón por la que no miro *Gran hermano*: por higiene mental!»

La Teresa és d'una generació que, a les acaballes del franquisme, va fer que les coses canviessin tant en l'àmbit polític com en el social. Als seus nets els ho recorda així: «Ton àvia i altra gent hem corregut davant dels marrons, dels grisos i dels blaus. Si no haguéssim començat a lluitar...». Aquest afany de millorar les coses la va portar a ser regidora pel PSUC durant l'alcaldia de Josep M. Casals, a l'oposició, i també aquí anava una mica a la seva i se saltava la disciplina de partit: «Quan tocava votar, el del PP em deia “A mí el partido me ha dicho que vote que no”, i jo li contestava: “A mi també, però jo votaré el que jo vull, que soc la que estic aquí”». L'experiència en el món de la política va durar una legislatura i prou, perquè no li va agradar: «Poc que m'enganxa-

ran mai més!», diu.

Tot i que vivia a Barcelona, ella sempre ha estat empadronada aquí. «A Barcelona, ni borratxa! Jo sempre he dit que soc de poble», diu. De fet, sempre va estar entre la ciutat i Alella, on finalment va tornar amb la mare en jubilar-se. Ara viu al Masnou amb la seva germana i enyora el poble de la seva infantesa, potser perquè dels seus no en queda gaire gent: «Se m'han mort tots els amics!», es lamenta, i els enumera amb nom i cognom. Després explica: «De tant en tant encara tinc *morrinya* d'Alella. Quan van fer el Casal nou hi vaig anar un cop a la presentació d'un llibre... Està diferent!»; en realitat, troba que ha canviat massa: «Quan jo era petita sortíem a jugar al carrer, anàvem al bosquet, anàvem amb bicicleta... Llavors van asfaltar la riera i la cosa es va començar a torçar; i van començar les urbanitzacions, i més trànsit... Abans ens coneixíem tothom; ara no coneixes ningú!», i ho remata amb una reflexió: «No pots anar contra el progrés, està clar, però no m'agrada com ha anat, això d'Alella». ●

La vida de la Maria Teresa Giralt, filla del Pep de cal Pequenyo i de l'Agustina dels gelats, és la d'una dona que, en un temps en què no era gens habitual, va fer el que va voler: va estudiar turisme i va marxar d'Alella jove i sola, va ser mare soltera, va tornar i va estudiar Dret. Progressista, d'idees clares i caràcter fort, va lluitar per canviar el país, va treballar com a advocada laboralista i penalista i va temptejar la política local.

MÉS PROPIETATS
More properties

LÍDERS EN VENDES D'HABITATGES A COMPRADORS INTERNACIONALS

LUCAS FOX
INTERNATIONAL PROPERTIES

LUCAS FOX MARESME

Plaça de l'Ajuntament, 7, 08328 Alella
T: (+34) 935 952 490 · E: maresme@lucasfox.com
www.lucasfox.es

GARDEN ARENAS

Plantes · Floristeria · Decoració

Visita la nostra botiga online
www.gardenarenas.com

Riera Fosca, 11-29 - 08320 Alella
Tel. 93 555 12 43 - WhatsApp 620 99 37 51

web@gardenarenas.com
www.gardenarenas.com

Com funciona l'habitatge protegit?

A Catalunya s'està impulsant la creació de **50.000 nous habitatges protegits** fins al 2030, una modalitat que et permet optar a promocions públiques en règim de lloguer assequible.

Informa-te'n a
habitatge.gencat.cat

 Generalitat
de Catalunya

El Govern de
Tothom!!!

Caves i Vins Blancher, el celler del Penedès que no s'oblida de les seves arrels a Teià

Els germans Carbó a les instal·lacions de Blancher a Sant Sadurní.

JORDI BES LOZANO

El territori vitivinícola alellenc atresora cellers de primera fila, alguns amb dècades de trajectòria. A més, ha donat peu a algun celler que ha emprès camins d'èxit més enllà d'aquestes contrades i que no s'oblida dels orígens, com ara Caves i Vins Blancher. Tot i que Blancher és al municipi penedesenc de Sant Sadurní d'Anoia, conegut com la Capital del Cava, aquest celler va néixer a la masia Can Canjon de Teià. Encara hi manté prop de dues hectàrees de vinya de pansa blanca, a partir de la qual elabora un vi, el Parcel·les, i també destina part d'aquest raïm per afegir-ne

un toc en alguns dels seus caves d'alta gamma.

Blancher es va fundar el 1955 al nucli de Sant Sadurní. Era el vell somni d'Antonio Capdevila Pujol, que va fer realitat amb la seva esposa, Teresa Blancher Solanes. A la vida, els camins no sempre són rectes i, abans d'aconseguir-ho, primer van comprar una finca als afores de Barcelona. Era al final dels anys trenta i l'escollida va ser Can Canjon a Teià, que tenia tres mines d'aigua i vinya. Capdevila s'ocupava llavors d'un negoci reeixit d'aparells de ràdio, Vica (acrònim de Vicenç Capdevila, el seu pare), de manera que a Can Canjon inicialment s'hi

vinificava per consumir el vi a casa. Ara, amb l'obertura parcial del règim franquista van arribar els aparells de ràdio estrangers i la idea del celler va agafar embranzida.

Un celler nascut per al cava

Al capdavant de Blancher ara hi ha la tercera generació, amb Josep Carbó Planas com a encarregat del vessant comercial i els seus germans Enric i Ramon de l'enolò-

EL FUNDADOR DE CAVES I VINS BLANCHER, ANTONIO CAPDEVILA, VA FER EL SALT DE LA RÀDIO AL CAVA

gic. Fent memòria d'alguna de les converses que havia mantingut amb la seva tieta àvia Teresa Blancher, Josep Carbó recorda que li va plantejar que, "si el tiet estava -tan posat- en el món de la ràdio -Vica va llançar al mercat més de 400 models-, per què va voler fer cava?", i ella li va respondre: "El tiet n'era un fanàtic." Així que "va començar com una passió i es va convertir en el seu negoci", prossegueix Carbó, i a Sant Sadurní va construir el primer celler nascut específicament per fer cava i no com una evolució d'un negoci de vins anterior.

El celler també va ser pioner a rebre turistes interessats en el vi. "Ens fa molta gràcia quan es parla d'enoturisme perquè el 1962 ja teníem files d'autocars davant les caves", recorda Carbó. A Sant Sadurní disposen fins i tot d'un museu, mentre que Can Canjon roman tancat al públic. Tot i això, els germans Josep i Enric fan gala dels seus bons dots com a amfitrions i ens reben a la masia teianenca amb el redactor en cap de la revista *Alella*, Òscar Pallarès, per endinsar-nos en la trajectòria d'un celler que avui no tothom deu vincular amb Teià.

Per arribar-hi, ens hem enfilat pel torrent de Can Lladó. A l'era ens esperen els dos germans amb la taula parada per esmorzar. El seu afany amb tothom que els visita, diu Josep Carbó, és "fer que la gent tingui més ganes d'anar a veure el celler": en el nostre

cas ens reben amb pa amb tomàquet, embotits, anxoves i coca de sucre, unes viandes que acompanyem amb el vi Parcel·les i dos dels seus caves, el Gran Reserva Brut Nature i el Gran Reserva de la Tieta-Brut Nature, el qual es va crear en record de Teresa Blancher. Per Josep Carbó, la família és capital i subratlla que Blancher és un dels comptats cellers de cava de Sant Sadurní que continua en mans familiars. A més, té el segell d'Elaborador Integral de la DO Cava.

Un vi en record dels orígens

A Can Canjon tenen unes caves en forma de mina i la referència més antiga que es pot veure a la masia és la inscripció 1838 que hi ha sobre una porta del rebost. Però avui la masia només pren part en l'elaboració d'un vinagre de cava, mentre que els vuit caves – un amb el nom de Capdevila Pujol– i els cinc vins que completen el catàleg habitual del celler –tres d'ells DO Penedès– es fan tots a Sant Sadurní. També el vi Parcel·les, que elaboren des del 2015 per reivindicar l'origen teianenc de Blancher. És un DO Catalunya amb la distinció de Catalunya Vinyeró, que garanteix que el celler s'encarrega de tota l'elaboració des de la vinya.

El Parcel·les té molta tirada entre els enoturistes que visiten el celler a Sant Sadurní i el nom del vi fa al·lusió a quan els germans Carbó eren petits, deambulaven per la finca i els seus pares els situaven depenent del número de parcel·la. “On sou? A la parcel·la 4 o a la 8”, exemplifica Josep Carbó. Tot i que s'elabora al Penedès, tot ell en dipòsit d'acer inoxidable, quan es tasta l'anyada 2024 condeix al territori allelenc d'on neix: té cos i

LA MASIA DE CAN CANJON DE TEIÀ VA DONAR PEU A AQUEST CELLER QUE S'HA FET UN NOM AL PENEDÈS

“LA DO CAVA TÉ UN FUTUR DIFÍCIL”, ADMET JOSEP CARBÓ, AL CAPDAVANT DE BLANCHER AMB ELS SEUS GERMANS

frescor, notes de fruita blanca, herbàcies, un toc de llimona que fins i tot pot derivar cap al meló i amb els anisats de fons. “La qualitat que et dona Alella no te la donen unes altres zones vitivinícoles”, sosté Carbó, mentre que el Parcel·les 2025 volen procurar que tingui més estructura i complexitat.

Les vinyes d'aquest vi tenen entre vint i quaranta anys i que arribi a taula no està

Vinya de pansa blanca a Can Canjon, Teià.

exempt d'obstacles, perquè el raïm és molt desitjat pels senglars, cabirols i ocells. “Es mengen entre el 50% i el 60% de la producció”, calcula Enric Carbó. L'aspiració dels germans és fer-ne 8.000 o 9.000 ampolles anuals i tenir-ne a la venda unes quantes anyades alhora per mostrar la seva bona evolució. Quant al celler en conjunt, Blancher elabora unes 150.000 ampolles anuals entre cava i vi i el seu objectiu és establir-se entre 180.000 i 190.000, a més de “vendre-les a un preu adequat”, afegeix Josep Carbó. Significar-se més és al seu abast, com mostren els caves que tastem, elaboracions a preus ajustats, equilibrades i amb la bombolla ben integrada.

Cava amb història, còmics i xapes

Els germans Carbó encara ens guarden una darrera sorpresa. Destapen una ampolla del Carbó Capdevila Reserva del 1975, un escumós nascut a Teià de la mà de Teresa Blancher i abans de la creació de la DO Cava. Mig segle després torna a estar a la venda i s'ha convertit en una elaboració excepcional, encara amb acidesa i bombolles, cremositat i predomini de les notes de taronja confitada i crema. Durant l'esmorzar no s'obvia el delicat moment que viu la DO Cava, amb el degoteig d'elaboradors que en surten per incorporar-se sobretot a Corpinnat. “La DO Cava té un futur difícil –ad-

met Josep Carbó–. Si Corpinnat entra dins la DO Penedès, que ho veig difícil, s'acaba el món del cava a Catalunya.”

A Blancher els agrada com treballen a la Xampanya quan es visita un celler: el vi va molt més enllà de si mateix i una bona presentació resulta fonamental. “El cava no pot ser només la copa i el líquid”, defensa Josep Carbó, de manera que en aquest celler aspectes com l'art tenen un rol central. Ell s'autodefineix com “un fanàtic dels còmics” i ha recorregut a múltiples dibuixants perquè li facin dibuixos on apareguin el cava i Blancher. Alguns fins i tot s'han estampat sobre xapes que tapen els caves del celler, que té curosament catalogades a la seva web per als col·leccionistes. A títol personal, Carbó col·lecciona tota mena d'objectes vinculats amb el cava i anhela poder-los exhibir algun dia en un museu. ●

Harmonia amb el Parcel·les: per què no un blanc amb un entrecot?

“Cada cop gaudeixo més dels blancs amb menjars més contundents”, diu Josep Carbó, i garanteix que el Parcel·les amb un entrecot queda “genial”, com també amb marisc. El seu germà Enric és del parer que, si un vi agrada, és “indiferent” el que es mengi.

Entrevista amb Toni, Roger i Enric Cerdà, la nova generació del celler Bouquet d'Alella

Són els fills d'en Toni de Can Boquet i els vídeos que han fet per explicar la feina al celler durant la verema s'han viralitzat.

OSCAR PALLARÉS

Roger, Enric i Toni Cerdà a les vinyes de Can Boquet.

EVA VICENS

Són relleu. El futur de la família de Bouquet d'Alella. Els tres germans Toni, Roger i Enric, fills del copropietari de la finca Toni Cerdà, han fet viral l'última verema del celler a través de vídeos a les xarxes socials. Amb 21, 19 i 14 anys, respectivament, estos joves nascuts digitals han posat cara i veu a alguns dels dies més màgics i alhora estressants del dur treball a la vinya i al celler.

Són joves, sí, però saben perfectament què fan. A casa ho han vist sempre: podar,

collir, cuidar, premsar, fer vi... I després de parlar-ne molt entre ells, han vist clar que això de fer vi encara es coneix poc. "Molts dels nostres amics s'han sorprès de la quantitat de feina que hi ha al darrere de cada ampolla", rumien els germans. I d'aquí ve el repte: explicar durant deu dies a través d'Instagram i TikTok què passa a les finques i com comença, al celler, el procés que transformarà el most del raïm en vi.

Gràcies a la seua creativitat, empenya i manera fresca de comunicar, s'ha fet reali-

tat un somni llargament perseguit pel sector: despertar l'interès dels joves pel vi. Que s'hi acostin. Que hi interactuïn. Que vulguin saber què passa portes endins d'un projecte vitivinícol. I el cert és que han superat el repte amb nota, atrapant fins i tot l'interès dels menys joves. Els xics de Can Boquet han estat en boca de tothom. I han causat sensació.

Nascuts en una família de pagès, de vinya i vi, i alhora digitals. És, per vosaltres, una associació d'idees natural, voler explicar una

verema a través de les xarxes socials?

Enric: Veia per xarxes que molts cellers publicaven continguts de verema i vaig proposar als meus germans fer-ho també des dels nostres perfils.

Roger: Ens vam adonar que no hi havia gaires col·leccions, és a dir, sèries de vídeos sobre una mateixa temàtica. Hi vam pensar durant uns quants dies i ens vam plantejar el repte: compartiríem durant deu dies seguits què és la verema i quins són els primers passos per fer vi.

Toni: Això sí, ens vam comprometre que si ho fèiem, ho fariem bé. Vídeos cuidats, bona qualitat i ben treballats. Hi ha molt de *curro*, perquè al principi fins i tot preparàvem guions, però al final va sortir tot més natural, més improvisat. La veritat és que ens ho hem passat molt bé fent-los.

I com a resultat, vídeos de molt bona qualitat que demostren que coneixeu bé l'ofici...

Roger: Fa anys que ajudem la família al celler, sobretot als estius quan no tenim classe i especialment en èpoques de verema. Ho hem viscut de petits i sabem com costa tirar endavant el projecte. Per nosaltres és una tradició familiar.

Toni: La resta de l'any se'ns fa més difícil perquè no tenim tanta disponibilitat de temps i a casa sempre ens han dit que primer són els estudis. Però en moments puntuals o quan hi ha més feina, ens demanen ajuda i hi venim encantats.

L'Enric surt poc perquè és qui grava. I, vatre, Toni i Roger, us moveu per la vinya i el celler. Fins i tot heu inclòs imatges de dron! Com us organitzàveu, amb les gravacions, l'edició, el muntatge...?

Enric: Tot està gravat amb mòbil. Els meus germans em deien: "Tu grava!" També tenim un dron, que no fem volar gaire alt, i ens donava imatges aèries molt xules. Sempre m'ha agradat el món digital i ja tinc una mica d'experiència editant vídeos.

Roger: A nivell de guió, ho preparàvem, però algun dia ens tocava improvisar perquè plovia o hi havia imprevistos que havíem de superar...

Toni: Així i tot, el dia abans intentàvem organitzar una mica la gravació del dia següent. Sobretot per explicar coses diferents i evitar repetir-nos. Després editàvem les imatges de dron amb les del mòbil. Hem quedat contents del resultat.

Heu publicat principalment a Instagram, però també a TikTok. Quin ha estat l'impacte?

Enric: Hem publicat bàsicament a Instagram, que és on el celler té més seguidors, i també n'hem compartit alguns a TikTok.

Toni: Instagram arriba a un públic més adult, més *boomer*, i TikTok va als més joves. Hem vist el poder de les xarxes a l'hora de donar a

conèixer el celler, el sector del vi. M'encantaria pensar que gràcies a aquests continguts arribem a joves d'entre 20 i 30 anys i els ajudem a descobrir tot aquest món, que és molt xulo.

Heu rebut molts comentaris d'amics, els mateixos seguidors de les xarxes, els veïns del poble...?

Toni: Sí! Ha estat una sorpresa rebre comentaris positius. No ens ho pensàvem, però els vídeos s'han fet virals i han generat molt de bombo. Fa felicitat i és motivador que et diguin coses maques.

Roger: Molta gent ens ha dit que no sabia a què ens dedicàvem a casa. Alguns fins i tot demanen venir a visitar-nos o s'han interessat per les activitats d'enoturisme al celler.

Creieu que es coneix prou què és el vi i com s'elabora?

Toni: Gens. Molta gent no té ni idea de la feina que hi ha darrere d'una ampolla. I pensem que aquests vídeos han servit per ensenyar què significa la producció de vi i valorar-ho més.

Roger: I això que només hem fet vídeos durant deu dies! Ens han quedat moltes coses per explicar: el treball al celler, els reptes

TONI, ROGER I ENRIC CERDÀ: "ELS VÍDEOS HAN DESPERTAT INTERÈS PEL VI D'ALELLA ENTRE ELS JOVES, ARA MOLTS AMICS ENS VOLEN VISITAR"

meteorològics, les collites... La nostra idea no és deixar-ho així, potser podem continuar creant-ne més. D'idees i continguts, en tenim per temps!

Enric: Ja ho dèiem a l'últim vídeo, "no és un adeu, això acaba de començar i tornarem amb més històries per compartir".

Tu, Enric, encara no tens l'edat legal; però Roger i Toni, a vosaltres o als vostres amics us agrada el vi?

Toni: Jo, personalment, soc més de vi. De negres. A Austràlia em vaig enamorar del sirà. I últimament estic convenent els amics perquè escullin vi en comptes de cervesa. De fet, quan anem al restaurant sempre en demanem una ampolla, potser perquè s'associa a la gastronomia.

Roger: No he tastat mai la cervesa i als dinars familiars sí que algun cop he begut vi, però no m'entusiasma. I, de moment, els amics tampoc són gaire de vi...

Què penseu dels vins d'Alella?

Roger: Tenim mar i muntanya. Som una DO i un territori únic! Ho hem de donar a conèixer més.

Toni: Alella és la DO més antiga de Catalunya, però encara és poc coneguda. Som a només quinze minuts de Barcelona, ho hem d'aprofitar explicant-ho més i potenciant els vins que fem.

Parlem de futur

En Toni estudia enginyeria agrònoma a la UPC de Castelldefels i simultàniament amb enologia a la URV. En Roger fa enginyeria industrial a la UPC de Terrassa. L'Enric cursa 3r d'ESO a l'Escola Pia de Caldes de Malavella i li ronda pel cap seguir el camí del germà gran amb l'enginyeria.

Potser és aviat, però us veieu donant continuïtat al projecte familiar?

Toni: He passat l'estiu a Austràlia i sempre que viatjo valoro més el que tenim a casa. Veure com es treballa a fora et dona idees. I, de moment, a part d'acabar els estudis, m'agradaria tornar a Melbourne, el veig un país amb moltes oportunitats, i continuar viatjant i aprenent. I tant de bo a la llarga puguem portar tot aquest aprenentatge aquí.

Roger: De moment ens agrada ajudar a casa. Sabem la feinada que hi ha, les generacions que fa que s'hi dediquen... És una idea present.

Si agafeu el relleu de Bouquet d'Alella, quin vi us agradaria fer?

Roger: Imagino alguna cosa diferent que no s'hagi fet fins ara. Potser vins experimentals...

Toni: A Alella tenim les varietats tradicionals i sabem que hi ha certs condicionants tècnics, però... hem vingut a jugar! Els estudis d'enologia m'ensenyaran coses noves que podria incorporar com a millores al celler.

Què pensen els pares, la tieta, de la vostra implicació al celler?

Roger: No ho diuen gaire, però segur que senten orgull de veure'ns seguir els seus passos.

Toni: Per ells és una il·lusió pensar que potser algun dia continuarem el seu projecte de vida. No ens ho diuen obertament, però sabem que els fa feliços i fins i tot els pot donar una motivació extra per tirar endavant el celler.

Roger: Sempre ens han mostrat el projecte tal com és, amb les parts bones i les no tan bones. Si algun dia el seguim, serà perquè ens agrada, no perquè ens sentim obligats a continuar el llegat.

I entre vosaltres, heu generat noves complicacions, com a germans?

Roger: En algun moment ha volat algun raïm entre nosaltres... [riu]

Toni: És cert que hi ha moments de tot, però al final el projecte ens ha unit. I imagino que d'aquí alguns anys ens agradarà veure els vídeos i en tindrem molt bon record. ●

COMERÇOS I SERVEIS DE LA PLAÇA ANTONI PUJADAS

PREMIUM HOUSES

Excellence Real Estate

Tel. 93 540 22 22
www.premiumhouses.com

ALUMINIS TÈCNICS
ALELLA

Plaça d'Antoni Pujadas, local 8 Tel. 93 540 84 00 Alella
www.aluminisalella.com aluminisalella@gmail.com

CLINICA DENTAL

Vera

Dr. Jose Mª Araujo

Llicenciat en Odontologia · Màster Implantologia · E. Superior d'Implantologia de BCN

Odontologia General · Implantologia i Estètica · Periodòncia/Ortodòncia · Servei d'Ortopantomografia

Plaça Antoni Pujadas n° 14 Tel. 93 555 49 71

20% dte. en tots els tractaments

El Racó d' Alella

BAR - CAFETERIA

Un racó per gaudir, relaxar-te i compartir

Plaça d'Antoni Pujadas, 10B · 08328 Alella
elracodalella@gmail.com · Telèfon: 93 540 34 51

Servei d'atenció domiciliària
i hospitalària les 24h

Personal titulat i qualificat

Servei de qualitat i
tracte personalitzat

**TRUQUEU-NOS EXPLIQUEU-NOS EL VOSTRE CAS
I US DONAREM LA SOLUCIÓ QUE NECESSITEU**

Plaça Antoni Pujadas i Nirell, 9B · 08328 Alella (Barcelona) · Tel. 93 540 28 37 www.asadsl.com

CANSAT QUE ET PORTIN?

Ha arribat el moment de
començar a conduir!

ENSENYANT A CONDUIR DES DE 1980

www.autoescuelaPark.com

93 540 92 68

Deixa'ns descobrir
la bellesa que hi ha en tu.

SWEET SOUL
- ESTÈTICA I BENESTAR -

Pl. d'Antoni Pujadas, Local 13 B
08328 Alella_BcN
679 710 451 // sweetsoul.cat

Parera

Menú migdia
de dilluns
a divendres

CAFETERIA · CERVERERIA · SALSITXERIA

Plaça d'Antoni Pujadas, 5, local 5 · Tel. 93 768 64 21

El principi d'igualtat

SHUTTERSTOCK

COMISSIÓ DE COOPERACIÓ

La igualtat de valor entre persones és el principi bàsic que orienta les activitats de la Comissió de Cooperació Internacional de l'Ajuntament d'Alella. Tot i que ens centrem en el problema de la desigualtat econòmica entre països, el fet de formar part d'aquesta comissió implica creure que tothom és important en el mateix grau i que cal denunciar tota forma d'exclusió que contradigui aquest principi bàsic. Però en cap cas entenem la igualtat com una forma d'uniformitat, només usem el terme per referir-nos a una valoració de les persones en un sentit que podríem anomenar vertical, en què ningú és més o menys valuós que l'altre i, per tant, no pot ser discrimi-

nat ni discriminar. Mentre que la diversitat en sentit horitzontal, entesa com les diferències entre persones, és riquesa que s'ha de promoure i preservar. Dedicarem aquest article a fer una breu reflexió sobre les formes de discriminació bàsiques: el racisme, el classisme i el sexisme.

Racisme

Anomenem racisme les accions d'exclusió de les persones segons el grup ètnic al qual pertanyen. Els sociòlegs Henri Tajfel i Ted Turner (1979) van estudiar el favoritisme endogrupal que es refereix a la tendència a fer judicis més favorables quan es tracta de membres del propi grup i menys favorables quan es tracta de persones alienes. Segu-

rament aquest principi té el sentit de valorar més allò proper i conegut sense que això impliqui una actitud racista. L'historiador francès Maurice Sartre (2004) explica que tot i que grecs i romans van dominar uns altres pobles, en cap cas van portar a terme polítiques d'exclusió i molt menys d'extermini dels pobles dominats: contràriament, eren inclosos i respectats en les seves tradicions. No és fins al segle XVI que l'Església catòlica comença a considerar que la sang transmet un cert nombre de qualitats morals de pares a fills i, per primera vegada en la història europea, s'utilitzen els criteris de raça com a motiu de marginació. El determinisme biològic fonamenta la justificació de l'actitud et-

nocèntrica que apareix en aquell moment i que s'expressa en una gradació que va de l'estat salvatge a la societat civil. Tots els pobles es classifiquen des d'una condició gairebé animal a la plena humanitat, la dels blancs, que han assolit l'estadi superior de civilització. Aquesta concepció tenia la funció de qualificar de salvatges aquells que no eren blancs i fer possible, entre més barbaritats, l'esclavatge de milions de persones. En aquell moment el racisme ja queda estructurat i, en essència, no difereix de les pràctiques racistes que podem observar avui i que consisteixen en la discriminació, la deshumanització, l'exclusió, la persecució i l'extermini que, molt sovint, es porten a terme amb tota impunitat. Actualment, el genocidi que té lloc a Palestina és un exemple en directe del racisme pragmàtic que hem definit.

Classisme

Es refereix a la discriminació exercida segons la classe social a la qual es pertany. Aquest tipus de discriminació es pot donar de manera simple quan una persona o un grup n'exclouen d'altres pel fet de formar part de posicions socials que es consideren inferiors. Més greu és el classisme estructural que es dona quan el sistema afavoreix la divisió en classes i es perjudica les baixes. Aquest tipus de classisme instituit i normalitzat ha estat, malauradament, l'habitual. En els diversos moments històrics identifiquem dues classes socials bàsiques: si ens centrem en les societats esclavistes trobem els esclaus i les persones lliures, en el feudalisme els serfs i la noblesa, en el capitalisme la burgesia i el proletariat. Però actualment la divisió entre classes és cada vegada més complexa i borrosa. Segons el sociòleg Pierre Bourdieu (1980), el classisme contemporani es refereix a la distribució desigual dels diversos capitals. A més del capital econòmic trobem el capital social, que comprèn les xarxes de relacions personals, el capital cultural entès com a coneixements i habilitats i el capital simbòlic, que es compon del prestigi i reconeixement dels altres. Actualment ja no es pertany a una classe social concreta, sinó a una determinada posició que és resultat de la possessió dels diversos tipus de capital.

Sexisme

Discriminar segons el sexe té un origen molt llunyà i està relacionat amb la divisió sexual de les tasques en el medi social (Harris, M. 1981), que fins no fa gaire, en més o menys grau, s'havia donat en totes les cultures. A diferència de l'actualitat als països occidentals, tradicionalment la dona havia quedat encabida en el món in-

tern, ocupada en tot allò relacionat amb la reproducció. Més enllà de la gestació tenia la funció d'educar, alimentar i, en general, agençar totes les qüestions relacionades amb l'afectivitat i la cura. Per altra banda, l'home quedava assignat al món extern, als aspectes productius i materials, ocupat en l'efectivitat. La causa d'aquesta divisió de les tasques es troba en el fet que la maternitat va ser molt determinant per a les dones, perquè el cicle gestació-part-alimentament, i torna a començar, les confinava en espais interiors i entorns protegits. A més, els homes, per la major força física de què habitualment disposen, han estat

“SEGONS EL SOCIÒLEG PIERRE BOURDIEU, EL CLASSISME CONTEMPORANI ES REFEREIX A LA DISTRIBUCIÓ DESIGUAL DELS DIVERSOS CAPITALS”

“SIMONE DE BEAUVOIR, A EL SEGON SEXE, EXPLICA COM LA IDENTITAT DE GÈNERE NO ÉS SINÓ UNA CONSTRUCCIÓ SOCIAL I QUE, PER TANT, EL GÈNERE NO EXISTEIX EN SI MATEIX”

adequats per al món exterior, on el treball sense maquinària era extremament dur: l'arada, el pic i la pala. La divisió sexual de les tasques, com tot ordre social, implica accions de manteniment d'aquest ordre. Les accions han consistit bàsicament en una enculturació determinada i diferenciada entre fills i filles, portada a terme per les mares en major grau a causa del seu rol central en la transmissió cultural. Aquestes explicaven a les nenes que sempre havien d'estar encantadores per trobar un home que les mantingués. I si la nena tenia interès en algun àmbit al marge del reproductiu, la feien desdir-se'n ben aviat. Els nens, en canvi, havien de ser forts, competius, insensibles (els nens no ploren) i centrats en qüestions pràctiques i productives. Però avui cap d'aquestes recomanacions té sentit, perquè la funció reproductiva s'ha simplificat per la sanitat moderna i pel descens en el nombre de fills, en el cas de les dones. I en el dels homes ja no té sentit la duresa i la força física pel fet que les feines que la requereixen, ja

les fan les màquines. Però la transmissió cultural diferenciada per a nens i nenes es manté en part i és causant d'això que anomenem sexisme, és a dir l'assignació diferenciada per a cada sexe d'un conjunt de funcions, trets de personalitat, interessos, capacitats determinades i maneres d'actuar que es consideren adequades i que es pressuposa que han de tenir les persones segons el tipus de genitals amb què han nascut. El gènere és aquest conjunt de característiques associades a un sexe de manera estereotipada que, transmeses durant l'enculturació, respon a necessitats d'una altra època. Simone de Beauvoir, a *El segon sexe* (1949), explica com la identitat de gènere no és sinó una construcció social i que, per tant, el gènere no existeix en si mateix. En la mateixa direcció, la psicòloga feminista de la igualtat Sandra Bem, a *Teoria de l'esquema de gènere* (1976), proposa fer una llista del conjunt de característiques que componen cadascun dels dos gèneres. Seguidament, diu d'identificar les característiques que es poden qualificar d'útils o prosocials, en general les que són positives, i considerar només aquestes com elements de transmissió tant per a nenes com per a nens de manera indiferenciada. La igualtat de gènere implica posar fi al gènere. A la pràctica potser només caldria deixar de parlar d'homes i de dones i simplement parlar de persones.

Igualtat radical

És ben coneguda la dissonància entre el convenciment que no som racistes, clasistes o sexistes i la realitat quotidiana. Segurament els fonaments d'aquesta tendència a discriminar sense adonar-nos-en, els podem trobar en la por del diferent i en el fet de desconfiar d'allò que és desconegut. Potser la clau per no caure en actituds discriminatòries és seguir el principi d'igualtat de manera radical, encara que es contradiguin discursos normalitzats o políticament correctes. Per exemple, actualment quedarien desautoritzats per sexistes alguns principis defensats per l'actual feminisme de la diferència com el sistema paritari, perquè es tracta de discriminació de gènere, encara que sigui positiva.

Sartre, M. (2004). *Les Grecs et les Romains étaient-ils racistes?*

Tajfel, H., i Turner, J. C. (1979). *An integrative theory of intergroup conflict*

Bourdieu, P. (1980). *El sentit pràctic*

Harris, M. (1971). *Introducción la antropología general*

Beauvoir, S. (1949). *Le deuxième sexe*

Bem, S. L. (1976). *Sex typing and androgyny: Further explorations of the expressive domain.* ●

Gaudir i
protegir

L'equilibri
perfecte

A la natura, els actes
incívics no hi caben.

Descobreix l'equilibri entre gaudir
i protegir a espaisnaturals.cat

 Generalitat
de Catalunya

tot hom El Govern de

APUNTS ECOSISTÈMICS

L'aigua al paisatge. Disseny d'evacuació o paisatges de retenció hídrica

Idoia Perich

El clima és d'allò més complicat de modificar i requereix temps. Ho apuntava P. A. Yeomans (1905-1984. Harden, Austràlia) a l'Escala de Permanència, en què va identificar uns quants àmbits on l'home podia intervenir i quin esforç i temps requerien. Si bé el clima corona aquesta escala en temps i esforç, en absolut és impossible modificar-lo. Avui ens queda clar (negacionistes a part) que entre tots n'hem estat capaços. És cert que des del principi d'aquest canvi les conseqüències no se'ns feien gens evidents, tal com sí que les apreciem actualment.

El clima ve donat per la combinació de la temperatura, el vent, la pressió atmosfèrica, la humitat i la precipitació d'una zona. I un aspecte fonamental del clima és el règim de pluges. També ho hem canviat? I com ens afecta?

Alella es dibuixa amb una vall principal força oberta que recull les aigües dels vessants que l'envolten. La pluja que hi cau llisca pendent avall fins a arribar a mar, però entre un punt i l'altre cal fixar-se en tot el que es troba pel camí: sòls força erosionables amb el sauló com a protagonista i zones de paviment que impossibiliten la permeabilitat i acceleren el pas de l'aigua.

No és cap novetat que als territoris rics en recursos hídrics, l'aigua hi serpenteja de manera lenta i nodreix els sòls. Aquesta passejada pausada es dona en un paisatge concret o una xarxa d'infraestructures descentralitzades per direccionar l'aigua cap a tot arreu. Així, els sòls no s'erosionen i la pluja aconsegueix infiltrar-se, hidratar els sòls i recarregar el freàtic, mentre que l'aigua sobrant és evacuada. Tampoc no diem res de nou si expliquem que aquest serpenteig ha quedat ofegat entre carrers asfaltats, canalitzacions de ciment i punts d'evacuació de les aigües pluvials que dificulten la possibilitat d'hidratar el territori en profunditat i que embrabeixen el pas de l'aigua, amb l'erosió i la destrucció que això pot comportar.

És clar que moltes vegades no ens fem a la idea de fins a quin punt se'ns ha escapat de les mans la manera com habitem el territori i les seves conseqüències, però un cop en som conscients cal actuar. Hi ajuda força la idea de mirar cap a un passat que hem oblidat en nom d'un progrés dubtós. Alella no deixa de situar-se a la comarca del Maresme, que deu el nom precisament a un espai de sòls rics i humits. En algun moment, l'aigua sempre acaba recuperant el seu espai.

Aturant-nos-hi una mica, veiem que tota conca hidrogràfica, com ara la d'Alella, compta amb uns escenaris diferenciats. Sense emboli-

redueix les illes de temperatures extremes i, en definitiva, genera espais habitables.

En cas contrari, sense aquest redisseny cal que ens preparem per a unes riuades que deixin un paisatge malmès i erosionat, que no és capaç de retenir humitat, vida ni, és clar, aliment. Que ens preparem per a l'increment de sequeres o inundacions, temperatures més dures, més incendis i, enmig de tot, una resiliència molt més baixa.

I tot això pot tenir solucions! Certament, no són de resultat immediat, però el disseny hidrològic en el paisatge pot compensar el disseny d'evacuació que s'ha esculpit al territori

durant les darreres dècades i combinar-lo amb el d'hydratació. Arribats al context actual, treballar per implementar patrons per fer un paisatge més resilient i, fins i tot, regeneratiu és una necessitat. La topografia, el disseny vegetal, els elements d'acumulació d'aigües, la reestructuració dels sòls i repensar l'urbanisme poden aportar moltíssimes solucions per recuperar l'equilibri hídric a l'entorn. I, per fer-ho més fàcil de seguir, podem anomenar algunes tècniques per aplicar aquestes estratègies, com poden ser els aterraments, les

Mur a la desembocadura de la riera d'Alella el 2 de setembre de 2025, després d'una riuada. Damunt hi ha les cases del passatge de la Riera.

franges d'infiltració, els dics i les repeses, les cobertes vegetals, els cultius en línia clau, els sistemes urbans de drenatge i la disposició de terrenys esponja, per exemple.

car-ho gaire: hi ha una zona de captació, una altra de conducció, la d'acumulació i, finalment, la de distribució o evacuació. Amb l'ajuda dels vents, l'aigua és la que ha esculpit el paisatge que tenim, però en els darrers anys, urbanitzant espais sensibles, aquest curs s'ha alterat significativament. Per tornar a l'aigua el seu espai i que puguem continuar beneficiant-nos d'aquest recurs, cal redissenyar el territori per permetre alentir, dispersar, infiltrar, emmagatzemar i planificar els desbordaments de l'aigua.

Del nucli urbà d'Alella fins a les cotes més altes que defineixen la vall, hi ha solucions per fer possible un espai en què les mines tornin a brollar i l'aigua sobrant viatgi cap al mar sense fer mal al seu pas. Cal una adaptació paisatgística i aplicar estratègies de retenció per a la infiltració, que convisquin amb les d'evacuació quan sigui convenient. Els territoris amb aigua possibiliten sòls fèrtils i allotgen vida.

Perquè els beneficis són tant nombrosos, que no podem deixar escapar la pluja sense més! Redissenyant-ne el pas possibilitem la reducció de l'erosió, la hidratació homogènia dels sòls, la càrrega del nivell freàtic i l'activació de la biodiversitat, i tot plegat millora la fertilitat dels sòls, que alhora fa possible els usos agrícoles,

Del nucli urbà d'Alella fins a les cotes més altes que defineixen la vall, hi ha solucions per fer possible un espai en què les mines tornin a brollar i l'aigua sobrant viatgi cap al mar sense fer mal al seu pas. Cal una adaptació paisatgística i aplicar estratègies de retenció per a la infiltració, que convisquin amb les d'evacuació quan sigui convenient. Els territoris amb aigua possibiliten sòls fèrtils i allotgen vida.

M. Fukuoka (Iyó, Japó. 1913-2008), coetani de Yeomans, també deia que la pluja començava als sòls. Aleshores, si intervenim als sòls podem també treballar amb el patró de pluges? N'estirarem el fil en un pròxim Apunts Ecosistèmics. ●

AVUI TASTEM...

Oriol Artigas – El Rumbero

Versàtil com pocs, aquest vi d'Oriol Artigas és allò que s'anomena un vi vermell. Amb poca intensitat de color, algú podria afirmar que és un vi rosat. Rosat, negre o vermell, en qualsevol cas, aquest vi natural (sense sulfits afegits) elaborat a Llinars del Vallès és el que Oriol Artigas anomena un "vi de territori". Es tracta d'un vi elaborat amb garnatxa negra procedent de diferents vinyes d'ambdós costats de la Serralada Litoral. Macerat durant cinc dies en acer inoxidable (i una petita part en barrica de fusta), s'està 7 mesos criant-se en dipòsit amb les seves mares fines abans de sortir a la venda. També cal que en conegueu la versió blanca, elaborada amb pansa blanca: la Rumbera. ●

LA PARRÒQUIA AVUI

Marc Ciruela

El bisbat de Barcelona ha culminat enguany una gran remodelació que també afecta la nostra parròquia, que ha passat a formar part de la Comunitat Pastoral del Masnou juntament amb Sant Martí de Teià i Sant Pere del Masnou. Cada parròquia manté la capacitat jurídica i econòmica, però s'haurà de coordinar amb les altres i no tindrà un mossèn específic designat. Des d'aquest octubre tenim el mateix equip presbiteral amb el nou rector, Mn. Yago Gallo, els vicaris Mn. Alfons Alarcón i Mn. Juan Obando, un diaca permanent i un seminarista. En aquesta remodelació, els arxiprestats de la Cisa i Mataró també s'uneixen en l'arxiprestat del Maresme amb 25 parròquies organitzades en 7 comunitats pastorals. Mn. Joan Costa, fins ara rector de la parròquia del Remei de Barcelona, ha estat nomenat arxipreste del Maresme i vicari episcopal i residirà a la rectoria d'Alella, amb la qual cosa la nostra parròquia passa a ser seu arxiprestal.

Mn. Josep Fàbregas s'acomiadà el 21 de setembre de la parròquia en un emotiu vermut després de divuit anys de rector. La Coral Joia i el tenor Joan Ramos volgueren acompanyar-lo en la seva darrera missa i en el vermut posterior hi havia presents vora un centenar de persones: membres de la parròquia, dels diferents grups parroquials, de la coral i de la corporació municipal. En nom de tota la comunitat, volem agrair a Mn. Josep el seu servei diligent, discret i humil al llarg d'aquests divuit anys, sempre al costat de la gent gran, els malalts i els germans que passaven un mal moment. Mn. Josep ha deixat la seva marca a Alella i el tindrem present en el nostre record col·lectiu. Tinguem-lo present en les nostres pregàries perquè pugui gaudir d'una merescuda jubilació.

La Verema marca el retorn de les vacances a Alella. Enguany, amb la recuperació

de la benedicció del primer most, en una missa dominical presidida per Mn. Joan Costa acompanyat de Mn. Josep Fàbregas i la presència de les autoritats municipals i la Coral Joia d'Alella. Posteriorment, tots els grups parroquials han començat ja el seu curs i en podeu trobar més informació a esglesiadalella.com. Per inscriure els seus fills a catequesi, poden escriure a catequistesalella@gmail.com.

Moviment parroquial (gener a setembre 2025). BATEJOS: Daniela Araujo Gruss, Dana Armengol Beato, Lola Klimt Calvo, Carles Klimt Calvo, Enol Luna Rodríguez, Antonella Arambía Taboada, Lucas Navarro Samón, Roger García Cantarell, Abril García Cantarell, Danae Orijuela Polania. CASAMENTS: Oriol Pola del Baño amb Carla Alonso Crespo, Alex Muñoz Campillo amb Andrea Guerrero Campos, Raül Baños García amb Marina Beglarian, Claudi Cervelló Nogués amb Maria Teresa García Oliveras, Ignacio Gómez Mugas amb Eva Maria Ramos Cáceres. DEFUNCIONS: Rosa Viñallonga Corbera, Antonio Renard Cava, Dolores Gutiérrez Redondo, Juana Valls Barnadas, Araceli Obiols Raméntol, Isabel Torres Corradas, Antonia Soldevila Duran, Jaume Fabra Lluísà, Joan Bou Costa, Rosario Ojeda Barranco, Josefa García Barrionuevo. ●

Presa de possessió de Mn. Yago com a rector de la parròquia.

LLIBRES

Somiàvem una illa

Roc Casagran
Univers. 2024

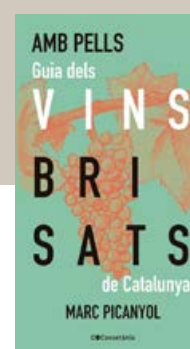

Idoia Perich

"T'estimo i això és un crit d'auxili." Així comença aquest recorregut vital, clar i honest. La Carla navega a la deriva i, mentre revisa cada vivència que l'ha fet arribar al punt on es troba, se submergeix en els successius capítols de la docusèrie que produeix a l'agència que capitaneja, un èxit que l'ajuda a agafar aire per encarar la pròpia realitat. Cada capítol de la docusèrie juga, amb bona traça, a fer parel·lelismes a les etapes de la seva vida i a la recerca de les seves illes personals, on navega amb la família.

Amb Pells. Guia dels vins brisats de Catalunya

Marc Picanyol
Cossetània. 2025

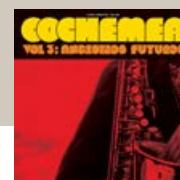
Òscar Pallarès

Tot i que s'havien fet tota la vida, els vins brisats tenen una nova vida. Son vins blancs que s'elaboren fent el procés de fermentació en contacte amb les pells del raïm, fet que els aporta una estructura i una complexitat que el públic d'avui valora. En aquesta obra hi trobem dos centenars de vins brisats amb el corresponent text explicatiu tant sobre el vi com sobre el celler que l'elabora. El llibre s'acaba amb vins de Testuan, Alta Alella, Oriol Artigas i Bardissots.

DISC

Cochemea

Vol III: Ancestros Futuros
Daptone Recording Co. 2025

Albert Alabau

Cochemea Gastelum, de llinatge Yaqui i Mescalero Apache, converteix el jazz en un acte espiritual que intersecciona de manera majestuosa entre la memòria i el futur. Vol III: Ancestros Futuros és una cerimònia sonora que respira percussions tribals, saxos hipnòtics i silencis carregats de sentit. Hi plana l'esperit de Miles Davis, però també una veu pròpia que parla des de la terra i l'etèria alhora. Un pas més d'un artista que modela el jazz contemporani amb serenitat i respecte, però també amb profunditat i visió, situant-lo entre els grans renovadors del gènere. Disc de baixes revolucions, dens, dels que conviden a dedicar-hi atenció plena: d'aquells que no s'escolten, s'invoquen.

TASQUES DIPLOMÀTIQUES

Predicar amb l'exemple

Eudald Serra i Arenas

Al final del mes de maig, el Govern de Catalunya aprovava el Pacte Nacional per la Llengua. Un document resultat d'un procés iniciat el 2021, que ha comptat amb una àmplia participació i que defineix un full de ruta durant els pròxims cinc anys amb l'objectiu de garantir el futur del català com a llengua de cohesió, convivència i prosperitat. Això últim, segons el que diu literalment el text aprovat, no deixa de ser una manera suau d'explicar que el que cal és intentar aconseguir la supervivència del català, cada cop més malmès.

Sempre són lloables i benvinguts els pactes i iniciatives d'aquesta mena, tot i que en el cas particular de la llengua catalana podria haver arribat una mica abans veient a situació de les darreres dues dècades amb una baixada més que notable de l'ús social i, també per què negar-ho, a les mateixes escoles, tot i que a la pràctica aquestes han d'aplicar fil per randa la llei d'immersió lingüística, cosa que no es dona a tots els centres escolars del país. I no parlo precisament del català als patis de les escoles, sinó a les mateixes aules. En tot cas, són figures d'un altre paner, que donarien prou material segurament per a un altre article.

Sigui com sigui, el Pacte Nacional per la Llengua no ha tret el cap fins aquest 2025 i com que aquí, tot i que la situació lingüística del país és molt fosca, volem ser sempre optimistes, benvingut sigui l'acord i les seves intencions.

I és que el més important davant un problema d'aquesta magnitud és reacci-

no només des d'un vessant sociològic, sinó també cultural i polític.

Però també sembla evident que per capgirar la situació cal que ens hi arremanguem tots. Començant pels ciutadans catalanoparlants, tal com ja hem esmentat en uns altres articles dedicats al català, i acabant pels personatges més públics i destacats del país.

I és aquí on penso que els que han de donar més exemple són precisament els polítics que hi creuen i sobretot els que ocupen els càrrecs de més importància a Catalunya. Perquè convindreu amb mi que de poc serveix aprovar un Pacte Nacional per la Llengua i advertir dels perills que corre si, al cap de poc, el president de la Generalitat se'n va a un acte polític del partit que encapçala i fa una bona part del discurs en castellà davant d'un públic que en la seva immensa majoria, com a mínim entén el català perquè, o bé ha nascut aquí o ja fa unes quantes dècades que hi viu.

Si volem defensar l'ús social del català, fem-ho a tot arreu, a qualsevol indret del país i en qualsevol acte polític o institucional, perquè si no ho fem així hi haurà gent que mai intentarà parlar-lo i fins i tot entendre'l i tot plegat serà com predicar en el desert. ●

UN MATÍ QUALSEVOL A "CA LA IAIA"...

onar-hi, encara que sigui amb una mica de retard.

Recuperar l'ús social del català com el que teníem fa trenta o quaranta anys no és una tasca gens fàcil i, en aquest sentit, hi ha molts aspectes que caldria analitzar

Papers de vi

DO ALELLA · ENOTURISME · GASTRONOMIA · CULTURA

Regala
una
subscripció
a *Papers
de vi!*

SUBSCRIU-TE!

Per només 11 euros rebràs *Papers de vi* a casa teva durant un any i, amb el primer número, una ampolla de vi DO Alella de regal. O, si ho prefereixes, per 22 euros, la rebràs durant dos anys i, amb el primer número, la *Guia d'Enoturisme de la DO Alella* de regal.

Fes efectiva la teva subscripció a www.papersdevi.cat/subscripciowww.papersdevi.cat

ESCAPA'T AMB MI

Tan poca llum i tanta ombra

Jordi Prat

Portal d'Alella: fent amics! per a una promoció de pisos davant la sortida de l'auto-pista, una promoció de pisos que al *render* que podem veure al cartell es menja l'espai per a la possible piscina descoberta del poble, que potser hi serà, però quedarà tan ensotada que no veurà ni un raig de sol. I els pisos, no sabem si més dels que estaven projectats, segurament cap serà de protecció oficial i arriben fins al carrer Pau Vila i que complicarà la connexió entre la Creu de Pedra i la riera.

El govern de l'ajuntament, massa sovint opac, davant un projecte que poc s'assembla i que fins i tot empitjora el famós POUM que tothom odia i que ERC ha tirat endavant, fa el desentès a les peticions constants i nombroses dels ciutadans. Han arribat a un acord que no volen explicar: la Vinícola hi és pel mig? Què passa amb la voluntat ciutadana? Són preguntes lícites que em faig, que ens fem molts. Són preguntes que no obtenen mai resposta de l'ajuntament ni del seu govern. Evasives sí, fum també, i fins i tot algun somriure obscè.

Al ple del juliol el mateix alcalde, a preguntes d'una formació política, va respondre que la consulta que la Generalitat obliga a fer sobre la Miralda, si es fa, per a ell no tindrà caràcter vinculant, i que encara que el 100% del cens d'Alella digués no al projecte, no se sentiria obligat a parilitzar-lo. Us recordo que és del mateix partit que ens va portar a un referèndum d'autodeterminació l'1 d'octubre del 2017, una consulta popular que ells sí que volien vinculant, que embolcallaven en pro de la democràcia i perquè es tingués en compte la voluntat d'un poble que clamava pels seus drets: com fa temps que escric, ni Esquerra és d'esquerres, ni és republicana ni és catalana, i pel que demostra dia a dia el nostre

alcalde, té una idea bastant *sui generis* del que representa la democràcia i la voluntat popular. ERC i Junts es debaten al país entre la vida i la mort, són un projecte que ha tocat fons. De fet, el nostre alcalde té un biaix populista, tiktokista, amb vídeos amb musiqueta darrerament a Instagram (bastant ridículs, per cert: de vegades sembla que anunciï detergent llevataques) que sols és capaç de convèncer els no informats i els que no tenen la consciència "immaculada", una mica el mateix que passa a tot Catalunya amb el seu partit. És una deriva trista.

Ens governen persones que han fet de la

A veure, per posar-ho amb totes les lletres de l'alfabet: el nostre alcalde no aturarà res, de fet, crec que li importa poc. Si fos prioritari, seria el primer a aturar-ho, però no ho farà. És la persona que fa dos anys va rebre més vots i per això el tenim d'alcalde, també perquè l'oposició és feble. Jo podria escriure que és una mica fake perquè en el fons venia impulsat pel seu predecessor (recordem aquell cartell electoral en què no se sabia qui era l'un i qui era l'altre?).

Ha fet una gran tasca a les xarxes socials i un grapat de *tiktokers* i *instagramers*

tenen somnis humits amb ell. També hi ha els convençuts que votaran sempre ERC malgrat no saber quina és la realitat punyent avui, d'un partit que ha perdut els orígens i la identitat. I després la resta... que no som prou encara, que gratem una mica més enllà del *like* i visualitzem un govern a Alella que treballi per al poble i no per a una o més constructores.

Potser algun dia naixerà una oposició ferma,

coherent, no sotmesa a un partit d'àmbit estatal, gent del poble que sí que mirarà per al bé dels ciutadans. Però això és una altra història, un altre article que potser tindrà la sort d'escriure, qui sap. Avui sols podem parlar d'infraestructures de merda, urbanitzacions abandonades a la seva sort, cablejat aeri estil Bangladesh, fuites constants d'aigua a la xarxa municipal, un CAP sota mínims, una biblioteca obsoleta, un nou cementiri de disseny, forats als carrers i voreres deixades, un pàrquing de terra a la plaça del Sorli impracticable, promocions immobiliàries salvatges que no podem assumir, escoles i institut saturats i un llarg etcètera que són el resultat de massa anys que ERC gestiona el poble en el seu propi interès. ●

Ferreteria Alella

C/. Torrent Vallbona, 5 - local 2
08328 ALELLA (Barcelona)
Tel. 935 554 136
ferreteriaalella@cadena88.com

 www.cadena88.com/ferreteriaalella

Eduard Mas Pomés

AGENT COL·LABORADOR

 Santander Agentes

C/ Rector Desplà, 2. 08328 Alella (Barcelona)
emasp@agentes.bancosantander.es
Tels. 93 540 53 74

ANTENES MARTINEZ

ANTENES DE TV I SATÈLLIT
XARXES DE CABLE ESTRUCTURAT
XARXES DE FIBRA ÒPTICA-EXTENSIONS
CIRCUIT TANCAT DE TV WIFI-LAN-INTERNET
VIDEOVIGILÀNCIA-SEGURETAT
ICT

TV/Telefonia/Ethernet/Wifi/Seguretat/Smart

C/. Àfrica, 16-A
08328 Alella (Barcelona)
Tel. 93 540 16 78 - 669 76 18 81
antenesmartinez@hotmail.com
www.antenesmartinez.cat

RE*
MENA
envi
ron
ment

Tràmit, transport i gestió
de residus industrials.

www.remena.net - info@remena.net

centre dàlia
de psicologia
i logopèdia
d'alella

Un equip humà i professional
orientat a l'atenció
d'infants, adolescents i adults

hores concertades

c/ Ribas, 5 Alella tel. 93.540.89.71 www.centredalia.cat centredalia@centredalia.cat

Av. J. Roca Sudrez Llorens, 43 Teià
Tel. 93 540 37 69
www.materialeshoms.com

BALANCES
TALLADORES
ENVASADORES
PICADORES
CCTV
TOTA LA MAQUINÀRIA
PER A L'ALIMENTACIÓ

www.servifibal.cat
T. 659 770 814

PIZZA
A PUNT
QUALITAT ARTESANA DE PROXIMITAT

 935 408 806

ACADEMIA
FÒRMAT

TELÈFON / WHATSAPP AL 844 05 41 34
WWW.ACADEMIAFORMAT.CAT

APUNTA'T AQUEST SETEMBRE!

**LA TEVA ACADEMIA
D'ANGLÈS A ALELLA**

*La Petita
Mallorquina*
Forn i Pastisseria

Rambla d'Àngel Guimerà, 40 · ALELLA Tel. 93 555 68 67

ARXIU DE LA PARRÒQUIA

La teulada de l'església

Jordi Prats

En moltes ocasions es parla de l'arquitectura de la nostra parròquia, però poques vegades es fa referència a un element tan important com ara el sostre.

La primitiva església d'Alella, d'estil romànic, presentava un sostre amb volta de canó i tenia el campanar adossat a un dels costats. No fou fins a la primera gran reforma, l'any 1459, que el temple començà a transformar la fisonomia i, de retruc, també la coberta. En aquesta primera reforma es va aprofitar l'estructura de l'antiga església i s'hi van afegir quatre naus laterals, per allargar lleugerament el conjunt. El sostre es construí en continuïtat amb el temple primitiu i es cobrí amb la típica teula llarga coneguda com a teula àrab.

Va ser en la segona reforma quan la coberta canvià de fisonomia. Es van allargar la nau central i les laterals, s'hi afegí el cimbori i, a la façana, es col·locaren tres pinacles que, amb la seva forma allargada i punxeguda, aporten la verticalitat i la lleugeresa pròpies de l'estil gòtic, per dotar la façana de majestuositat.

La teulada de l'antiga església no fou enderrocada, sinó que es conservà i es reutilitzà com a golfes, a les quals s'accedia per un passadís que connectava amb la rectoria. En aquest espai es construïren quatre llotges obertes a la nau central, des d'on els senyors de la Casa d'Alella i algunes famílies benestants podien seguir les celebracions litúrgiques amb més intimitat i distinció. Les golfes eren accessibles tant des de la rectoria com per una escala de caragol –avui desapareguda– situada en una capella lateral, que conduïa també al cor.

Tanmateix, una part de la teulada original es va haver d'enderrocar per encabir-hi el cimbori, que permetia l'entrada de llum natural a l'interior del temple i millorava la il·luminació del presbiteri. Les teules extretes de la coberta antiga es van reaprofitar en la nova. Encara avui, a les golfes, s'hi poden veure

El cimbori edificat sobre la teulada l'any 1611.

les marques deixades per aquestes teules. El cimbori es coronà amb una teulada a quatre vents, sobre la qual s'alçà una petita torre hexagonal, acabada en punxa i decorada amb rajoles vidriades blanques i blaves. Des de les golfes és possible observar la coberta de l'església primitiva, com també les claus de volta de les capelles laterals i del cor.

Inicialment, la teulada es construí amb bigues de fusta que descansaven sobre mènsules de pedra encastades als murs laterals, i que van sostenir l'estructura durant més de 350 anys. Finalment, el seu mal estat obligà el rector Fortià Pietx a impulsar-ne la substitució. Unes quantes famílies alellenques, algunes anònimament, hi contribuïren amb donacions que arribaren a les 266.000 pessetes de l'època (uns 1.500 € actuals). Tot i això, el cost fi-

nal de l'obra es va sufragar gràcies al deute d'un parroquià que tenia llogada la casa parroquial, situada davant la plaça de l'església (avui el Parvulari del Campanar). El deute ascendia a 366.000 pessetes (uns 2.200 €) i la condonació serví per finançar els treballs de desmuntatge de la coberta vella, la col·locació de les noves bigues i la reutilització parcial de les antigues teules. Aquesta intervenció tingué lloc l'any 1973, tal com consta als documents conservats a l'arxiu parroquial i en la data inscrita en una de les bigues. Tot i la reforma del sostre, els merlets construïts durant les guerres carlines per fortificar l'església no es van tocar. Aquests merlets, de forma piramidal i situats de manera equidistant, oferien protecció als soldats que vigilaven des del terrat. L'any 1835, quan l'església fou ocupada pels carlins, un jove mosso de Can Gurri fou abatut: quan va sentir veus des del terrat i no va saber qui hi havia, va cridar "Visca Isabel!", i els soldats li dispararen.

Avui, tot aquest llegat ens recorda que el sostre de Sant Feliu no és només un element constructiu, sinó també un testimoni viu de la història

d'Alella, fruit de segles d'història compartida i d'esforç dels veïns i veïnes. ●

Any, escrit sobre una biga del temple, que es canvià tota la teulada.

Els Fernández Gil, una família apassionada per l'automobilisme

Els tres germans allelencs participen des de fa una colla d'anys a certamens automobilístics de prestigi.

Imatge dels tres germans en una competició.

PEP VIDAL

Els germans Fernández Gil d'Alella, uns amants incondicionals dels cotxes i la velocitat, participen des de fa anys en certamens automobilístics de prestigi. No són professionals i ho fan per la pura passió per les quatre rodes heretada del seu pare que comparteixen els tres germans, des del més gran, en Rubén Fernández, fins al mitjà, en Víctor Fernández, i el més petit, en Felipe Fernández. Tots tres són pilots, tot i que el més gran, en Rubén, no corre des de l'any passat perquè ara és el promotor del TCR Europe, el campionat on com-

peteixen actualment en Felipe i en Víctor. El 2025 ha estat un bon any per a tots dos: en Felipe ha aconseguit una *pole position* i bons resultats i en Víctor ha estat campió de la categoria Diamond (de més de 40 anys). Durant l'última prova de la temporada, celebrada al Circuit de Barcelona-Catalunya al final de setembre, ens van obrir les portes del seu box i ens van explicar la seva trajectòria en el motor.

Els inicis i el llegat del pare

Els tres germans es consideren "d'Alella de tota la vida". S'hi van criar, hi van anar a

l'escola i a l'institut i en el cas d'en Rubén i d'en Víctor encara hi viuen. L'afició per l'automobilisme venia ja de família: "Tot ve del nostre pare, que corria les 24 hores aquí a Montmeló quan nosaltres érem petits", expliquen. La resta de la família i els amics també s'hi han implicat de diferents maneres i els han donat sempre suport. "Quan ets a dins d'aquest món, és una afició molt entretinguda", diuen. En Rubén i en Víctor encara viuen i fan molta vida a Alella, mentre que en Felipe es va traslladar fa alguns anys a Santa Agnès de Malanyanes (la Roca del Vallès).

L'experiència a les 24 hores

Fa gairebé vint anys, el 2006, els germans Fernández van córrer per primera vegada les 24 hores d'automobilisme al circuit de Montmeló. A partir d'aquell any, hi van participar en quatre edicions: "Vam començar amb un Seat Ibiza TDI i ens va anar molt bé." Eren molt joves i tenien poca experiència, però en tenen un molt bon record. "Vam arribar a guanyar la categoria de dièsel el 2008, si no m'equivoco", recorda en Víctor. En aquests anys, els germans Fernández Gil formaven part del mateix equip amb el mateix cotxe. En aquestes modalitats de resistència, els pilots van fent torns d'aproximadament dues hores de conducció i després cedeixen el cotxe als altres companys de l'equip.

El retorn més de quinze anys després

Durant un temps, els tres germans van viure allunyats de la competició. El motiu, l'expliquen amb tota sinceritat: "Fan falta molts diners. L'automobilisme és molt car." Un cop tots tres s'han establitzat en les seves respectives professions i en la seva vida personal, han pogut reprendre la passió als circuits. Ara fa quatre anys que hi van tornar i n'estan "molt contents". Abans de córrer el TCR, van fer alguns campionats de resistència per recuperar sensacions i agafar el ritme. Llavors van veure que el que més els agradava eren les curses *sprint*, cadascú amb el seu cotxe de principi a fi, sense fer intercanvis de pilots com en les modalitats de resistència. En la categoria TCR, primer van córrer el campionat espanyol, després l'italià i ara l'europeu.

Entrenaments des de casa

No és fàcil compaginar un esport com aquest amb el dia a dia i la vida laboral. Els Fernández no corren per guanyar-hi diners i tots tres tenen les seves respectives feines. A més, excepte alguna data especial en què hi ha tests, no es poden entrenar als circuits on competeixen. L'única manera que tenen de preparar-se és des de casa amb els simuladors. "T'ajuden a comprendre els circuits, els revolts, el traçat...", expliquen. Els Fernández tenen els simuladors a casa i així es poden entrenar quan volen, separatament. Tot i això, ara al TCR en Víctor i en Felipe continuen formant part del mateix equip, l'RC2, amb el mateix cotxe, l'Honda Civic, i una preparació semblant, però sense haver de compartir-lo com en les curses de resistència.

El creixement del TCR Europe

El campionat on actualment competeixen en Víctor i en Felipe Fernández i del qual és promotor en Rubén, el germà gran, és

el TCR Europe. Com ens expliquen, el TCR és la màxima categoria on "només poden competir automòbils que es venen per anar pel carrer", apunten. Els cotxes es compren directament a fàbrica, amb proteccions i barres, i es preparen per a la competició, però tenen un motor semblant al dels que circulen a les carreteres. El certamen ha tingut alts i baixos, però s'ha consolidat en els darrers anys. "Aquest any ha revifat i la competició té molt nivell, amb molts participants." Són sis caps de setmana l'any, amb dues curses a cada circuit, totes en circuits de referència en el món del motor com ara Portimao (Portugal), Spa-Francorchamps (Bèlgica), Hockenheim (Alemanya), Misano (Itàlia), Red Bull Ring (Àustria) i el Barcelona-Catalunya.

Una bona temporada

En Víctor Fernández ha estat el campió de la categoria Diamond (+40 anys) del TCR Europe la temporada 2025. Tot i que en l'última prova, la de casa, va haver d'abandonar per una col·lisió en la primera volta de la primera cursa i ja no va poder córrer la segona, ja tenia matemàticament el títol a la butxaca. N'està molt satisfet, però li queda l'espina de fer una bona cursa al circuit de casa: "Per molt que ens agradi, mai tenim bons resultats a Montmeló." En Felipe Fernández ha destacat aquest any especialment en les sessions de qualificació I va aconseguir la *pole position* al legendari circuit de Spa i una segona posició a la cursa de Portimao. Li ha faltat un punt de sort en les curses, però tot i això ha acabat en

novena posició a la classificació general final del TCR Europe.

Continuaran un any més

La idea que tenen per a l'any vinent és continuar corrent en el mateix campionat. En principi, continuaran amb la mateixa marca i model de cotxe, tot i que en el cas d'en Víctor probablement serà un cotxe nou perquè, a causa de l'important accident a Montmeló, serà difícil reconstruir-lo. Mantenen la il·lusió intacta de fer-ho encara millor l'any vinent, perquè per ells "l'evolució en el temps que portem és molt positiva". Si no hi ha sorpreses ni canvis d'última hora, Víctor Fernández i Felipe Fernández continuaran formant part de l'equip RC2 Racing Team i correran amb l'Honda Civic la temporada 2026 del TCR Europe.

El futur de l'automobilisme i de la categoria

Els cotxes participants en el TCR són de benzina. Tot i que els germans Fernández ens comenten que s'han fet intents perquè els cotxes passin a ser híbrids, no han sortit bé i no han prosperat. En el futur, són conscients que hi haurà regulacions que obligaran que els cotxes d'aquesta mena de competicions deixin de funcionar amb combustible, com a mínim de manera parcial. Els rumors que arriben al box apunten que el 2027 pot ser l'any en què es canviï la regulació d'aquests certàmens, tot i que no se sap exactament què. Però, mentrestant, els germans Fernández gaudeixen junts de la seva gran passió i recomanen a tots els joves que tinguin el somni de ser pilots "que comencin pel kàrting". ●

CEDIDA

La Unió Esportiva Alella no desapareixerà

Plantilla de la Unió Esportiva al camp municipal d'esports d'Alella.

PEP VIDAL

Gregori Peralba *Goyo* és el nou president de la Unió Esportiva Alella, que continua competint a Quarta Catalana amb un equip sènior masculí. Amb el mateix esperit amb què es va fundar el 2013, el conjunt groc-i-negre continuarà jugant al camp municipal d'Alella. La nova directiva de l'entitat ha acordat amb l'Ajuntament d'Alella poder disposar del camp en les mateixes condicions que en les darreres temporades i el seu únic equip ja ha començat la lliga.

Una situació complicada

El futbol alellenc va viure un estiu convuls amb la possibilitat que la Unió Esportiva Alella no pogués tirar endavant. El club va fer públic un comunicat a les xarxes socials al mes d'agost en què denunciava que no podia continuar al camp municipal i posava en dubte el seu futur. L'ajuntament havia notificat a la directiva, en aquell moment encapçalada per Yoana Rodríguez, que no es renovava el conveni d'ús de la instal·lació per no haver informat dels horaris d'ocupació per als entrenaments i partits abans de finalitzar el juliol. Així doncs, des del consistori s'havia procedit a enviar una notificació on es demanava al club retirar el material i tornar les claus del camp.

Una nova directiva

Davant d'aquesta situació, un grup de joves liderat per Gregori Peralba *Goyo*, exjugador

i exentrenador de la UE Alella, juntament amb Diego Hernán Osuca i Max Álvarez, va fer un pas endavant per intentar solucionar la situació. Segons la regidora d'Esports, Sandra Serrahima, l'anterior directiva de Yoana Rodríguez havia manifestat en les reunions prèvies a l'estiu "no tenir projecte". A dia d'avui, segons l'ajuntament, els membres de la que era fins fa dos mesos la directiva "no han tornat a parlar amb nosaltres". No obstant això, el grup de jugadors que formava l'equip masculí les anteriors temporades volia continuar jugant amb la Unió. "Som

gent del poble, d'Alella, Teià i el Masnou que l'única cosa que volem és jugar", reivindica el nou president.

Una solució a contrarellotge

En aquest escenari, Peralba, Osuca i Álvarez creuen haver fet "tot el que se'ns ha demanat per salvar el club". Un cop la nova junta va agafar les regnes formalment de l'entitat, l'ajuntament, amb la implicació de l'alcalde, va tenir, segons que expliquen les dues parts, predisposició total a formalitzar un conveni per fer ús del camp. Va ser un procés a correccia: "Quedava només una setmana per començar la lliga", recorda el president. Els nous directius no tenen experiència prèvia, però tenen clar que "el club està per damunt de qualsevol persona". D'aquesta manera, es va arribar a un acord per mantenir el club i "posar el comptador a zero".

L'esperit de la Unió

El nou projecte del club és continuar tenint, com en les últimes temporades, només equips de categoria sènior amateur. Renuncien a qualsevol acord de fusió amb el CF Alella i també a formar equips de base: "La nostra idea no és esborrar ningú, només gaudir del futbol amb la gent del poble", explica en Goyo. De moment tenen un equip que ja ha debutat al grup 11 de Quarta Catalana: "Som 23 jugadors amb moltes ganes i estem intentant formar el femení", afirma el nou president. ●

Goyo Peralba, president del club.

BÀSQUET

El sènior masculí del Bàsquet Alella debuta amb victòria

Gran estrena de l'equip sènior masculí del Bàsquet Alella a la nova categoria. Els alellencs es van imposar a la pista del Granollers gràcies a un molt bon tercer quart que els va permetre arribar amb avantatge al final (73-77). Important per a l'equip de Roger López començar guanyant, com a acabat d'ascendir, per agafar confiança amb vista als rivals forts a què haurà de fer front aquesta temporada. Els equips de formació del club també han arrencat el curs esportiu 2025-26. ●

CEDIDA

RUGBI

Gran èxit del 29è Torneig Rugby Platja

Al final de juliol, a la platja d'Ocata, es va celebrar una nova edició del Torneig Rugby Platja, organitzat pel Club Rugby Alella amb el suport dels ajuntaments d'Alella i del Masnou. Aquest any, amb categories masculines i femenines de sènior i veterans, hi van participar més d'un centenar de jugadors que van gaudir d'una gran jornada de sol, platja i esport. Mantenint l'esperit del rugbi, quan es va acabar el torneig tots els jugadors, equips i voluntaris participants van fer un sopar conjunt de germanor, conegut com el "tercer temps". D'altra banda, els equips sènior masculí i sub-14 i sub-16 que ha format aquest any el Rugby Alella ja han començat la temporada. ●

FUTBOL

El Torneig Vila d'Alella omple el camp municipal

El primer cap de setmana de setembre, el CF Alella va organitzar un torneig de futbol benjamí masculí amb la participació dels millors clubs del futbol català, com ara el FC Barcelona, l'Espanyol i el Girona. Les graderies es van omplir per veure les promeses d'aquests grans equips i els petits del CF Alella. A la final, el Barça es va imposar a l'Espanyol (1-0) amb el municipal ple de gom a gom. Unes setmanes després, tots els equips del CF Alella començaven oficialment la temporada 2025-26 amb il·lusions renovades. ●

POLIESPORTIU

Nou curs a l'Escola d'Iniciació Esportiva

Més de 200 joves esportistes han arrencat un nou curs escolar i també esportiu de la mà de la Regidoria d'Esports d'Alella. Un any més, s'ha posat a disposició de les famílies l'Escola d'Iniciació Esportiva, que va començar l'1 d'octubre els entrenaments i les sessions de les diferents modalitats als equipaments esportius municipals. Enguany s'ofereix atletisme, gimnàstica rítmica, judo, patinatge, rugbi, taekwondo i esports *outdoor* (escalada, orientació, *trail running*, BTT...). ●

Dues activitats per commemorar la Setmana Europea de l'Esport

Al final de setembre, dins la Setmana Europea de l'Esport de la Comissió Europea, l'Ajuntament d'Alella va organitzar dues activitats especials. La primera va tenir lloc el 26 de setembre al pavelló municipal i va ser un taller sobre salut mental i pràctica esportiva a càrrec del psicòleg Isaac Lloveras, adreçada a coordinadors i entrenadors de les entitats esportives. L'altra va ser la tertúlia *Història d'un compromís*, conduïda per Maribel Martínez de Murguía, exjugadora professional d'hoquei, campiona olímpica a Barcelona 92 i *coach* experta en lideratge i treball en equip, especialment interessant per a equips femenins i jugadores. ●

HÍPICA

Sofia Blasco aconsegueix un podi a la Cerdanya

Al setembre es va celebrar el Campionat de Catalunya de doma clàssica a les instal·lacions del Cerdanya Equestrian Center de Puigcerdà (Cerdanya). L'amazona Sofia Blasco debutava a la categoria infantil amb el seu cavall Zedimir del Olivar i va aconseguir la tercera posició a la classificació. L'alellenca va tenir una actuació destacada en el seu primer concurs a la nova categoria que li dona confiança per continuar millorant. ●

NURIA MUÑOZ

COL·LEGI
SANTA MARIA DEL
PINO

**Escola totalment privada, trilingüe
i immersa en la Cultura de Pensament**

Infantil

Activitats en anglès cada dia, amb professors angloparlants nadius. Ambient proper, contacte constant amb la natura i les millors metodologies.

Primària

Aprenentatge cooperatiu i col·laboratiu, per projectes, anglès en grups reduïts, robòtica i programació, creativitat, música... Tauletes digitals i llapis electrònic.

Secundària

Motivació, acompanyament i orientació de l'alumne en aquesta etapa de consolidació personal i acadèmica. Educació física en un entorn verd. (Continuïtat Batxillerat a Barcelona).

L'escola que ens agrada.

Escola d'una sola línia caracteritzada per l'atenció personalitzada dels alumnes, de forma constant, perquè aprenguin a fer front als reptes de futur amb coneixement, pensament i intel·ligència emocional.

Robòtica

Batxillerat Dual Amèrica

Royal Academy of Music

Centre Autoritzat

Altes capacitats

Diplôme D'études

93 555 44 11
Alella, Maresme (Barcelona)

pinoalella.com
Cuina pròpia i transport escolar